

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 22nd December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Local Fund Hospital, Kundotti.

* 195 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon the Minister for Health be pleased to state the amount Government have allotted for the Local Fund Hospital, Kundotti, South Malabar, annually for medicines and how many persons attend the hospital daily as out-patients?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The annual allotment for the purchase of medicines for the Rural Dispensary at Kundotti is Rs. 720. The average daily attendance of patients at the dispensary is 34.”

SRI K. P. GOPALAN:—“സർ, ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ഒരു രൂപയ്ക്കു ഫണ്ട് വി.സ്റ്റൻഡറിനു 720 രൂ. മതിയെന്നുവെണ്ടി ചിലവാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ രോഗികളായ ആളുകൾക്കു ഇതുകൊണ്ടു എന്തു പ്രയോജനമാണ് ഉണ്ടാകുക എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി മനസ്സിലാക്കുമോ? എഴുത്തുവരിമ്പതു് ഉറപ്പിക എന്നതു മാറ്റി കൂടുതൽ സംഖ്യ നീക്കിവെക്കുവാൻ ഉള്ള നടപടി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി എടുക്കുമോ?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“It is open to the District Board to pay a bigger amount.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ஒரு நாளைக்கு 34 வியாதி யஸ்தர்கள் வருவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்களுக்காக செலவிடப்படும் தொகை ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய்தான். 34 பேருக்கு ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய் போதுமா? ஆகையால் அந்தத் தொகையை உயர்த்த அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? லோகல் பண்ட ஆஸ்பத்திரிக்கு நீவாரணம் அளிக்க அதிக கிராண்ட் கொடுக்குமா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The stock mixtures are cheap, Sir.”

Opening of a Sub-Registry office at Valayattur.

* 196 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state whether there is any proposal before the Government to open a Sub-Registry office at Valayattur in Kurumbaranad taluk, Malabar district?

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU:—“There is no place called Valayattur in Kurumbaranad taluk but only a village called Vilayathur in the Payyoli Registration sub-district. There is no proposal to open a sub-registry office

[22nd December 1953]

at that place. There is however a proposal under the consideration of the Inspector-General of Registration to open a Sub-Registry Office at Valayam in the Kurumbaranad tlauk."

SRI K. R. VISWANATHAN:—" May I know, Sir, whether the proposals under Part II schemes with regard to the opening of sub-registry offices in various places which were put off for the sake of the partition of the State will be taken up now for execution? "

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU:—" They will be taken into account in the next Budget, Sir."

SRI K. VINAYAKAM:—" What is the exact distance between the place known as Vilayattur and the place in which it is proposed to open the registration office at Valayam and what is the exact distance between Vilayathur and the nearest registration office? "

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU:—" I want notice, Sir."

Acquittal of a Prohibition case in South Arcot district.

* 197 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state whether any Prohibition case was acquitted in the South Arcot district up to 31st October in the year 1953 for the reason that arrack is not prohibited liquor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—" The answer is in the affirmative."

SRI K. ARANGANATHAN:—" May I ask why ' arrack ' is not prohibited? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—" Arrack is prohibited."

Leasing of waste lands in Kuthali Nayar's Estate.

* 198 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) how many acres of waste lands in Kuthali Nayar's Estate, Kurumbaranad taluk, have been allowed for cultivation in 1949-50, 1950-51 and 1951-52;

(b) for how many years they have been leased to tenants: and

(c) whether the tenants have the right to effect improvements?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—" (a) 1,119. acres in 1949.

1,099 acres in 1950.

1,104.50 acres in 1951.

912.50 acres in 1952.

810.0 acres in 1953.

22nd December 1953]

“(b) The lands are being leased out annually.

“(c) No. Sir.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:—“Is it a fact that about 22,000 acres of waste lands suitable for paddy cultivation are lying idle in the estate and if so will the Government take urgent steps to lease these lands to landless peasants?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—

“It is not a fact, Sir. The only available area which can be put to some kind of cultivation is only 1,200 acres.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know the extent of area of the estate under forest and the extent of arable land?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—

“If a separate question is put, I shall be able to answer.”

DR. K. B. MENON:—“If I am right, I believe there is large extent of territory in Malabar under Government possession. Why is it that the extent of that area is decreasing every year and will the Government give those lands to peasants for permanent occupancy?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—

“These are lands which are fit for only fugitive cultivation which could be resorted to only once within a period of three years or five years. That is why it varies, Sir.”

SRI R. KRISHNAN:—“സാർ, കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റിന്റെ റിസർവ്വേഷൻ 55,000 ഏക്കർ ആണെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഇതു മുഴുവനും ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈയടമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ കണക്കുപ്രകാരം വളരെ കുറച്ചു ഏക്കർ മാത്രമാണ് കൃഷിക്കാർക്ക് വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽത്തന്നെ മാക്സിമം എത്രയാണ് കൊടുക്കുന്നത് എന്നറിയുന്നില്ല. കൃഷി ചെയ്യാവുന്നേടത്തോളം സ്ഥലം കൃഷിക്കാർക്ക് ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അവകാശത്തോടുകൂടി കൃഷിക്കാർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കുമോ?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“Sir, the

Kuthali estate covers a large area. That is why probably one portion is a kind of reserved forest which cannot be leased out for cultivation. Regarding another Melvaram there is a civil suit pending and as such, no lands could be distributed in that area. Only in respect of Valiyapatta Melvaram the Government are in a position to give lands and there only 1,200 acres are available for fugitive cultivation.”

SRI K. T. SRIDHARAN:—“Is the Hon. Minister aware of the fact that in many cases cultivators are not able to effect any improvements because the lands are leased out only for one year to them? If so, will the Hon. Minister take steps to lease them out for a longer period?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“It is because it is only for fugitive cultivation. It can be done only once in three years or once in five years.”

[22nd December 1953]

9-10 a.m. SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“ Sir, have the Government received any memorandum from the Secretary of the Praja Socialist Party, Malabar, requesting to lease the vast area of Kuthali estate to the landless, poor and if so, what action has been taken so far? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, as to the memorandum, I am not able to answer readily and I should insist on a separate notice. Every applicant is given land.”

SRI A. APPU :—“ My I know, Sir, whether a large number of poor persons who raised fugitive crops on waste lands were prosecuted by the Government last year? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, regarding prosecutions in this Estate, I do not think there was any such case.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, it seems that this is the only consolidated block of land in the possession of Government. Will the Government consider organizing cultivation on a co-operative basis and take the initiative in the matter? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Government will consider that suggestion, Sir.”

SRI M. NARAYANA NAMBIAR :—“ What is the extent of land given to each lessee and what are the crops raised there, Sir? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, regarding the first part of the question, I want notice. As for the second part, the crops raised are tapioca and other fugitive crops.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ Will the Government take urgent steps to lease the lands which had been already allotted for cultivation in the last three years, for a considerable period, say twelve years, so that the tenants can improve the lands? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Government will consider that, Sir.”

Construction of a bridge over Kottur Ferry.

* 199 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the reasons for not implementing the Government's proposal to construct a bridge over Kottur Ferry to connect Changalayai and Iritty for public transport?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The bridge work referred to by the hon. Member is presumably the one at M 5/5 of the road from Kayambai to Kottur Ferry and on to Kalliad which was sanctioned for execution for maintenance of law

and order. The work was not, however, taken up for execution in view of the financial stringency and the improvement of the law and order situation."

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Yes, Sir, it is also reported that this bridge is necessary and it will be taken up when funds are available with the District Board."

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“ Yes, Sir, when funds are available, it will be taken up.”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“ Sir, it is not correct to say, **that the bridge work was stopped in the middle. This work was not at all taken up.**”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“ Whatever is necessary will be taken on that road, Sir.”

* 200 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount of grant given to the Hind Kusht Nivaran Sangh in the South Arcot district during 1951 and 1952 and how many centres of the Sangh were running in the district during 1952?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“No grant was given to the South Arcot Branch of the Hind Kusht Nivaran Sangh either in 1951 or 1952. The Sangh has provided leprosy clinics in 21 Medical Institutions of Local Boards in the district, and is also maintaining two clinics independently, one at Vellimedupettai and the other at Muttathur.”

[22nd December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, in view of the seriousness of the disease, why should not the Government open a hospital for Leprosy in South Arcot district? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There are altogether 43 clinics in this district, Sir, distributed all over the district and the Mission to Lepers is maintaining a Leprosy Sanatorium with 210 beds. At Maduvanthangal there is another hospital with 43 beds.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் தனிப்பட்டஸ்தாபனங்கள் குஷ்டரோக நிவரணம் செய்ய முயற்சி எடுத்து குஷ்டரோக நிவரண சங்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அச்சங்கங்களுக்கு சர்க்கார் நிதி உதவி அளிக்க முன்வருமா? அச்சங்கங்களிலிருந்து ஏதாவது மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, District Boards, Municipalities and Panchayats have given contributions to the extent of Rs. 3,270 in 1951 and Rs. 5,814-13-0 in 1952. Government are giving help to the special scheme for leprosy control in the Tirukoilur area by making available to them the services of a Curative Clinic headed by a Civil Assistant Surgeon and a Preventive Unit headed by a Health Officer.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, is the Hon. Minister for Health aware of the fact that because the incidence of leprosy is high in South Arcot district and because the Government do not come to the aid of lepers in curing the disease by proper treatment, there is a great influx of them into Chingleput district and a big rush for admission into the Chingleput Sanatorium? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, there is plenty of leprosy in several places in the State.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, do the Government view that South Arcot has the highest incidence of leprosy? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir, there are many areas where leprosy is endemic to a high degree.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, may I know whether the Government admit that South Arcot is the most affected area in the matter of leprosy? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ How does that add to the glory or credit of the State? We are doing all that is necessary.”

Collection of fine for sivoijama occupation of lands in Gingee taluk.

* 201 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the total amount of fine collected for sivoijama occupation of lands in Gingee taluk, South Arcot district, for fasli 1362?

22nd December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ The total amount of fines collected for sivoijama occupation in 923·80 acres of land in Gingee taluk for fasli 1362 was Rs. 7,545-9-0.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“ தடை இல்லாமல் அனுபவித்து வரும் (Sivoijama) ஏழை மக்களின் நிலங்களை ஏன் சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கக்கூடாது ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Yes, Sir, that is being done, but the whole thing cannot be done in a short time.”

Government Headquarters Hospital, Cuddalore.

* 202 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the total number of beds in the Government Headquarters Hospital at Cuddalore in 1952?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“ 160.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“ Sir, do the Government consider it sufficient for the Headquarters Hospital at Cuddalore to have only a limited number of beds? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“ Sir, there is a proposal to increase the bed strength and employ additional staff in this hospital.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“ கடலூர் தாலுக்காவிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் வியாதிஸ்தர்கள் மழையாலும், குளிராலும் பாதிக்கப்பட்டு தாழ்வரத்திலேயே படுத்துக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதற்கு வேண்டிய போதுமான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“ Yes, Sir, it is so in most of the hospitals. All our hospitals are over-crowded.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“ Sir, I may bring to the notice of the Hon. the Minister for Health that everywhere in South Arcot district the number of patients is increasing out of proportion to the ability of the Government to maintain them. Would the Government take all possible steps to improve the conditions in the matter of buildings and also in the matter of staff in the hospitals in South Arcot? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“ Yes, Sir, every year the bed strength is increased in several of the hospitals, where it is found urgently necessary to provide additional accommodation and to the extent our funds permit.”

Maintenance of the road from Gingee-Villupuram road to Ananthapuram.

* 203 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state under whose control the village road leading from 18/4 miles in Gingee-Villupuram road to Ananthapuram is?

[22nd December 1953]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ There is no road at present branching off from mile 18/4 of Gingee-Villupuram road to Ananthapuram and the question as to who maintains the road does not therefore arise.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ பல ஆண்டுகளாக ஒரு ரோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த இலாகாவிற்குட்பட்டது என்று இதுவரை தெரியவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் ரோடே இல்லை யென்று சொல்வது உண்மையிலேயே ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. எப்படித்தான் தகவல் கொடுக்கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது வருத்தம் ஒரு பக்கமும், சிரிப்பு ஒரு பக்கமும் வருகிறது.”

THE HON. SRI K. RAJ RAM :—“ There exists a road from mile 10/7 of Villupuram-Gingee road to Ananthapuram via Kalyanampoondi and not from mile 18/4. This road, which is a metalled one, has narrow and weak culverts at mile 1/7 and mile 2/1. It is stated that buses take a diversion at these points. Estimates for improving the culverts are stated to be under preparation. The South Arcot District Board will have to improve these culverts after the estimates are ready. The road branches at mile 10/7 and not at mile 18/4 as stated by the hon. Member.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ It is true that there is a road branching at mile 10/7 of Villupuram-Gingee road to Ananthapuram, but my hon. Friend, Sri Aranganathan, wanted to know whether there is a road branching at mile 18/4. Of course, there is a cart-track from mile 18/4 to Ananthapuram straight-away. It is only a cart-track. My hon. Friend takes it to be a road. May I know whether representations were made to Government to improve that cart-track leading from mile 18/4 to Ananthapuram? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Cart-tracks are not at all roads, Sir.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Whether it is under the control of the District Board or the Highways Department or included in the Community Projects Scheme or the National Extension Service Scheme, the anxiety of the hon. Member is whether the Government will take steps to improve it.”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Certainly, Sir.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ மந்திரி அவர்கள் பேசும் போது அனந்தபுரத்திற்கு ரோடு இல்லை என்று சொன்னார். ஆனால் கனம் மாணிக்கவேலு நாயகர் அவர்கள் அந்த வழியே வந்து போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காரிலே போனார்களா அல்லது விமானத்திலே போனார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த ரோடை ஒரு தனிப்பட்ட நபர் தன் முயற்சியால் செய்தார். இப்பொழுது அது பாழ்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்கார் அதைச் சீர்திருத்தம் செய்ய முன்வருமா? அதற்கு பஸ் ரூட் போட வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டால் ரோடு சரியாக இல்லை என்று சொல்லுகிறது. ஆதலால் தனிப்பட்ட நபர் செய்த உதவியோடு அல்லாமல். சர்க்காரும் அந்த ரோடை சீர்திருத்தப் பாடுபடுமா என்று கேட்கிறேன்? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ There is no road branching from mile 18/4 of the main road, Sir. The road branches

22nd December 1953]

from mile 10/7. This is maintained by the District Board and estimates are being prepared for the development of that road."

SRI K. ARANGANATHAN:—"சென்ற ஆண்டில் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் இந்த 18-வது மைல், 4-வது பரீட்சைக்கு ரோடு வழியாக பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். அந்த ரோடும் இருக்கிறது. மறுக்கவும் முடியாது. ஆகையால் இதற்குப் பிறகாவது அரசாங்கம் அந்த ரோட்டை சீர்திருத்தம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"If the hon. Member calls it a cart-track, I have no objection. That is not described as a road in our records."

SRI K. VINAYAKAM:—"In order to dispel all misunderstandings, Sir, may I know whether the Hon. Minister for Land Revenue travelled through this road by bus or by car or by any other conveyance?"

MR. SPEAKER:—"Let the hon. Member put a separate question."

Visit to jails by the Law Minister.

* 204 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP**: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) how many jails he has visited since he became the Minister for Prisons; and

(b) what are the modifications suggested by him regarding the treatment of prisoners in those jails?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—

"(a) Eight Central Jails, the District Jail, Pudukkottai, the Presidency Jail for Women, Vellore, and the four Special Sub-jails in the State of Madras.

"(b) The answer is in the negative."

SRI K. V. RAMASWAMI:—"மந்திரி அவர்கள் தாம் பதவி ஏற்ற பிறகு எத்தனை தடவை ஜெயிலுக்கு போயிருக்கிறார். எத்தனை தடவை டோவதாக இருக்கிறார்?"

MR. SPEAKER:—"We cannot anticipate how many times the Hon. Minister will go." (Laughter.)

Manufacture of liquor in the South Arcot district.

* 205 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN**: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state the quantity of arrack, liquor and other intoxicating drinks manufactured in the East India Distilleries, Limited, at Nellikuppam in South Arcot district, for the year 1952-53 and the quantity consumed in this State during that period?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—

"After the introduction of Prohibition throughout this State, no arrack or liquor is manufactured by the East India

[22nd December 1953]

Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam. The quantities of commercial spirits (rectified or denatured spirit) manufactured in this distillery and sold by it for consumption in this State during 1952-53 were as follows:—

	<i>Rectified spirit.</i>	<i>Denatured spirit.</i>
Quantity manufactured ..	320,721 proof gallons	220,558·8 bulk gallons.
Quantity sold for consumption.	317,226·8 proof gallons.	194,558·8 bulk gallons. "

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Is it not a fact that not only in South Arcot but also in my own place, i.e., Villupuram illicit manufacture of arrack is going on on a large scale and will the Hon. Minister, who is bent upon boldly putting down such malpractices, pay special attention to my district?"

MR. SPEAKER:—"What has this to do with the main question?"

SRI V. R. NAGARAJAN:—"The question is about South Arcot which is my district."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Is there any connexion between the hon. Member being the representative there and illicit distillation?" (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM:—"Is it not a fact that sweet arrack manufactured by some distillery is being distributed to permit-holders in our State and if so, is not manufactured only in one distillery in our State, namely, Nellikuppam distillery?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—"No, Sir, it is not so."

*Recognition of war service for promotion in the
Police department.*

* 206 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the period of service in the war is taken into consideration in the cases of Sub-Inspectors, Sergeants and other persons of lower ranks, in Police service for promotion;

(b) if not, why; and

(c) whether it is a fact that war service is recognized and taken into consideration for appointment and promotion as Gazetted Officers, and if so, what are the special reasons?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) No, Sir.

" (b) Merit and ability are the grounds on which promotions are made; seniority being taken into consideration where merit and ability are approximately equal.

22nd December 1953]

“(c) After the war a certain number of vacancies in the cadre of Deputy Superintendents was reserved for war service candidates. These vacancies have been filled up and war service is not now taken into consideration for appointment as Gazetted Officers in the Police department. At no time was war service given weightage for purpose of promotion.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ எப்பொழுதிலிருந்து இந்த war service கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு கெஜெட்டட் ஆபீசர்களை நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ For the last two years no vacancy has been filled up by appointing war service candidates, as all the vacancies had already been filled up.”

MR. SPEAKER :—“ Question No. 207.”

9-30
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The next question also may be put, Sir, as it pertains to the same subject.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection to allow that question also to be put.”

Development of cottage industries in Malnad areas.

* 207 Q.—SRI K. VENKATARAMANA GOWDA : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Special Officer appointed for the preparation of a phased plan for the development of cottage industries in the Malnad areas has submitted the plan;

(b) if so, whether the Government propose to implement the plan in the near future; and

(c) whether the Government will be pleased to place a copy of the plan on the table of the House?

Development of cottage industries in Malnad areas.

* 208 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Special Officer of the Industries Department appointed for the preparation of a phased plan for the development of cottage industries in Malnad areas has submitted his report to the Government; and

(b) if so, whether a copy of the same will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No.

“(b) & (c) Do not arise.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know the areas comprised in the term ‘ Malnad areas ’ ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The area comprises portions of South Kanara district which are termed as Malnad and the Wynad area in Malabar.”

[22nd December 1953]

Irrigation works in South Kanara

* 209 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received copy of a resolution passed unanimously by the South Kanara District Irrigation Conference, held on 7th September 1953, requesting the Government that in view of the peculiar conditions of this district, all the irrigation works yielding a half per cent return may be undertaken by the Government; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

SRI T. ANANTA PAI:—“The South Kanara District Irrigation Conference was an official conference held on 7th September 1953. Three complete months have elapsed and it is surprising to note that the resolution passed in that Conference has not yet been received by the Government. Will the Government be pleased to see that the receipt of the resolution is expedited and the resolution is sympathetically considered?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I do not quite follow the suggestion made by the hon. Member. The resolution has not reached the Government. Does he want us to remind the Conference people to forward the resolution?”

SRI M. S. MOGRAL:—“In view of the fact that very few irrigation works are undertaken in the district, may I know whether the Government will consider the position in the light of my question?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The policy of the Government is not to take up any scheme which does not give a return of 2 per cent or which costs above three hundred rupees per acre. If we take up schemes below this standard, it will only make the position of the Government very difficult and the general tax-payer will have to bear the burden. Interest on the capital outlay will be 4 per cent and we will have to impose a very heavy strain on the general tax-payer for the sake of the few who are benefited by the projects.”

SRI K. VINAYAKAM:—“If the Government have not received a copy of the resolution, will the Hon. Minister be pleased to let us know whether it has been received by the Superintending Engineer or any other officer of the Engineering Department?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have no information about that.”

22nd December 1953]

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ What is the percentage of return that the Government expect for undertaking irrigation works? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Two per cent.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

**II.—EXPUNCTION^a OF OBJECTIONABLE MATTER—
SPEAKER'S ORDERS *RE***

MR. SPEAKER :—“ The other day (18th December 1953), when I was not here—the House knows the reason for my absence on that day—the hon. Member Sri Govindaswami Nayagar, speaking on the general discussion of the budget, made certain remarks about the Governor. I am expunging those remarks. The Hon. Finance Minister also said something by way of reply on 19th December 1953 and I am also expunging that portion.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ May I bring in a substantive motion on this? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member can take my advice in my room.”

**III.—PRIVILEGE MOTION *RE* THE LEADERETTE IN THE *DINAMANI*,
DATED 22ND DECEMBER 1953—SPEAKER'S ORDERS *RE***

MR. SPEAKER :—“ The other day I informed the House that the hon. Members Sri K. T. Kosalram and Sri R. V. Swaminathan had each given notice of a privilege motion. I have seen the leaderette in this morning's edition of the *Dinamani*. I do not know whether Sri K. T. Kosalram has seen it. I am thankful to the editor for making the position very clear.”

SRI K. T. KOSALRAM :—“ தினமணி ஆசிரியர் சப் லீடர் எழுதி இருப்பதைப் பற்றி நீங்கள் உங்களுடைய மகிழ்ச்சியை தெரிவித்தீர்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ எல்லோரும் மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறார்கள்.”

SRI K. T. KOSALRAM :—“ என்னுடைய பேச்சை நான் கடைசி பேச்சாக பேசி இருக்கிறேன் என்றிருக்கிறது. நான் என்ன பேசினேன் என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அன்று நான் என்ன பேசினேன் என்றால் ‘நான் அடுத்த முறை இந்த சபையில் மெம்பராக இருந்தாலும் இருப்பேன், இல்லாமலிருந்தாலும் இருப்பேன்’ என்று பேசி இருப்பது என் பேச்சில் இருக்கிறது. ஆகவே அடுத்த முறை நிச்சயமாக இருக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி இருப்பதாகவைத்து அவர்கள் எழுதி இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இம்மாதிரி பத்திரிகைகள் இம்மாதிரி சப் லீடர் எழுதுவதினால் ஏதோ ஒரு கட்சியையோ அல்லது தனிப்பட்ட ஒரு தலைவரையோ . . . ”

^a Vide Proceedings, dated 18th and 19th December 1953.

[22nd December 1953]

SRI M. NARAYANA KURUP:—"I rise on a point of order, Sir. Before a motion or any question relating to privilege is discussed on the basis of a report in a newspaper, the Members of the House are entitled to have that report read out first, and then only the discussion can proceed."

MR. SPEAKER:—"I have already read it out."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"You read out only one sentence."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I rise on a point of order, Sir. This matter involves the Privilege of this House and therefore, it has got a definite bearing on the very existence of the Members of this House and the ruling pertaining to it is very important. Therefore are we not entitled to know the subject-matter?"

MR. SPEAKER:—"The other day I gave it."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"You read the leaderette. We are not able to understand it, as we do not know Tamil."

MR. SPEAKER:—"If the hon. Members have not learnt Tamil, it is not my mistake. They must learn Tamil."

SRI K. T. KOSALRAM:—"ஆகவே இந்த சபை சந்தோஷப்பட வேண்டும் என்று தெரிவிக்கும்போது இதை எப்போதைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் கோயங்கா அவர்கள் இம்மாதிரி எழுதுவதால் ராஜாஜிக்கு நன்மை செய்வதாகவோ அல்லது தேசத்திற்கு நன்மை செய்வதாகவோ இல்லை. ராஜாஜியும் ராஷ்டிரபதியும்

MR. SPEAKER:—"ராஜாஜியைப் பற்றியும் ராஷ்டிரபதியைப் பற்றியும் இங்கு பேச வேண்டியது இல்லை. ராஜாஜியாக இருந்தாலும் சரி யாராக இருந்தாலும் சரி நமக்கு ஒன்றும் இல்லை."

"Whoever may be editor, it is immaterial. We are speaking about the editor as editor. We are not concerned with Rajaji or Goenka."

SRI K. T. KOSALRAM:—"ராஜாஜியை தாக்கிப் பேசி இருப்பதாக அவரவர்களுக்குத் தோன்றியபடி தலையங்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பத்திரிகைகள் எழுதி வருவதனால் நாட்டில் சமூகமான நிலைமை ஏற்படாது. இந்த சபையைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் இம்பார்ஷலாக இருக்கவேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் அவர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு warning கொடுக்க வேண்டும். அதற்காகவாவது இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, my name has been shouted loudly. So I am rising. I hope that in the disposal of a motion for Privilege like this, other motions of Privilege will not be allowed to arise. I think I am entitled to be left alone in this matter."

22nd December 1953]

(SRI M. Narayana Kurup rose.)

MR. SPEAKER:—"Does the hon. Member want the leaderette to be read out? I will read it.

"இதுதான் சப் லீடரில் கண்டிருப்பது.

"சென்ற வியாழக்கிழமை ஸ்ரீ கோசல்ராம் அசெம்பலியில் பேசினார். சபையில் தாம் இனி இருக்கப்போவது இல்லை. அதுவே கடைசித் தடவையாக சபையில் பேசுவது என்று அவர் தம் பிரசங்கத்திலேயே கூறினார். இம்மாதிரி உரையை ஆங்கிலத்தில் 'ஸ்வான் ஸாங்' என்பார்கள். அதுவே கடைசிப் பிரசங்கம் என்று அவர் கூறியதை முன்னிட்டு தினமணியில் 'மரணவஸ்தை பிரசங்கம்' என்று பத்தித் தலைப்பு கொடுக்கப்பட்டது. பேச்சின் அசந்தர்ப்ப முறையையும் தன்மையையும் குறித்து, நடவடிக்கை விவரத்தில் அவரது பேச்சுக்கு 'வெறியாட்டம்' என்ற 'பாராத்தலைப்பு' தரப்பட்டது. இதைக் கண்டு ஸ்ரீ கோசல்ராம் கோபித்துக்கொண்டு விட்டார் என்று எமக்கு செய்தி எட்டியிருக்கிறது. இது எமக்கு வருத்தத்தைத் தருகிறது.

'சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் மந்திரிகளையும் பற்றி எத்தனையோ பத்திரிகைகளில், எங்கள் தலைப்புகளைக் காட்டிலும் வேடிக்கையும், குறும்பும், நிறைந்தவையான தலைப்புகளும், எழுத்தும், சித்திரங்களும் காட்டுன்களும் தினசரி வெளியாகி வருகின்றன. இதை யாரும் பார்த்து மனம் நொந்துகொள்வதில்லை. ஸ்ரீ கோசல்ராமின் மனம் புண்படுவதற்குச் சிறிதும் காரணமில்லை. அவசியமில்லாமல் தப்பெண்ணம் செய்துகொண்டுவிட்டார் என்றே நினைக்கிறோம்.

'ஸ்ரீ கோசல்ராம் நீண்ட ஆயுளோடு சுகமாக இருக்கவேண்டும் என்பதுவே எமது கோரிக்கை. சட்டசபையின் கௌரவத்தையாவது உரிமைகளையாவது எவ்விதத்திலும் பாதிக்கும் எண்ணம் எமக்குக் கிடையாது. சட்டசபை அங்கத்தினராக இருக்கும் காலம் முடிந்து போகும் தருவாய் என்று அவர் சொன்னதைத்தான் 'மரணவஸ்தைப் பிரசங்கம்' என்று நாம் வருணித்தோமே தவிர அவரது உடலின் ஆயுளைப்பற்றி யல்ல என்பதை வாசகர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். 'மரணவஸ்தைப் பிரசங்கம்' என்ற வார்த்தைகளை அடைப்புக் கோடுகளில் போட்டதிலிருந்தே இது தெளிவாகிறது. ஸ்ரீ கோசல்ராம் உன்பட எந்த அங்கத்தினரின் கௌரவம் அல்லது உரிமையையும் பாதிக்கும் எண்ணம் சிறிதளவும் எமக்கு இல்லை."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Please translate it, Sir, or at least give a gist."

MR. SPEAKER:—"I cannot translate it."

(Dr. K. B. Menon rose.)

MR. SPEAKER:—"When the Chair is on its legs, no hon. Member should stand up."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"We do not understand what you read out, Sir. We must be given at least the gist of it."

MR. SPEAKER:—"He says he feels sorry for what he has written, and that it was not his intention to insult either the House or Sri Kosalram."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, just now we heard the Hon. Speaker read the sub-leader. What I felt from what the Hon. Speaker just now read is that he (the editor) has not expressed regret for what he has written. He expresses regret

9-49
a.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd December 1953]

for the misapprehension on the part of the hon. Member Sri Kosalram. If he has really expressed regret for what he has written, we can excuse him. The word '*maranavasthai*' was put in inverted commas. That is exactly where he is wrong. In factual news, he must report the fact, and he should not give expression to that word. That word (*maranavasthai*) was not used by the hon. Member in this House. The paper has no business to bring in the expression '*maranavasthai*', which means death pangs. The word '*maranavasthai*' has been put in inverted commas, and that means that word was used by some Member, and therefore the paper has put that word. The Hon. Speaker interpreted '*வருந்துகிறோம்*'. This means 'the hon. Member hon. Member Mr. Kosalram has not correctly understood, and, I, therefore regret'. This does not mean that the editor expresses regret for what he has written."

DR. K. B. MENON:—"Sir, I am not speaking on the subject, but I wish to make an appeal even if it is not technically correct. Since the subject is very important, and since all of us should understand the implications and take an intelligent interest and participate in the discussion, I appeal to the Hon. Speaker that a translation of the papers may be given to us so that we may follow and also intelligently participate in the proceedings."

MR. SPEAKER:—"I shall give my ruling first. Then the translated copies will be distributed by my office. I rule that in view of the explanation given, I do not see that any *prima facie* case has been made out."

(Sri V. R. Nagarajan stood in his place.)

MR. SPEAKER:—"The matter is now closed."

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* ELECTION FIVE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

MR. SPEAKER:—"I have to announce to the House that seven candidates were nominated for the election of five members to the Committee of Privileges. Of these, Sri A. Ratnam and Sri K. P. Gopalan have since withdrawn. The remaining number of candidates validly nominated being equal to the number of vacancies to be filled in, namely, five, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges. They are—

- 1 Sri K. Parthasarathy.
- 2 Sri M. R. Ramachandran.
- 3 Sri N. Mounaguruswami Naidu.
4. Sri S. Panchaksharam.
5. Sri S. Chellapandian."

22nd December 1953]

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—*cont.*

9-45
a.m.

(2) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION—*cont.*

* SRI T. S. ARDHANARI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரியானது 1937-வது வருஷத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த வரியைக் கொண்டுவரும்போது சர்க்கார் சொல்லிய சமாதானங்கள் இரண்டு. முதலாவது, மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபடியால், அதனால் ஏற்கனவே கிடைத்துவந்த வருமானம் நமக்குக் கிடைக்காது ஆகவே, இதை ஈடுசெய்வதற்காக விற்பனைவரியைக் கொண்டுவருகிறோமென்று சொன்னார்கள். இரண்டாவதாக, இந்த வரியானது வியாபாரிகளைத் தான் பாதிக்குமென்பதையே பொதுமக்களை பாதிக்காது என்று அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, இந்த வரியானது சாதாரண ஜனப் பகுதிகளை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு கொடுமையான வரியாக இருக்கிறதென்று நாம் பார்க்கிறோம்.

“ மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவந்ததனால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைச் சரிக கட்ட இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது, அதே சமயத்தில் மதுவிலக்குத்திட்டத்தினால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டதா என்று பார்த்தால், கிடையாது என்று தான் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது.

“ இன்றைக்கு சாதாரண ஜனப் பகுதிகளும் இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுகிறார்களென்பதும் சபை அங்கத்தினர்களெல்லோருக்கும் தெரியும்.

“ துணிகளுக்கு இந்த வரி போடும்போது, பஞ்சுக்கு வரி, நூலுக்கு வரி, சாயத்திற்கு வரி, இந்த மாதிரி ஒரே பொருளுக்கு பல இடங்களில் வரி செலுத்தப்படுகிறது. பஞ்சு காலத்தில் மக்கள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு வீதிகளில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பிச்சைக்காரர்களும் நான் பூரா பிச்சை எடுத்து நாலண்டை கிடைத்து, அதற்கு இட்டிலி வாங்கிச் சாப்பிட்டுப் போகும் காலத்தில் அந்த இட்டிலிக்கும் விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பிச்சைக்காரர்களுக்கும் இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இது ஒரு மிகப் பெரிய அவமானம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த வரியை ஒரு இடத்தில் மட்டும் போடக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ இந்த வரியை நாம் குறைப்பது மூலம் சர்க்காருக்கு வருமானம் இருக்காது, பட்டுஜெட்டிலே துண்டு விழும் என்று வாதிக்கலாம். இந்தத் துண்டை எத்தனையோ முறையில் சர்க்கார் ஈடுசெய்துகொள்ளலாம். அதாவது, பண வசதி உள்ளவர்களுக்கு வரி போட்டு, பண வசதி இல்லாத ஏழைகளுக்கு வரி போடாமல் இருக்கலாம். பொதுவாக இந்த வரியின் மூலம் சர்க்காருக்கு வருஷமொன்றுக்கு 14 கோடி ரூபாய் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வியாபாரிகள் வரி கொடுக்காமல் சர்க்காரை ஏமாற்றுவதையும் கணக்கில் சேர்த்துக்கொண்டால் இந்த வரியின் பெயரால் மக்களிடமிருந்து சுமார் 20 கோடி ரூபாய் வரையில் வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த அளவுக்கு பொதுமக்களுடைய பணம் விற்பனை வரியின் ரூபமாக கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது. வியாபாரிகள் பொய்க்கணக்கு வைத்துக்கொண்டு சர்க்காரையும் ஏமாற்றி, மக்களையும் ஏமாற்றி 6 கோடி ரூபாய் வரையில் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்தின் மொத்த வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு விற்பனை வரி என்ற ரூபத்தில் பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறதென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த வரி சாதாரண ஜனப்பகுதிகளையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருப்பதால், கண்டிப்பாக இந்த வரி பொதுமக்களின் மேல் சுமத்தப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri T. S. Ardhanari] [22nd December 1953]

“கரி, முட்டை போன்ற அழுதிப் போகக்கூடிய பண்டங்களுக்கும் வரி போடப்படுகிறது. இதனால் மிகச்சிறிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சந்தையில் கொண்டு போய் சில்லரை வியாபாரம் செய்பவர்கள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் சந்தைக்குப்போய், ஒரு சில்லரை வியாபாரி ஏதோ ஒரு நாள் அதிகமான வியாபாரம் செய்து, கையில் 100 ரூபாய் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அதைக் கணக்கெய்யெடுத்துக் கொண்டு அதை 365ஆல் பெருக்கி, அவனுடைய வருஷ வருமானம் ரூ. 36,500 என்று. கணக்கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதைக் கேட்பாரில்லை. இந்த முறையில் வருமானத்தைக் கணக்கெழுதிக்கொண்டு, இவ்வளவு வரி சர்க்காருக்குக் கட்டவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் பிறப்பிக்கப்படுகிறது. வரிப்பணத்தைக் கட்டவில்லையென்றால், அந்த சில்லரை வியாபாரி கோர்ட்டுக்குப் போகவும் நேரிடும். கோர்ட்டுக்குப் போய் வாதாடக்கூடிய நிலையில் அந்த சில்லரை வியாபாரி இருந்தால் அவன் ஏன் சந்தைக்கடைக்கு வந்து வியாபாரம் செய்கிறான்? ஆகவே, இம்மாதிரியான பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“வியாபாரிகளிடம் வரி வசூல் செய்யும் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்ளும் விதம் மிக மோசமாக இருக்கிறது. வியாபாரிகளின் கணக்கைப் பார்க்கும் போது பலவிதமான தொந்தரவுகளுக்கு அவர்கள் உள்ளாகிறார்கள். அவர்கள் கால் கடுக்க மணிக்கணக்காக நின்றுகொண்டு, கணக்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் கொடுமையான ஒரு காரியம். சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய வரிப்பணத்தைக் கொடுக்காமல் மாற்றக்கூடிய பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் மட்டும் கண்ணியமாக நடத்தப்படுகிறார்களென்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆனால், சரதாரண சில்லரை வியாபாரிகள் மிகவும் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

“இம் மாதிரி உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியில்லாது விலக்கு அளிக்கும்போது ஏற்படும் நஷ்டத்தைச் சரிக்கட்டுவதற்கு சர்க்கார் பல முறைகளைக் கையாளலாம். குறிப்பாக, நேற்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டிலே இருந்த காலத்திலிருந்து அதிகமாக நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 0-4-0, முதல்கூ. 1-4-0 வரை வரி போடப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் இந்த நாட்டில் நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு 5 ரூபாய் முதல் 15 ரூபாய் வரையில் வரி போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், உண்மையில்லேயே இது வருந்தத்தக்க விஷயம். காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி வருஷமொன்றுக்கு 500 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த நாட்டு விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு தற்போது சராசரி 40 ரூபாய் தான் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, 40 ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய விவசாயிக்கு 15 ரூபாய் வரையிலும், 500 ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய அந்நிய முதலாளிக்கு 4 அணு முதல் 1½ ரூபாய் வரையிலும் வரி விதிக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், இந்த நாட்டில் பிறந்த மக்களுக்கு இந்த நாட்டில் வாழ முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறதென்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

“இன்றைக்கு ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் தலைவர்கள் அந்நிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருந்த அந்த காலத்தில், அவர்களுக்குப் பின்னணியில் நாங்களும் பாடுபட்டோம். பொழுதெல்லாம் ‘எங்கள் செல்வம் கொள்ளைகொண்டுபோகவோ, நாங்கள் சாகவோ’ என்ற வார்த்தைகளை அன்றைக்கு அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தைப் பார்த்துச் சொன்ன அதே கேள்வியை இன்றைக்கு இங்கு இருக்கும் நாங்கள் அதே தலைவர்களைப் பார்த்து கேட்கின்றோம். நீங்கள் எந்தப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தீர்களோ, அதையே திருப்பிக்கேட்கிறோம். ‘பொழுதெல்லாம் இந்த நாட்டின் செல்வம் கொள்ளை போகவோ’ என்று இன்று நாங்கள் கேட்கின்றோம். ஆகவே, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டைக் கொள்ளையடித்தார்கள். அப்படிக்கொள்ளை அடித்தவர்கள் கூட, இம்மாதிரி விற்பனை வரியைப் போட முன்வரவில்லை. ஆகவே, இதைப் பார்க்கும்போது, இன்றைய தினம் அந்நிய

22nd December 1953] [Sri T. S. Arthanari]

முதலாளிகள் இந்த நாட்டின் செல்வத்தை இன்றைக்கும் கொள்ளையடிக்கின்றார்கள். இன்று ஆட்சி பீடத்தில் அமாந்திருக்கும் தலைவர்கள், அதற்கொன்றும் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அந்தக் காரணத்தினால், நம் நாட்டு மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அன்னியர் இன்றும் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருப்பதனால் இந்த நாட்டு நிர்வாகத்திற்குப் பணம் போதவில்லை. அதனால், பிச்சைக்காரர்களுக்கும் இன்று வரி போடக்கூடிய நிலையிலே இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது இந்த நாட்டுக்கே மிகப் பெரிய அவமானம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“ ஒருநாட்டிலே யுத்தம் ஏற்படுமேயானால், அந்தநாட்டு மக்களுக்கு சர்க்கார்மீது நம்பிக்கை இல்லையென்று சொன்னால், மக்களின்மீது மறைமுகமாக வரி போடுவார்கள். யுத்தத்திற்காக மக்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று ஒரு வரியைப்போட்டு, மக்களிடத்திலிருந்து வரியை சம்பாதிப்பார்கள். அப்படித்தான் நடந்தது சென்ற யுத்த காலத்தில். மக்களை எமாற்றுவதற்காக கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வரையில் காண்வி நோட்டாக அடித்து வெளியிட்டுவிட்டார்கள். அந்த முறையில் மக்களின் பணத்தை அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் கொள்ளையடித்தது. அதுமாதிரி இன்றைக்கு யுத்தம் வந்துவிட்டதா? மக்களுக்கு மறைமுகமாக வரி போட வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டதா என்று கேட்கின்றேன்? ஆகவே இந்த வரிபோட வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த வரியிலிருந்து சகல மக்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். இந்த வரி ஒரு முனை வரியாக மாற்றியமைக்கப் படவேண்டும். எஸ்டேட் முதலாளிகள் மீதும், பெரிய பெரிய முதலாளிகள் மீதும் வரிபோட்டு, இதனால் ஏற்படும் துண்டைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பெரிய பெரிய ஜமீந்தார்கள், நிலச்சுவாந்தார்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரி இல்லை. ஒரு நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய நிலத்தில் விளைந்த அரிசியைச் சாப்பிடுவதால் அரிசிக்கு வரி கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் சாதாரண தொழிலாளி ஒரு படி அரிசி கையில் வாங்கவேண்டுமானால், அவன் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறான். பணக்காரர்களும், நிலச்சுவாந்தார்களும் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கவில்லை. ஏழைமக்கள் தான் இந்த வரியை மிகப் பெரிய அளவுக்கு கொடுக்கின்றார்கள். அவர்களைத்தான் இது மிகவும் பாதிக்கிறது. ஆகவே, பெரு முதலாளிகளுக்கு வரி போடுவதன்மூலம் இந்த வருமானத்தை சர்க்கார் சம்பாதித்துக்கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் சர்க்கார் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இன்றைக்கு நாடு பூராவும் இந்த வரியை எதிர்த்து மிகப்பெரிய கிளர்ச்சியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுடைய நிலைமையைக் கவனிக்காமல் இருக்கக் கூடாது. சர்க்கார், உண்மையாகவே மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் செய்ய வேண்டும். இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக மனப்பூர்வமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்து, இதில் ஒரு சரியான முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Sir, I had no intention to intervene in this debate, but the debate seems to have taken a more substantial shape on the issue of sales tax than I had expected it would take in this present budget debate. I thought we could deal with it at greater length in the regular budget debate for the whole year which will be discussed within a short time. But the remarks that have been made compel me to say a few words on this occasion. Let us discuss this very important issue of sales tax not on the background of party politics or which party the Government would be formed by, but from the point of view of the general tax payer, the welfare of

[Sri C. Rajagopalachari] [22nd December 1953]

the State, and the requirements of the Government to carry on their functions. There is no question that the tax on drink formed a most important and substantial part of the State revenues in those days. There is no question that the sales tax income forms a substantial part of the revenue of the Government of the present day. We must, therefore, consider the question very clearly placing before ourselves the issues involved. Shall we tax only those who drink and get a substantial revenue to carry on or shall we tax everybody and get that some amount by indirect taxation all round? It seemed to me, and I still hold to the view, that it is juster to levy an indirect tax upon everybody than to levy an indirect tax upon an unfortunate section of the people only. When we know especially that the source of revenue is a bad source, and that the victims are only an unfortunate section of the people and not all, it seems to me clear that we should steer clear of that tax and choose the other alternative. It may be the lesser of the two evils. One indirect tax may be the lesser of the two evils compared with another indirect tax. I do not say that it is a good thing to tax everybody. I do not at all say that foodstuffs should be taxed. But what shall we do? When we want a certain amount of revenue, and when the choice is between taxing a few people, particularly the unfortunate section of our people who are poor and miserable, and who want a physical substitute for normal and healthy amenities, and taxing everybody, taking everybody into the pool so to say, and dividing the misfortune among all, then the question arises what is it that we should levy by way of indirect taxation so that the incidence of the tax may fall on everybody. Hon. Members rightly appeal to us that foodstuffs should not be taxed. It sounds all right. But our people's poverty is well known. The consumption is mostly of essentials. The trade is mostly in essential articles. Therefore, we cannot derive a just and substantial revenue by taxing everybody unless we take into account for the levy of that tax that which everybody consumes. Hence, it is that a very low rate of taxation is put upon what is essential so that we may get a substantial amount without the tax falling heavily upon the people generally. That is the policy with reference to the taxation on foodstuffs. Hon. Members should remember. . . (Interruption by the hon. Member Sri V. R. Nagarajan.) Hon. Members must remember also that the question of this taxation should be considered from another point of view. We are taxing everybody, but still we are not taxing everybody, because all the smaller shops, the turnover of which goes below a certain minimum, go out of the purview of this tax. Therefore, a very large class of poor consumers really are not taxed in this matter at that point. Though they might have to pay the tax which has been levied at previous points, they are saved from the last point. Now, that is what I plead on behalf of the Government with reference to taxation on the poorer people, though as I have already explained, we admit that we are taxing everybody to some extent. If we do not want to tax people who want

22nd December 1953] [Sri C. Rajagopalachari]

to drink, and if we do not want to tax everybody through the sales tax, the only alternative is to reduce our total expenditure in the budget for the State. Hon. Members have gone on asking for more expenditure on this and that. That is a very honest and sincere desire which should be met. Therefore, there is nothing gained by reducing the revenues of the Government. If we do that, we get not only a reduction in revenue, but we enforce on the Government a reduction in expenditure. Therefore, I want hon. Members to remember all points of view when they criticise a particular policy of the Government with respect to sales tax. We are trying to do our best in the matter. We are not unaware of the evasions and the oppression caused to the people. We know that asking the traders in our country for their accounts is itself an oppression. We know that once we ask them for their accounts, the methods that have necessarily to be adopted for imposing the authority of public servants upon the individual citizen lead to various forms of oppression and inconvenience. On the whole, however, I would like to say that the evasions in respect of sales tax compare favourably with the evasions in respect of income-tax. The oppression in respect of levy of sales tax also compares favourably with the oppression that is incidental to the recovery of income-tax. Any taxation has its incidental inconvenience and it is necessary to suffer the inconvenience if we want to have hospitals, schools, roads, improvements everywhere and many other things on the expenditure side that have been referred to in the course of debates and interpellations. This is all that I wish to say. I want patience to be maintained. I would also like to inform hon. Members on this occasion that the Government are very seriously examining the question. We are not hasty and there is no question of rushing into a proposal of this or that kind in respect of sales tax. We must examine the question from all points of view and see whether we can reduce (1) the incidence on essential articles and (2) the nuisance and the oppressive character of the procedure involved in recovering the tax while, at the same time, maintaining our income so as to balance our Budget."

10
a.m.

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, I have closely followed the speech of the Hon. the Chief Minister which is full of logic and reason. What we, sitting on this side of the House, want to know is whether by exempting foodstuffs from the levy of sales tax, the Government would be losing heavily. Unless the Government would say that their Budget would be clearly hit, what possible objection can there be to give this relief to the poor people even though it may be an essential matter on which tax has to be levied?"

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I have already said and I repeat for the benefit of hon. Members that we are examining that very question among other questions and it is

[Sri C. Rajagopalachari] [22nd December 1953]

one of the most important questions. Incidentally, I may say that not only Members sitting on that side but Members sitting on this side also are equally interested in that investigation."

SRI V. GOPALA GOUNDER:—"I want to know whether the Government received any representation from mutton stall-owners and whether they have taken any steps to redress their grievances."

*** THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—**"What I have said includes what Sri Gopala Gounder is referring to. Especially foodstuffs require urgent consideration in this connection and particularly, very easily perishable foodstuffs. I know that non-vegetarian food is more liable to rot than vegetarian food. All these things have to be taken into account. I do not claim that vegetarian food should be given any special advantage over non-vegetarian food. I do not belong to the group of people who think that way. All sorts of food, whether they are vegetables, or mutton or beef are perishable. We must have a proper perspective in this matter and what is most important, I repeat again, is the balancing of the State's Budget."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"Mr. Speaker, Sir, we are very thankful for the intervention of the Hon. the Chief Minister and his statement that he is quite aware of the oppression caused to the people by the procedure prescribed in law and by the petty officials who are invested with a lot of power."

*** THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—**"I want to request the hon. Member not to call them 'petty officials'. They are last grade servants. Let us not call them 'petty officials'."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"I am sorry. It was not intended to be an insult. As the Hon. the Chief Minister calls them, the last grade servants are invested with a lot of power in connexion with the collection of general sales tax. They have got the discretion to assess the turnover, adding any amount they like, especially in view of the unsatisfactory state of accounts maintained by these retail dealers. It has been my experience in the court to see daily many of these petty dealers being brought up for non-payment of tax. The fact seems to be that they maintain no accounts, that they are not in the good books of the officials and that, therefore, they are assessed. These officials are vested with discretion to the maximum extent possible and under the Act, the Court is reduced to the position of a bill collector; it has no right to question the correctness of the amount or the validity of the assessment. Therefore, the alleged offenders are fined there. The only remedy for them is to appeal to the tribunal or to the higher authority. But the procedure prescribed is that they must first pay off the tax levied and then only appeal. This also is an oppression because many of these petty merchants are not able to pay the tax after they are assessed and many of them have

22nd December 1953] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

been ruined. I think the mere knowledge of these hardships on the part of the Government will not remove all these difficulties. As the Hon. the Chief Minister has stated that he has got knowledge of these things and that the Government are considering the question, I wish he gives an assurance now that at least by the time we meet next for passing the Budget for the next year, some relief or solatium will be given to this class of retail merchants.

“ Sir, Madras led the other States with regard to the General Sales Tax Act. Now, when the Hon. the Finance Minister was replying to the debate, Bombay Government had come out with a statement that they had decided to levy sales tax at two points only. The Hon. the Finance Minister stated as an objection to single-point tax that it would give room for a lot of temptation to evade payment because of the high rate of incidence. But I find from my experience of multi-point taxation, that payment of the tax is evaded and it is not possible also for any Government, unless they have got a Gestapo system, to stop the leakage. Evasion is only incidental to the nature of the tax. Therefore, I suggest, as the Hon. the Finance Minister has been promising in certain of his statements, that the system of single-point taxation may be tried with reference to one or two articles. As in the case of the excise duty which is levied at the factory, the sales tax can be levied at source. Thus, we may have a correct estimate of the tax that can be collected by levying a single-point tax, if necessary, at a higher rate.

“ With regard to the tax on foodstuffs, the justification of the Hon. the Chief Minister is that everybody must pay a tax, whether the rate is high or low, because the people are now exempt from paying the tax on drink. The Hon. the Finance Minister stated with regard to foodstuffs, that only 15 per cent of the produce came out into the market and that it was a very small amount that was collected.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I said 25 per cent.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—“ Whether it was 15 per cent or 25 per cent, he stated that it will be a very small amount that will be collected. If it is such a small amount, why not he exempt foodgrains from the levy of sales tax and satisfy a large body of purchasers who are mostly coolies and are not producers? The complaint on this side of the House is that large producers are exempt from tax on foodstuffs and that ordinary labourers and daily wage-earners are taxed on the foodstuffs that they consume. This is a very justifiable complaint and I request the Government to take this aspect of the matter into consideration. If they give relief taking this aspect into consideration, I think it will not cause much loss to the Government.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ The hon. Member should revise his calculations. The quantity of grains which paid the tax may be, as suggested by the hon. Member a small

10-10
a.m.

[Sri C. Rajagopalachari]

[22nd December 1953]

percentage of the total quantity produced. But the real question is what will be the percentage of the tax paid by grain to the total sales tax collected. I submit it is a very substantial amount."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"We understood it in a different way."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I referred to the small fraction of the total production that goes into the open market."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"If it is not going to be very considerable amount, the Government will do well to exempt these articles from taxation and give relief to the people who are really in need of relief. Of course, the Chief Minister has promised that the Government will look into the question of exempting perishable articles. I wish they consider this question carefully and come to the conclusion that those perishable articles may be exempted from taxation. I thank you, Sir."

* SRI C. KANDASAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி மான்யத்திற்கு இங்கு கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கனம் முதல் மந்திரியார் இதில் தலையிட்டு இவ்வரி போடுவதின் நியாயத்தைப் பற்றி கூறியதற்கு பிறகு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரி விதிக்கப்பட்டது மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு. மதுவிலக்கினால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்காக இதை சமூகம் பூரா வும் கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படையில் இந்த வரி விதிக்கப் படுகிறது. இருந்தபோதிலும் இந்த வரி சம்பந்தமாக இதே விதமாகத் தான் கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக செலவுக்கு பணம் இல்லை, வரி கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு விதமான பேச்சாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. கொஞ்சம் அடிப்படையைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் எங்களுடைய கட்சி தரப்பில் இதுபற்றிய அபிப்பிராயத்தை வற்புறுத்துவதை அறியலாம். கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக சர்க்கார் ஒழுங்காக நடப்பதற்கு பொருளாதார வசதி குறைவாகவே இருக்கிறதென்று கூறப்பட்டு வருகிறது. பணம் இல்லாமல் எந்த அரசாங்கமும் ஒழுங்காக நடத்தமுடியாது. உலகத்திலுள்ள சர்க்காரோடு போட்டியிட்டுக்கொண்டு நாகரிகமாக வாழ வேண்டுமென்று எண்ணுகிற எந்த சர்க்காருக்கும் அதற்குத்தக்க அதிக வருமானம் வேண்டும். ஆனால் அதற்காக வேண்டிய பணத்திற்கு மக்கள் மீது, நீங்கள் தான் வரியை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று திணிப்பது என்பது இயலாத காரியமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்படியெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு சட்டசபையில் நாம் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தால், இந்த மாதிரி நிலைமையானால் வரும். இவ்வாறான வரி களைப் போடும்போது எதிர்க்கட்சியினரான நாங்கள் எதிர்க்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வரி போடுவதால் இதுயானை வெகுவாக பாதிக்கிற தென்பதை நாம் உணர வேண்டும். இதைக் கொடுப்பது பெரும் பணக் கார்பர்களோ, அல்லது வியாபாரிகளோ அல்ல. சாதாரண மக்களும், நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர்களுமே இதைக் கொடுக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் கணக்கைப் பார்த்தால் ரூபாய் ஒன்றுக்கு இரண்டரை கொடுக்கவேண்டி வருகிறது. உதாரணமாக, ஒரு ஏழை விவசாயி 10 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறான். ரூ 1-1-0 வரியாக செலுத்துகிறான். அவன் இந்த மாதிரியான விற்பனை வரியைக் கொடுத்தால் அவன் கதி என்ன? கொடுக்கத்தான் முடியுமா? என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த வரியைப்போட வேண்டாமென்று சொன்னால் இந்நாட்டின் பண வசதிக்காக வேறு வகையான வழிகளை அரசாங்கம் கையாளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதற்காக இன்கம் டாக்ஸ் என்ற வரியை கண்டுபிடித்தார்கள்.

22nd December 1953] [Sri C. Kandasamy]

அதுவும் சரியல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். இதனால் குறிப்பிட்ட பணம் வசதியுள்ளவர்களிடையே அவ்வரி போடப்படுகிறது. அதனால் அவர்களிடையே மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. வருமானம் அதிகமுள்ளவர்களுக்கே இவ்வரி போடப்படுகிறது; அதனால் ஜனங்களுக்கு இந்த தொந்தரவு இல்லை என்று கூறலாம். இன்கம் டாக்ஸ் ஒருசில வசதிக்காக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்காரும் இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலைமையை சமாளிக்க அதை அமுலில் வைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றனர். அதனால் சில சிறு வியாபாரிகள் பெருமளவு பாதிக்கப்படுகிறார்களென்பதை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று சில சிறு வியாபாரிகள் இந்த அதிகாரிகளிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் கணக்குத் தவறுதலாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்து, பல இடங்களை சந்தேகிக்கொண்டு பார்த்து அவர்களுக்குதண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் வரியினால் வெகு சிலரே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இவ்வளவு பரிதாபகரமான நிலை ஏற்படுகிறதில்லை.

முதலில் இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொண்டுவரும்போது அது காமதேனு, கேட்டதையெல்லாம் கொடுக்கும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது இன்றுள்ள நிர்வாக முறையில் எவ்வளவு தூரம் பயனளித்துள்ளது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இதன் விளைவாக ஒரு சிலர் உண்மையாகவும் பலர் ஏமாற்றுவதையே காணலாம். உண்மையாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களால் சுலபமாகக் கொடுக்கமுடியும். ஆனால் இன்று அவர்களுக்கிருக்கும் செல்லவானால் கட்டாமலேயே இருக்கிறார்கள். சுலபமாக பொய்க்கணக்குக் காண்பிக்கப்படுகிறது. அதனால் பெரும் தோல்வியைத்தான் அரசாங்கம் காண்கிறது. இந்த சிறிய அளவு பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையைக் கூட சமாளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் ஆசைதான் காரணம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தவறி சர்க்காரிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டாலே மிகவும் கஷ்டந்தான். அரசாங்கம் மக்கள் மீது பல வரிகள் போடுகின்றதே தவிர அவைகள் யாவும் மக்களால் ஒழுங்காக கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் எடுத்துத்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் இம்முறைகளை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Sir, the hon. Member may enlighten us on this point. This tax has been there for a long time and this is going to be examined. Why this should come to a head in this particular year, I do not understand. This has been going on for a long time and we will have to look into it. Why should it be pressed this year particularly? Is it because that I, who originally introduced sales-tax, am here and may revise it? If that be so, you may give a chance for it.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“ Owing to the taxation of food-stuffs, why should the suffering of the people be increased or lengthened in point of time? ”

SRI C. KANDASAMY :—“எதற்குக் குறிப்பாக சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த வரியைப் போடும்போது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள், இது காமதேனு, வேண்டுமென்றையெல்லாம் செய்யும், இதைச் செய்யும் அதைச் செய்யும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறதென்பது நமது பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். 1937-38 இருந்த நிலைமையோடு இன்றைய 1953-ம் ஆண்டின் நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். 10 பங்குக்குமேல் மிகவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கனம் பிரதமர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபேணையை ஆதரிக்கிறேன்.”

[22nd December 1953]

10-18
a.m.

*SRI A. SAMBASIVAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! விற்பனை வரியைப் பற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே வேண்டிய அளவுக்கு விவாதிக்கப் பட்டு விட்டது. இது பற்றி கடந்த ஆண்டுகளில் விவாதிக்கப்பட்டம்கூட இந்த ஆண்டிலும் மிகுதியாகப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே பேசுவதற்கு எனக்குத் தெரிந்த ஒரு காரணம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டுகளில் கணக்குகள் சரியாகக் காட்டப்படவில்லை யென்றும், அதிலும் சமீபத்திலே நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற ஆந்திரர்கள் நமக்குச் சரியாக கணக்குக் காட்டாமல் ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்றும் பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் நம் மக்களிடத்திலே இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் தீவிர முயற்சியினால் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள வியாபாரிகள் நன்கு கண்காணிக்கப்பட்டு மிகுதியான வியாபாரிகள் ஏமாற்றாமல் இருக்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றனர். அப்படியிருந்தும் ஒருசிலர் இன்னும் ஏமாற்றி வருகிறார்கள். இருந்தாலும்கூட இதை அமுல் நடத்தும்போது நம் முன்னால் நிதியமைச்சர் இதனை காமதேனு என்றும், கற்பகத்தரு என்றும் கற்பனை செய்து பாராட்டினார்கள். ஆனால் அந்த காமதேனுவும் கற்பகத்தருவும் தாங்கள் எண்ணிய அளவு பொருள்தரவில்லை. காமதேனுவைப் போல் வேண்டுமென யெல்லாம் கொடுக்கக் கூடியதாயும் இல்லை. இந்த மாதிரியாக பெரு அளவு விற்பனை வரி கொடுக்கப் பயந்து இன்றைக்கு நம் நாட்டிலேயுள்ள வியாபாரிகளில் சிலர் அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற முயற்சிக்கின்றனர். ஆகவே அவர்களை ஓரளவு ஆதரித்தும், அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகியும், கூடுமான உதவிகளைச் செய்தும் அவர்களிடமிருந்து நல்ல முறையில் விற்பனை வரியை வாங்க முயற்சிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இவ்வித முறை இல்லாததினால்தான் அவர்களிடையே பெருமளவிற்கு அநிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றுள்ள அதிகாரிகள் அவர்களுடைய சொந்த எண்ணத்தின் பேரிலேயே வியாபாரிகள் மீது வரி விதிக்கின்றனர். இவ்வாறு அதிகாரிகளுக்கு உரிமை வழங்கப்படுவதால், பெரும்பாலான வியாபாரிகள் மிகவும் தொல்லைக்கு ஆளாகின்றனர். இதனால் ஒரு சிலருடைய வாழ்க்கையே கெட்டு இருக்கிறது. கெட்டும் வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் என்னுடைய தொகுதியில் இம்மாதிரியான தொல்லைகளால் இரண்டொரு வியாபாரிகள் கெட்டே இருக்கின்றனர். அதாவது அவர்களுடைய ஏதாவது ஒரு ஆண்டுக் கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு, அதில் ஏதாவது பிழை கண்டுபிடித்து, மற்ற ஆண்டுகளில் இவ்வாறுதான் இருக்குமென்று அதிகாரிகள் தக்க அத்தாட்சி இல்லாமல் தங்களுடைய சொந்த ஊகத்தால் வரி விதிக்கின்றனர் ; அபராதம் விதிக்கின்றனர். இம்மாதிரியான தொல்லையில் அவர்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டு, அவர்கள் அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு தூரம் இவ்வாறு அத்தாட்சி இல்லாமல் செய்வது தவறு என்பதை வற்புறுத்தியும் கேளாமையால் அவர்கள் நீதிமன்றம் வரைச் சென்று, தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவ்வியாபாரிகள் அடைந்த தண்டனைக்காக தங்கள் கடைகளிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் விற்பனை செய்து வேண்டிப் பேர்ந்தது. அவ்வாறு ஈடு செய்துவிட்டு இன்று அவர்கள் வாழ்க்கைக்கே வழியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை எங்கள் சேலம் ஜில்லாவிலே காணலாம். இவ்வாறாக அதிகாரிகள் தங்கள் ஐயத்தின் பேரிலோ, சொந்த மதிப்பின் பேரிலோ செய்யும் காரியத்தால் அது மக்களை எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்பதை அறியவேண்டும். ஆகவே, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்த மதிப்பின் பேரிலோ, ஐயப்பாட்டின் பேரிலோ வரிவிதிக்கக்கூடாது. அதே சமயத்தில் அவ்வியாபாரிகளுக்கு அத்தண்டனை தருவதற்கு போதுமான அத்தாட்சிக்கு ஏதாவது பில்ல்களோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ, வேறு வகையிலோ இருக்கிறதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் சொல்லும் வரவு செலவு கணக்கையோ, மற்ற அத்தாட்சிகளையோ ஏற்று, ஓரளவு அவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். அப்படியில்லாமல் அவர் சொந்த அபிப்பிராயப்படி செய்ய அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் உரிமை அளிக்கக்கூடாது. இம்மாதிரியாக அரசாங்கத்திற்கும், மக்களுக்குமிடையே ஓரளவு தொடர்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

“ அடுத்தபடியாக, விற்பனைப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி செலுத்தாமல் இருப்பதற்கு வியாபாரிகள் லாரிகளில் பொருள்களை மறைமுகமாக

22nd December 1953] [Sri A. Sambasivam]

ஏற்றிக்கொண்டு செல்கின்றனர். இவ்வாறு ஏற்றிச் செல்லும் பொருள்கள் யாருக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன என்பதற்கு முகவரியோ அல்லது விபரப்படியலோ ஏதும் இல்லாமல் ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றது. இதை நேர்மையான முறையில் கவனிக்க வேண்டும். உணவுப் பொருள்களுக்கு, ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டும். ரைஸ் மில்லிலிருந்து வெளிவரும் அரிசிக்கு மாத்திரம் மூட்டைக் கணக்கில் வரிவிதித்தால் நலமாயிருக்கும். இவ்வாறு வசூலிக்கப்படுவதால் இதனால் பெரும்பாலும் ஏழை மக்களே மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியாக குறைகளை முதலில் அரசாங்கம் தீர்க்க முன்வரவேண்டும். ஆகவே இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி மீண்டும் ஆலோசனை செய்வதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து, அதனிடத்திலே இதைப்பற்றி தங்களுடைய விருப்பத்தையும், இதைப் பற்றி வியாபாரிகளிடத்திலும் நெருங்கி அணுகியும் இந்த அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவு புத்திமதி கூறி இப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அரசாங்கத்தார் முன்வரவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதிலும் சில சமயங்களில் தவறுதலாகவும் முடியும். அதனால் விற்பனைவரி அதிகாரிகளை இதில் பொறுப்பாக நடந்து கொண்டால் இப் பிரச்சனை சுலபமாக தீர்க்கப்படும். முறைப்படி கணக்குகள் இல்லை என்று நன்று ஆராய்ந்த பிறகு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கலாமே தவிர, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தங்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகத்தின் மீதோ, மிகுந்த விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகவோ செய்வாரானால் அது தோல்வியான பிரச்சனாகத்தான் முடியும். ஆகையால் விற்பனைவரி சட்டத்தில் இம்மாதிரியாக ஓரளவு சில திருத்தங்கள் நம்முடைய அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரியாக இதில் ஓரளவு திருத்தங்கள் கொண்டுவரத்தான் இன்றுள்ள நிலை மாறி நாடு ஒரு நல்ல நிலைக்கு வரமுடியும். ஆகையால் இத்திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த குழுவைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அரசாங்கத்தார் அமைத்து, அதற்கான தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும், இந்த மான்யத்தைப் பாராட்டி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ സാറാമാർ അപർകളെ,

10-25
a.m.

വിഷ്ണു നീക്കത്തിലെ പരാമർശിച്ച ഞാൻ ഒരു ഉപക്ഷേപം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നാലു പ്രമുഖ കാര്യങ്ങളാണ് ഞാൻ അവിടെ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നത് :—

- (1) Sales-tax be only at a single point ;
- (2) The ceiling be raised from Rs. 10,000 to Rs. 20,000 ;
- (3) Food stuffs be exempted ; and
- (4) Sales-tax on luxury articles be increased.

ഗവണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനം കുറയുന്നതൊഴിച്ചുള്ള എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശം. സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ഈ നികുതിയുടെ പേരിൽ കഷ്ടതയുണ്ടാകരുത്. ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു നികുതി സമ്പ്രദായമാണ് ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുണ്ടേണ്ടത്. ഇന്ന് വാസ്തവത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടുള്ള നികുതിയാണ് പിരിച്ചുവരുന്നത്. ബീഡി വ്യവസായത്തെക്കുറിച്ചു എഴുതാം. ബീഡി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന മേന്മയുള്ളവർക്കും ചെറുവടക്കാർ വാങ്ങി വാങ്ങിക്കുഴിഞ്ഞാൽ ഒരു നികുതിയായി. അവിടെനിന്നും ഇടത്തരം കച്ചവടക്കാർ വാങ്ങിയാൽ വേറൊരു നികുതിയായി ; ഇവരിൽ നിന്നും ചിലർ കച്ചവടക്കാർ വാങ്ങുമ്പോൾ വേറെ ഒരു നികുതിയായി ; നാലാമത് ഉപക്ഷേപിക്കാം. ഇങ്ങനെ നാലു മുഖങ്ങളിലാണ് ബീഡി വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകേണ്ട വാസ്തവത്തിൽ നികുതി പിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു സാധനം എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും ഇതുതന്നെയാണ് അവസ്ഥ. സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവു പലതാളത്തോളം താഴ്ന്ന ജനങ്ങൾ വളരെ വികലമാകുന്നു. മലബാറിൽനിന്നു എറണാകുളത്തോളം അടുത്തുവെച്ചു. പി. സി. സി. സൊസൈറ്റികളെ എഴുതാം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കറവറമായ നികുതിവായത്തിന്റെ ഫലമായി പല സൊസൈറ്റികളും പതിനായിരക്കണക്കിനു ഉറപ്പിക കൊടുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊക്കെ കൊടുക്കണമല്ല അതിമനോഹരമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിലേയുള്ള എല്ലാ നികുതികളും എടുത്തുകൊള്ളേണം.

மத்யும், கோழிமீது, மாஸா முதலായ சீக்களபாஷாக்களைக் குறித்து கொடுக்கின்றன. நிலையம் வளர்ந்தது. இம் சீக்களஸாபனத்தை விட்டாது நிகழியினிதும் கழிவாக்கேனா காலம் அநிதிகழிவிடுகின்ற.

“**வாழமானபெரு மருதி அழகுமணிநெடு பூசாமணித்** பறவுகயுளையி கரு
 டுவந்து” நிகுதி யிலிகூறல் **சாமி**யின்பெருந் **மறை**யு டுவந்து” **பிரி**கூறல்
சாமியி஁; **அரு**கொள்தான்” **வாழ**டுவ நிகுதி **நய**ம் **சுபிக**ரித்திரிசுமநெறம். **அரு**
 டுவநெ அருநீய்தான்”. **சுந்**, “**அரு**தில் **பே**யவது **பு**தில் **பி**திசுக்” **அரு**மையு
பாபுள்து **ம**லயாழ்நதில். **அரு**மையுது **பே**யவையுள்து”. **அரு** கரு **கோ**யநியு
மதிவான்”. **சுந்**, **அரு**மையுது **பி**றுளயுது கரு **பா**புதில்நி **நிகு**தி **பிரி**சுயு
சாமியி஁. **சா**மையுதில் “**நிகு**தி **கொ**டுகயுள்து”. **பா**புள்து, **சா**மையு
பாபுள்து **அரு**மையுது **பே**யவையுது **கோ**யநியுது **பா**புதில்நி **நிகு**தி **பிரி**சுயு
அரு **பிரி**சுயுது”

“സാർ, മറ്റൊന്നും എനിക്ക് പറയാനുണ്ട്” നികുതി പിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണ്. കരികളൂ ഒരു സംഭവം നടന്നത് പറയാം. വാപ്പന നികുതി പിരിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു പീടികയിൽചെന്ന അവിടെ എത്ര കുപ്പി വാലിന്റെ കച്ചവടം ഉണ്ടെന്നു ചോദിച്ചു. പത്തുസാരയായ മറ്റൊരു കൊടുക്കുന്നായിരിക്കുമെന്നു കരുതി കുറെ അധികം കുപ്പിവാലിന്റെ കച്ചവടം ഉണ്ടെന്നു കച്ചവടക്കാരൻ പറഞ്ഞു. ഫലം എന്തായി? ആ പീടികക്കാരനെക്കൊണ്ട് പാരിച്ച വിപ്പന നികുതി കെട്ടിവെപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് രഹസ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾതന്നെ കെട്ടിത്തീട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. വിപ്പനനികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രമോഷനും ശമ്പളക്കൂട്ടലും മറ്റും ലഭിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് അന്യായമായി കൂടുതൽ നികുതി ഇറക്കുക്കുന്ന ഒരു നയം ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുണ്ട് ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ വിപ്പനനികുതിയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നാണ്. പിന്നെ ബഹുമുഖനികുതി മാനി ഏകമുഖനികുതി ഏറ്റെടുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ലക്ഷ്യ സാധനങ്ങളുടെ മേൽ, ഉദാഹരണം മോട്ടോർകാർ, റേഡിയോ മുതലായവയ്ക്കു വർദ്ധിച്ച നികുതി ചുമത്താവുന്നതാണ്. എന്റെ ഖണ്ഡനോപദേശപത്രിക ഉന്നയിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ദയവുണ്ടാകുമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു അതു വളരെ ആശ്വാസകരമായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.”

* SRI S. RAMASAMY NAIDU:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொழுது நம்முடைய நாட்டில் ஒரு முகமான விற்பனை வரி வேண்டுமா என்று பல முனை விற்பனை வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டும் என்பதற்கு பல காரணங்களைக் காட்டுகிறார்கள். அதில் முக்கியமாக எழை விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் பல முனை வரி மூலம் அதிகமான வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் அதிகமாகக் கொடுப்பதால் அதை மாற்ற வேண்டும் என்று பிரமாதமாக ஐந்தாண்டுச் செய்கிறார்கள். ஆனால் யார் எவ்வளவு விற்பனை வரியைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்ப்பது இல்லை. நம்முடைய மாகாணத்தில் இன்றைக்கு நமக்கு சமார் 12 கோடி ரூபாய்கள் இந்த விற்பனை வரி மூலமாக வசூலிக்கப்படலாம் என்று எதிர் பார்க்கலாம். மூன்று கோடி ஐனத்தொகையுள்ள நம் மாகாணத்தில் 12 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரியாக வருகிறது என்றால் ஒரு ரூபாய் நபருக்கு நாலு ரூபாய் வீதம் அதிகிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்கு சராசரி ஐந்து பேர்கள் இருக்கலாம். அந்த ஐந்து பேர்களும் சேர்ந்து 5x4, ரூ. 20 விற்பனை வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகள், பணக்காரர்கள் அதிகப்படியான வருமானத்தைச் சென்னையிலும் இன்னும் மற்ற நகரங்களிலும் அதிகமாக வசூலித்துக்கொண்டு வருவதெல்லாம் கூடி வசூலாகும் வரியெல்லாம் சேர்த்து தான் இந்த வருமான ரூபாய்களாகிறது என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது. உண்மை உழைத்து ஜீவனம் செய்கிறவனும் உழுது பயிர் செய்கிறவனும் இன்னும் குறைவாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் வருவாகத்தான் வரி கொடுக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்து விடக்

22nd December 1953] [Sri S. Ramasamy Naidu]

கூடாது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய செலவு பிரமாதமானது அல்ல. ஏழை விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் இதனால் கஷ்டப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அவர்களுக்கு செலாகரியம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இப்பொழுது இந்த மது விலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதனால் சுமார் 10 கோடி ரூபாயை இழந்து வருகிறார்கள். இந்த 10 கோடி ரூபாயை இழந்தும் இன்னும் பல துறைகளில் அதிகமாக செலவழித்தும் தான் வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நலனை உத்தேசித்து தான் பெருவாரியான பணத்தை ஆக்க வேலைகளில் செலவு செய்கிறார்கள். அதற்கு தலைக்கு நான்கு ரூபாய் வரி கொடுப்பதற்கு யாரும் பின் வாங்க வேண்டியது இல்லை. நாட்டின் நன்மையை மனதில் கொண்டு எல்லாரும் நல்ல காரியம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் நல்ல காரியம் செய்து வந்தால் விதிக்கும் வரி சுமுகமான முறையில் கிடைத்து வரும். விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் வாங்கும் பண்டங்களின் மூலம் கிடைக்கும் வரியானது மிகவும் குறைவானது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமா அல்லது பல முனை விற்பனை வரி வேண்டுமா என்பது இல்லை. இன்றைய நிலையில் நாட்டில் ஒரு முனை வரியா அல்லது பல முனை வரியா என்பதைப் பற்றிய விவாதம் இல்லை. ஒரு முனை வரியானாலும் நமக்கு இப்பொழுது சேரும் பணத்தைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பஞ்ச இருக்கிறது. இந்த பஞ்சிற்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி யாக்கியிருக்கிறார்கள், ஏன்? எப்படியும் பஞ்சானது மில்லுக்கு வந்து தான் ஆகும், அல்லது வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாக வேண்டும். ஆகையால் ஒரு இடத்தில் பஞ்சக்குவரி விதித்தல் சாத்தியமாக இருக்கிறது.

“இன்றைக்கு ஒரு முனையில் தான் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது பெரிய வியாபாரிகளைத் தவிர விவசாயிகள் அல்ல, தொழிலாளிகள் அல்ல, என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். வியாபாரிகளுக்கு இதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தான் எதிர்த்து போராடுகிறார்கள். உதாரணமாக தேங்காய் எண்ணெய் வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். தேங்காய் எண்ணெய் டின் ஒன்றுக்கு ரூ. 36 ஆகிறது. அதை விற்பனை வரி கொடாமல் இன்றைய தினம் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறவன் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்கிய வியாபாரியைவிட முக்கால் ரூபாய் குறைவாக விற்பனை செய்யலாம். அதனால் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்கி விற்கும் வியாபாரிக்கு வியாபாரம் ஆகவில்லை என்ற காரணத்தினால் தான் அவன் இந்த பல முனை விற்பனை வரியை எதிர்த்து போராடுகிறான். இதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி வருகிறான். இன்னும் பல வியாபாரிகள் விற்பனை வரி அதிகமாக இருப்பதால்தான் வியாபாரம் நடக்கவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் அவர்கள் இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு பலவித சூழ்ச்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு சட்டம் இயற்றினால் அச்சட்டத்தின் வரம்புகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள சூழ்ச்சி செய்வதுதான் நம், நாட்டில் இப்பொழுது சபாவமாக இருக்கிறது. முதலில் இதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விதம் சூழ்ச்சி செய்வது என்பது மனிதனுடைய சபாவம். இந்த சபாவத்தை மாற்றி விட்டால் வரியை நல்ல முறையில் வசூலிக்க முடியாது. இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளாக இருந்தாலும்கூட அவர்கள் சர்க்காருடைய நிலத்தில் 50 செண்ட் அதிகமாக உழுதிருந்தால் அவன் 50 செண்ட் எடுத்துக் கொண்டேன் என்று ஒப்புக் கொள்ள மாட்டான். 10 செண்ட் தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுவான். இது மனிதனுடைய சவபாவம். அதைப்போலவே எம்மாதிரி விற்பனை வரி போட்டாலும் அதை வசூலிக்கும் அதிகாரிகளை குறை சொல்வதே வழக்கமாக இருக்கிறது. அதுவும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளை இவ்வளவும் சொல்வது என்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. உண்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற தன்மை நம் நாட்டிற்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஒரு முகமான விற்பனை வரியை ஏற்படுத்தினால் ஒரு தடவை தப்பித்துக் கொண்டால் மறுமுறை வரி கொடாமல் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. இப்பொழுது பல முனை விற்பனை இருப்பதால் ஒரு இடத்தில் தப்பித்துக் கொண்டாலும் மற்ற ஒரு

[Sri S. Ramasamy Naidu] [22nd December 1953]

இடத்தில் வரி விதிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. விற்பனை வரி வசூலிப்பதன் மூலம் கஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்று சில்லரைக் கடைகளையும் காப்பி ஹோட்டல்களையும் காரணம் காட்டப்படுகிறது. இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கும் வரி விதித்து அவர்களிடமிருந்தும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது சில்லரைக் கடைகளில் கணக்குகளை ஒருவரும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்று சொன்னால் அது எந்த வகையில் பொருந்தும் என்பது புரியவில்லை. வியாபாரிகள் ஒழுங்கான முறையில் வியாபாரம் செய்வவேண்டும், நல்ல முறையில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும், அதன் மூலம் மக்களுக்கு செளகரியம் செய்ய வேண்டும் என்று தான் இப்பொழுது பல முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. விற்பனை வரியை ரூபாய் 10 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 20 ஆயிரம் வரையில் உயர்த்தி ஒரு முனையில் விதிக்க வேண்டும் என்றால் சில்லரைக் கடைக்காரர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கூட சொல்ல முற்படுவது சிலருக்கு எண்ணமிருக்கலாம். நாற்பது குச்சிகள் கொண்ட ஒரு தீப்பெட்டிக்கு செலவழிப்பது இப்பொழுது அரையணு தான். குடுமப்பத்திற்கு ஒரு நாளைக்கு இரண்டு குச்சிகள் தான் அடுப்பு பத்த வைப்பதற்குச் செலவழிப்பான். ஆனால் சிகரெட், பீடி குடிக்கிறவன் அதிகமாக நெருப்புப் பெட்டிகளை வாங்கி அடிக்கடி பத்தவைப்பதற்காக நெருப்புக் குச்சிகளை கிழிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். புகை பிடிக்க அதிகமாகச் செலவுசெய்யும் அவன் அதிகமாக விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டியது நியாயந்தான்! அடுப்பு பற்ற வைக்கிறவன் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டாம். அதனால் ஒரு முனையில் விற்பனை வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் ஏழை மக்களின் பிரதிநிதி என்று சொல்லிக் கொள்வதில் அர்த்தம் இல்லை. ஏழைகள் கொஞ்சமாக வாங்கும் பொருள்களின் மீது வரி கொடுப்பதற்கு தயங்க மாட்டார்கள். ஆகவே விற்பனை வரி பல முனையில் வாங்குவது நியாயமாகத்தான் தோன்றுகிறது. இதனால் விவசாயிகளுடைய நிலையும் பாட்டாளிகளுடைய நிலையும் பாதிக்கப்படவில்லை. அதற்கு பதிலாக இன்றைக்கு மக்களுக்கு எத்தனையோ சமூகநலத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். விவசாய மக்களுக்கு நல்ல பாசனத் திட்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வரியின் மூலம் இன்னும் அதிகமாக இன்றையதினம் பணம் வசூலித்தால் இன்னும் அதிகமாக செலவு செய்ய முடியும். கிராமங்களில் இந்த விற்பனை வரியைக் கொடுக்க தயங்குவது இல்லை. அங்கங்குள்ள பஞ்சாயத்துகள் அல்லது சமுதாய சபைகள் விற்பனைப் பொருள்களின் மீது அநேக விதமான வரிகளை விதித்து இருக்கிறார்கள். அதை மகமை என்று சொல்வார்கள், அதை கொடுக்கவும் அவர்கள் தயங்குவது இல்லை. எங்கள் ஊரை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் பஞ்சாயத்தில் வண்டிப் பாரத்திற்கு பருத்திக்கு ரூ. 3 வசூல் செய்கிறார்கள், மாடு விற்பனைக்கு அரை ரூபாய், ஆட்டுக்கு கால் ரூபாய், மிளகாய் வத்தலுக்கு 6 ரூபாய் என்று ஒவ்வொரு சரக்குக்கும் ஒவ்வொரு விகிதத்தில் வரி விதித்து வருகிறார்கள். எல்லா ஊர்களிலும் மகிமை வைத்து அந்தவிதம் வசூலித்துத்தான் வருகிறார்கள். பெரிய நகரங்களிலும் அந்த மாதிரி ஒரு மகிமை வைத்து வசூலித்து வருகிறார்கள். இந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு நாட்டிற்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். வரி காரணமாக நசித்துப் போனவர்கள் நாட்டில் யாரும் இல்லை. எவ்வளக்கெவ்வளவு வரி கொடுக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாட்டு மக்களுக்கு அதிகம் சலுகை செய்யப்படுகிறது. அதற்குத் தக்கபடி பிரயோசனம் ஏற்படுகிறது. வாழ்க்கைத்தரம் உயர நல்ல முறையில் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. மக்கள் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் சர்க்கார் இரண்டு ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு தயங்குவது இல்லை. சர்க்கார் நல்ல வருமானத்தை அடைந்து நல்ல முறையில் அபிவிருத்தித் திட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு ஆட்சேபணை தேவை இல்லை. ஆகவே பல முனை விற்பனை வரியை ஆட்சேபிப்பது எவ்விதத்திலும் பொருந்தாது என்பதைச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு ஆட்டுக்கறி மாட்டுக்கறி கோழிக்கறி எல்லாவற்றிற்கும் வரியை குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு ரூபாய்களுக்கு இந்தப் பொருள்களை வாங்குபவன் அந்த வரியைக் கொடுக்க தயங்கமாட்டான். காய்கறிக்கு வரி விதிக்கக் கூடா

22nd December 1953] [Sri S. Ramasamy Naidu]

என்று சொல்லுகிறார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் வரி விதித்து தான் எல்லா மாகச் சேர்ந்து தலைக்கு நாலு ரூபாய் வருகிறது என்பதை கவனிக்காமல் ‘வரி விதிக்கிறார்கள்’, ‘வரி விதிக்கிறார்கள்’ என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மூன்று கோடி மக்களுக்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த விற்பனை வரியை வசூலித்து அங்கங்கே நல்ல முறையில் நல்ல திட்டங்களை நடத்திவருவதற்கு சாதகமாக நாம் இந்த விற்பனை வரியை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, எனக்கு 10-45 a.m.
முன்பாக பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடு அவர்களுடைய தைரியத்தை மெச்ச நான் ஆசைப்படுகிறேன். (சிரிப்பு).

“ முதல் அமைச்சர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி ‘நியாயமானது’ என்று சொல்லமுடியாத ஒரு நிலைமையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய காலத்தில், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்—ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக முதல் வரிசையில் இடம் பெற்றவர்—இதைப் போன்ற ஒரு நியாயமான வரி இருக்கவே முடியாது என்ற தோரணையில் இவ்வளவு தைரியமாக இன்றைக்கு அதற்கு நியாயம் கற்பிப்பதற்கு முன் வந்தது பாராட்டத்தக்கது—மந்திரிமார்களுடைய பக்கத்திலிருந்து—எப்பது முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ என்னை ஆதரிக் கிறவர்கள் கூட இருக்கிறார்களா என்று நம்முடைய நண்பர் அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது போலும் !” (பலத்த சிரிப்பு).

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஆதரிக்கிறவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள் என்பது அல்ல. மந்திரியாக வருவதற்கு என்ன யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டிவிட்டார். வரிக்களை அதிகமாகப் போடுவதற்கு நிற்கிறோம் என்று கூறினால் தான் மந்திரியாக வாழமுடியும் என்று அவருடைய கருத்து போல் இருக்கிறது. போகட்டும்.” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ விவாதம் ரொம்ப ருசிகரமாக நடக்கிறபடியால் நாம் பிண்டும் எழுந்து பேசவேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபைக்கு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களாக வருகிற அத்தனை பேரும், ‘வரியே போடாமல் செலவு இணங்களை மட்டும் உயர்த்திக்கொண்டே போகவேண்டும்’ என்று எதிர்ச் கட்சியில் இருக்கின்ற நண்பர் ஸ்ரீ ராம மூர்த்தி அவர்கள் எதிர் பார்க்கின்றார் போலும் !”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ முதல் அமைச்சர் இன்று கூறியது இருக்கின்றதே, அதைக் கண்டு நான் முதலமைச்சரிடம் பச்சாதாப்பப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு விதமான சங்கடங்கள் இருப்பதாக அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஒரு புறத்தில் இந்த விற்பனை வரி என்பது ஜனங்களுக்கு கஷ்டத்தை விளைவிக்கக் கூடிய வரி தான் என்று அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். இதனால் சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு கொடுமைகள் விளைவிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் அதிகாரிகளுடைய கொடுமைகளுக்கு அவர்கள் உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்களென்பதையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். இன்னொரு இடத்தில் அதே சமயத்தில் சாதாரண மக்கள் வாங்கும்படியான அவர்களுடைய தினசரி உபயோகத்திற்கான உணவுப் பொருள்கள் முதலியவை மீதும் இந்த வரி விதிக்கப்படுவது நியாயம் அல்ல. இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அது நியாயம் இல்லை என்பதையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

“ மற்றொரு புறத்தில் அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், ‘எங்களுக்கு வேறு வழி இல்லையே, அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு எங்களை கையில் பணம் வேண்டாமா, நாங்கள் என்ன செய்வது?’ என்று முறை யிடுகிறார். இருதலைக் கொள்ளிக் கிடையே அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ள ஏறும்

[Sri P. Ramamurthi]

[22nd December 1953]

பைப் போல், 'நாங்கள் என்ன செய்வது, வேறு வழியில்லையே' என்று அடிக்கடி இந்த நியாதத்தைத் தவிர, வேறு எந்த விதமான நியாயத்தையும் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கற்பிக்க முடியவில்லை.

“இந்த நிலைமையைக் கண்டு நான் பச்சாதாப்பப்படுவேண்டித்தான் இருக்கிறது.

“இந்த விற்பனை வரியானது காமதேனுவைப் போன்றது என்று ஒரு காலத்தில் வருணிக்கப்பட்டது.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“I did not refer to it as Kamadhenu. I think Mr. Gopala Reddi referred to it as such.”

*** SRI P. RAMAMURTHI:—**“ஒரு காங்கிரஸ்காரர் இதைக் காமதேனு என்று ஒரு காலத்தில் வருணித்தார். வருஷத்திற்கு வருஷம் இது அதிகமாகவே போய்க் கொண்டு வந்திருக்கிறது. வரி விசிடமும் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது: இந்த மாகாணத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய துண்டு இருக்கிறதே, அந்தத் துண்டை சரிக்கட்டுவதற்காக இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டது என்று 1938-ம் வருஷத்தில் இந்த வரி கொண்டு வரப்பட்டபோது சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு வருஷா வருஷம் இந்தப் பல முனை வரி. விசிடம் அதிகரிக்கப்பட்டு, ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 14 கோடி ரூபாய் வரையில் சமீப காலத்தில் வந்து, இப்பொழுது அதிலிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாக குறையவும் ஆரம்பித்திருக்கிறது.

“இந்த வரி போடாமற் போனால் நாம் எப்படி இந்த ராஜ்யத்தினுடைய ஆட்சியை நடத்துவோம் என்ற கஷ்டம் இருக்கிறதே, அதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், நாங்கள் இதற்கு முன்னதாக எவ்வளவோ முறைகள் பல யோசனைகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். நாங்கள் என்ன செய்வது? நாங்கள் வழிமுறைகளை எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டோம் இருக்கிறோம். இருந்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அமைப்பின் கீழ் உட்கார்ந்துகொண்டு ஒரு இம்மியளவும் நாங்கள் மாற மாட்டோம்; இம்மியளவும் அதில் அடிப்படையான மாறுதலைச் செய்வதற்கு முன்வரமாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, குண்டுசட்டியிலேயே குதிரையை ஒட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அதேசமயத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வழி சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படி குண்டு சட்டியிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் உங்களுக்கு வழி சொல்ல எங்களுக்குத் தெரியாது என்று மீண்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தினால் அல்லாமல், மக்களுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் செய்து அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு குறுக்கே நிற்கும்படியான சகலவிதமான சக்திகளையும் இன்றைக்கு தகர்த்தெறிவதற்கு முன்வராமற்போனால், இன்று நாம் அரசாங்கத்தை சரிவர நடத்த முடியாது. இன்று ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களையும் போக்கமுடியாது. அந்தக் குட்டையிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. (Interruption.) ‘குட்டை’ என்பது ஒரு தவறான பாஷை அல்ல.

“இந்த விற்பனை வரி 1938-ம் ஆண்டு ஏற்பட்டு இப்பொழுது 15 வருஷ காலம் அமுலில் இருந்துவந்திருக்கிறது. இந்த 15 வருஷ காலத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மீடும்படியான வாவது உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதுதான் நம் முன்னுள்ள இன்றைய பிரச்சனை. அரசாங்கத்தை சரிவர நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை சரிவர உயர்த்தினால்தான் அது சாத்தியமாகும். ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மேன்மேலும் உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.”

22nd December 1953] [Sri P. Ramamurthi]

டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதற்கு மாறாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மேன்மேலும் கீழேயே போய்க்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். கடந்த 15 வருஷ காலமாக ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வடையாமல் போய்விட்டது. அதுபோகட்டும்.

“அந்தக் காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி இருந்தது, அதனால், ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, என்று சொல்லப்பட்டது. 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் இந்த நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்த பிறகாவது, இந்த ஆறு வருஷ காலத்தில் ஜனங்களுடைய சகல பகுதி மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், உயரவேயில்லை. இது நாம் நேரடியாக பார்க்கக்கூடிய விஷயம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஜனங்களுடைய செலவு சென்று, ‘உங்களுடைய நன்மைக்கு நாங்கள் மேன்மேலும் வரி போடுகிறோம்’ என்று சொன்னால், ஜனங்கள் இன்றைக்கு அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராயில்லை. ‘உங்கள் கஷ்டத்தைக்கண்டு நாங்கள் வருந்துகிறோம்; ஆனால், நீங்கள் வரி கொடுத்துக்கொண்டிருங்கள்’ என்று ஜனங்களுடைய செலவுகளைக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை.

“வெளியில் இருக்கும் மக்களெல்லோரும் காங்கிரஸ் சர்க்காருடைய கொள்கையை ஆதரிக்கின்றார்கள் என்று நீங்கள் திருப்தி மனப்போவம் கொண்டிருந்தால் அதை நாங்கள் லட்சியம் செய்யத் தயாராக இல்லை. அதை நம்பவும் நாங்கள் தயாராக இல்லை. ஆனால், யதார்த்தமான நிலைமை நாட்டில் எந்த முறையில் இருக்கிறதென்று பார்த்தால், காங்கிரஸ் காரர்களுடைய செலவாக்கு சரிந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த உண்மையை மறைக்கமுடியாது. நெருப்புக்கோழி மணலில் அதன் தலையை மட்டும் மூடிக்கொண்டுவிடுவதுபோல, ஜனங்கள் காங்கிரஸ் காரர்களை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் திருப்தி மனப்போவம் கொண்டிருந்தால், அதற்கு நாங்கள் என்னசெய்ய முடியும்? இந்த மாகாணத்தில் மட்டுமல்ல; இந்தியா பூராவிலும் எங்கு பார்த்தாலும் காங்கிரஸ் காரர்களுடைய செலவாக்கு நாளுக்கு நாள் சரிந்துகொண்டேவருவது கண்கூடு. அது வேறு சமாசாரம்.

“அடிப்படை பிரச்சனை எடுத்தக்கொண்டு, அதற்குத் தீர்வு காணும்போனால், மக்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் போக்கமுடியாது என்ற முறையில் நாங்கள் சொன்னால், நமது கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் சீறி விழுகிறார். எதை எடுத்தாலும் இன்றைக்கு லோவியத் யூனியன் மாதிரி நாங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் அது முடியுமா? என்று அவர் கேட்கிறார். அப்படி யார் அவரைச் செய்யச்சொன்னார்கள்? நாங்கள் எப்போதாவது அப்படிச் செய்யுங்கள் என்று அவரைக் கேட்டோமா? இல்லையே!

“கூட்டுப் பண்ணை (Collectivisation) வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், மிகப்பெரிய தகராறு ஏற்படும்; அது கட்டுமா? என்று கேட்கப்படுகிறது. நாங்கள் யாரையும் கட்டாயப்படுத்தவில்லையே. இன்றைக்கு விவசாயிகள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 1946-வது வருஷத்திலிருந்து ஏழு வருஷ காலமாகியும், கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கஷ்டம், கஷ்டம், சங்கடங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர இந்தச் சங்கடங்களையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு உங்களால் முடியுமா? முடிந்ததா? முடியவில்லை என்பதுதான் ஜனங்களுக்கு முன்புள்ள இன்றைய பிரச்சனை. ஒரு அடிப்படையான பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளாமல் அதன் விளைவாக ஏற்படும்படியான விளைவுகளைச் சமாளிப்பதற்காக மேலும் மேலும் போலீஸ் செலவை உயர்த்திக்கொண்டு இருக்கும்போது, எந்தவிதமாக இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானம் மக்களுக்குத் தகுந்த முறையில் பிரயோசனப்படும் என்பது தெரியவில்லை. மேலும் மேலும் ஏழை மக்கள் வரிகொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் மட்டும்தான் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது. இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான மிகப் பெரிய பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களு

[Sri P. Ramamurthi] [22nd December 1953]

மீது அதிகப்படியான வரியைப்போட முடியாது என்ற ஒரு கொள்கையில் அரசாங்கம் இருந்துகொண்டிருந்தால், இந்தப் பிரச்சனை ஒரு நாளும் தீரப் போவதில்லை.

“இந்த பட்ஜெட்டிலே 11 லக்ஷ ரூபாய் ஜமீந்தார்களின் நஷ்ட ஈட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜமீந்தார்களுக்கு கட்டாயமாக, நாங்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்; அதைக் கொடுக்காமல் இருக்கமுடியாது; தாற்காலிகமாகவாவது அதை நிறுத்திவைக்க முடியாது; ஆனால், அதே சமயத்தில், ஜனங்களைப் பொருத்த வரையில் நீங்கள் பொறுத்துக்கொண்டிருங்கள்’ என்று உபதேசம் செய்வதில் அர்த்தமே கிடையாது. ஜனங்களைப் பொருத்தமட்டில் உபதேசம் செய்யப்படுகிறதேயொழிய, மிகப் பெரிய ஜமீந்தார்களுக்கு மட்டும் நஷ்டஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். இந்த நஷ்டஈடு ஜமீந்தார்களுக்குக் கொடுக்கப்படாவிட்டால், அவர்கள் பட்டினி கிடந்து செத்துவிடவா போகிறார்கள்? அவர்கள் சாகப் போவதில்லை. இந்த நஷ்ட ஈட்டை மட்டும் அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்கவில்லை. இருந்தும் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டை இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குத் தள்ளிப்போடக்கூட அரசாங்கம் முன்வருவதில்லை. ஆனால், ஏழைகளைப் பொருத்தமட்டில் அரசாங்கத்திற்கு கவலை இல்லை.

“காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு ரூ. 1 முதல் ரூ. 1-8-0 வரையில் வரி போடப்படுகிறது. அந்த நிலங்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போடுவது கிடையாது. அதேசமயத்தில் இதுபோன்ற பொருள்களுக்கு ‘பர்செண்டாக்ஸ்’ போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அவைகளின்மீது அதிகப்படியான வரிகள் போடுவதற்கு மறுக்கிறார்கள். இந்த வகையில் வரியை அதிகப்படுத்தி, சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தால், அப்போது புதிய வரிகளைப் போடுவதற்கு வேண்டிய வசதியும் வாய்ப்பும் கிடைக்கும். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய யாரும் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார்கள். வரி கொடுக்காமலே இன்றைக்கு அரசாங்கத்தை நடத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல நாங்கள். ஜனங்களுடைய சக்திக்குத் தகுந்த முறையில் வரி இருக்கவேண்டும். ஜனங்கள் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது அவர்களை மேன்மேலும் கசக்கிப் பிழிந்தால், அவர்கள் எப்படிக் கொடுக்கமுடியும்? ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து கொண்டே போகின்றது. இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான தொழில்களும் நாசமாிக்கொண்டு வருகின்றன. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, அந்த ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி பாதிக்கும்படியான எந்த முறையையும் இன்றைக்கு நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது என்பதுதான் எங்கள் வாதம். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக சொல்லப்படும் விவாதங்கள் இருக்கின்றனவே, அதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், ஒரு இடத்தில் நாம் வரி போடுகிறோம். ஆனால் கடைசியில் இருக்கிறவர்களுக்கு வரி இல்லை. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“குறைந்தபட்சம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டரை வீதம் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை விவசாயி, சாதாரணத் தொழிலாளி எப்படிக் கொடுக்கமுடியும் என்று தெரியவில்லை. இதுதான் யாதார்த்த நிலைமை இந்த நாட்டில். இந்த மாதிரியாக மக்களை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதென்பதுதான் இன்றைய மக்களின் பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக விற்பனை செய்யக்கூடியவர்கள் இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறார்கள் என்று திருப்தி அடைய முடியாது. ஜனங்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களையே வரி போடுவது தவறு; இதற்கு ஈடு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், சர்க்கார், அடிப்படையான கொள்கைகளில் மாறுதல் செய்யவேண்டும். அந்தக் கொள்கைகளில் மாறுதல் செய்யத்தவறுகிற வரைக்கும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்பட முடியாது. ஆகவே, இந்த வரியை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக எதிர்க்கிறோம்.”

22nd December 1953]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Sir, it is always a difficult task to justify any taxation. From very ancient times, taxation has been very unpopular and not much disliked. That sort of feeling still continues and there is no surprise about it. Tax-gatherers are also unpopular. Even in the days of the Bible, the tax-gatherers were particularly earmarked for criticism and abuse. In spite of the difficult task I am glad that our officers have been carrying on their work well. They are only carrying out the rules and regulations under which they have to work. I concede that there may be some cases where they might go wrong or overdo. If specific instances are brought to the notice of the Government, certainly, the matter will be gone into. From certain stray cases of harassment we cannot draw a general conclusion that all officers working in this department are bad and are harassing the people. There are provisions to take drastic action in certain cases. When attempts are made to evade the tax, certain vigorous steps are to be taken to deal with such attempts. When this is done, people view it as harassment. I may tell the House that I am always prepared to go into real and genuine cases of harassment and not into general accusations that the officers are harassing the people.

" Sir, the topics prominently mentioned in the discussion are four or five. They are, the question as to whether we must have single-point tax or multi-point tax, whether perishable articles should be exempt from taxation, whether foodstuffs should be exempt from taxation and whether the rate of taxation on certain luxury articles should be enhanced. With regard to the general aspect of the question, the Taxation Enquiry Commission is seized of the whole matter and an elaborate questionnaire has been issued. The Government are awaiting the report of that Commission to see whether any reform of a very general nature can be introduced. That does not mean, however, that the Government are not going to look into any individual, small cases where action is called for. But changes of an all embracing nature will have to await the recommendations of the Commission which is presided over by a very able financial expert and ex-Finance Minister of the Government of India, Dr. Mathai. I hope the Commission will go into all aspects of the question and its report will be very valuable. This Government will be guided by that report for this reason, viz., that the questionnaire covers several of the points made in this House by hon. Members. I would like to read one or two items mentioned therein for the information of hon. Members. The questionnaire asks:

(1) Do you consider that sales tax should be extended so services to that the tax may be leviable on charges for services proper, e.g. work done by goldsmiths, printers, etc., who charge for their services?

(2) Do you consider it could be extended to works wherein services form a substantial part and go into the price of these, e.g., painting and photography?

(3) Do you consider it could be extended to transactions of sale or purchase in stock exchanges and shares markets?

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [22nd December 1953]

(4) Should there be special rates for certain types of articles as distinct from ordinary rates for ordinary commodities ?

(5) Which articles should be exempted altogether from tax ?

(6) Should there be a multi-point or a single-point tax ?

So, it is an elaborate questionnaire. The Government of India have taken this step of constituting a Commission because this tax is levied in so many States. If any general reform is needed, let us wait for its report.

“ With regard to enhancement of the rate of tax on luxury articles, we have heard several suggestions. Sir, for the information of hon. Members I may tell the House that there is already a higher rate of tax for things like motor vehicles, wireless sets, etc. The ordinary rate of tax is three pies per rupee. But for motor vehicles, wireless sets, etc., an extra tax of six pies per rupee is levied. How far these goods can be further taxed is, therefore, a question which has to be examined. We cannot be loading these articles with further tax. They cannot stand it.

“ The hon. Member from Chingleput wanted that tax should be levied on bullion and specie. Sir, originally these were exempted from the tax but now tax is levied on them at one point.

“ Sir, reverting to the suggestion for levy of a higher tax on luxury goods, personally I am in favour of levying it because they are not essential articles. People who have money over and above what they actually require should be taxed a little more. That is quite reasonable. Suppose they want to buy things like pomade and other costly items of toilet, then, lot of money would be going out of our land as indeed it goes out even now. I would certainly prefer these articles to be taxed heavily but things like motor vehicles and the like because the motor car is not used by the rich man alone, it is to-day the common conveyance of the poor people who use motor buses. We cannot make motor vehicles bear a very heavy taxation.

“ In the matter of exempting perishable articles from the tax, there is already some concession shown in the case of fruits, vegetables, flowers, fish and meat. If the turnover is not less than Rs. 10,000 and does not exceed Rs. 15,000, the tax levied is only Rs. 96 per annum. For a turnover exceeding Rs. 15,000 but not exceeding Rs. 20,000, the tax is Rs. 144 per annum. So at a particular point, some concession is shown. If my Friends want more concession should be shown at other points also, then the matter has to be examined. I concede that there should be some difference in tax on perishable and non-perishable goods. The Government are considering this question and an enquiry will be instituted very soon in order to find out whether these articles could be more liberally treated in the matter of tax and if so, to what extent. In this connection, I may also mention that even the Co-operative Milk Supply Union is also shown some concession in the matter of sales tax assessment.

22nd December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“ Sir, reference was made to the cost of administering this Department and it was said that the administration was very costly. The Hon. the Chief Minister has already met the point by saying that it is very difficult to cut down the cost of establishment as it compares very favourably with that of the other branches of Administration, say, Income-tax. No doubt, we have a number of officers in this department but they are to be there because the nature of work is such. In order that the administration should be efficient, there has to be a big establishment and the cost appears to be rather heavy. But as compared with the cost of administration of other States, our State is working very economically.

“ With regard to assesment of petty sellers, must was made of harassment by officials. The difficulty about it is—I shall not use the term ‘petty’—the small traders do not give a correct or proper account of their transactions. Of course, I admit the officials also should be very polite and politic and approach the question in the proper manner. There is some difficulty, as I said, and we shall try to minimise, as far as possible, all these hardships, when such cases are brought to the notice of the Government.

“ Sir, the Hon. the Leader of the Opposition made a charge 11-10
against me that I always refer to his country . . . ” a.m.

SRI M. PALANIYANDI:—“ On a point of order, Sir.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I have not finished my sentence. I did not say it was his native country. When I said ‘his country,’ the emphasis was on the country wherefrom he drew his political inspiration. That was what I meant when I said ‘his country’.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ I very strongly object, Sir, to this kind of maligning of any hon. Member of this House. I say it is maligning me because the Hon. Minister knows perfectly well that I have taken the oath of allegiance to this country and not to any other country. He also knows that I have been born in this country and fed up in this country and that I am fighting for the people of this country. For the Hon. Minister to say or impute by making a statement that I belong to another country and that my mother and is another country is simple maligning of an hon. Member of this House. This should not be allowed, Sir.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I am sorry, Sir, the Leader of the Opposition has misunderstood me. When I said ‘his country’ which was a slip of the tongue, I wanted to correct the wrong impression that might be created by these words. But before I could do that the hon. Member got up to object. I did not mean to suggest that he belonged to another country. I only meant the country from which he drew his political ideology. That is all what I meant.”

[22nd December 1953]

SRI P. RAMAMURTHI:—"I am glad, Sir, the Hon. Minister has more or less withdrawn the charge against me in a round about way. I would have liked it more if he had withdrawn the charge openly. Apart from that I would like to point out to the Hon. Minister that I did not draw my inspiration from another country. I drew my political inspiration from Marx and Engels. They were not born in the Soviet Union. Marx was born in Germany and Engels was an Englishman. I would like the Hon. Minister to understand this simple fact."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:**—"Sir, I am not concerned with where they were born. I am concerned only with the fact, where their 'isms' were propagated. I am glad, Sir, at least in this connection, the Leader of the Opposition has admitted that he has taken the oath of allegiance to our Constitution. Since he has taken the oath of allegiance to our Constitution, we are both bound to respect the provisions of the Constitution. We cannot easily get over the implications of that Constitution. We cannot take away land from one man and distribute it to others as we like. That is the difficulty. That is also the difficulty why in the matter of the zamindari abolition, we had to deposit moneys for payment of compensation to zamindars. Many hon. Members objected to this. As the hon. Leader of the Opposition has re-affirmed, we all are working under a Constitution and that Constitution requires that no man shall be expropriated of his property without payment of compensation. So, Sir, we have provided for the payment of compensation. This very House passed the Act for the payment of compensation and we have to carry out the provisions of that Act. To enable us to carry out the provisions of that Act we are asking the House to allot a specified sum of money for payment to the zamindars and that Act is being attacked here. If I were not bound by the provisions of the Constitution and the Act passed by this House, I will be the first man not to have made any provision on this account. But as it is, we cannot but make such a provision. One gentleman of the big State where the hon. Leader of the Opposition said this 'ism' had its birth, that is Germany, treated all statutes and other things as a scrap of paper. I am not prepared to do that here. The Constitution has to be respected and we must work within the limitations imposed by the Constitution. It is with this object in view only that we have made the provision, and not because we are holding a brief for and want to pay money to the zamindars in preference to others. Therefore, Sir, within the framework of the Constitution what all is possible will be done in the interests of the masses. The hon. the Leader of the Opposition would have noticed the trend of legislation is in that direction. No doubt he may not be satisfied with the pace at which these things are being done. It is but natural that he holds that view. I do not quarrel with him on that account. The Leader of the Opposition wants the Government to move faster. I am sorry to say, the Government cannot move faster situated as they are at present. When he comes to occupy this side of the

22nd December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

House then he may go faster. That is altogether a different thing. But situated as we are, we can go only at the pace allowed by the Constitution.

“ I have nothing more to add, Sir. I have already said that the larger question is under enquiry and Government are expecting the results of that enquiry. As regards other specific matters mentioned by hon. Members, I would immediately appoint a sort of a small committee to go into these questions and find out what articles should be exempted from the tax and on what articles the rate of taxation should be lowered. I hope by the time we take up the Budget for 1954-55, I will be in a position to say something more on these matters. With these words, I request hon. Members who have moved cut motions to withdraw them.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ On a point of information, Sir. Will it be possible for the Hon. Minister to provide us with figures in respect of the exact amount of tax collected on the sale of food-stuffs and on perishable commodities like vegetables, mutton, fish and so on, separately? ”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I cannot give the figures now, Sir. I may be able to furnish the figures to the hon. Member later.”

MR. SPEAKER:—“ The practice usually adopted in moving cut motions is, one hon. Member is allowed to move a cut motion and other hon. Members who have given notice of cut motions are allowed to speak. I understand hon. Members Sri Vinayakam as also Sri S. Ramalingam have moved their cut motions. Both are more or less the same. If one of the hon. Members withdraws the cut motion, I will put the other to the vote of the House.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ His cut motion (Sri S. Ramalingam's cut motion) is more comprehensive.”

MR. SPEAKER:—“ Yes, his amendment seeks to ascertain the reasons (1) for not exempting from this tax food articles, such as fish, egg, mutton; and (2) for not levying this tax at one point alone on other commodities.

“ I think hon. Member Sri Vinayakam is not pressing his amendment.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ Yes, I am not pressing my cut motion, Sir.”

The cut motion of hon. Member Sri K. Vinayakam was by leave of the House withdrawn.

[22nd December 1953]

MR. SPEAKER:—" Now, I am going to put the cut motion of the hon. Member Sri S. Ramalingam to the vote of the House. The question is—

' That the allotment of Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100.' "

The motion was declared lost.

A poll was demanded.

1120
a.m.

MR. SPEAKER:—" Hon. Ministers who are Members of the Legislative Council will please take their seats on the dais.

The House then divided thus:

Ayes—71.

Sri K. Vinayakam.
" S. B. Adityan.
" A. Ratnam.
" D. Dasarathan.
" K. Gajapathi Reddi.
" V. Balakrishnan.
" K. S. Lakshminipathi Naicker.
" N. Rathina Gounder.
" V. Govindaswamy Naidu.
" R. Rangasamy Gounder.
" O. Chengam Pillai.
" M. Kandaswamy Kander.
" M. Muni Reddi.
" M. Mottayan.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" V. R. Nagarajan.
" S. S. Ramaswamy Padayachi.
" K. T. Sridharan.
" V. Gopala Gounder.
" S. Pakkiriswamy Pillai.
" C. Kunhirama Kurup.
" V. Sankara Narayana Menon.
" K. Aranganathan.
" S. Radhakrishnan.
" P. Kunhirama Kidav.
" K. R. Viswanathan.
" M. Palanimuthu.
" M. Venugopala Gounder.
" O. Koran.
" S. Kandaswamy Gounder.
" M. Kattimuthu.
" K. Moidu.
" S. Swamikannu.
" A. Ayyaru.
" K. R. Nallesiavam.

Sri T. D. Muthukumaraswami Naidu.
" S. Swayamprakasam.
" M. Palaniyandi.
" E. L. Raghava Mudaliar.
" N. Paramasivam.
" M. P. Subramaniam.
" K. R. Sambandam.
" P. Kandaswamy Gounder.
" A. Veloo.
" D. Krishnamurthy Gounder.
" A. K. Hanumantharaya Gounder.
" M. Manickasundaram.
" S. P. Thangavelu.
" P. R. Rajagopala Gounder.
" C. Velukkan.
" P. Ramamurthi.
" K. P. Gopalan.
" R. Krishnai.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. Govindaswamy Nayagar.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" S. Ramalingam.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswamy.
" T. S. Ardhanari.
" B. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palaniswamy.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhun.
" K. G. Palaniswamy Gounder.

Noes—105.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu
" Naicker.
" Dr. U. Krishna Rao.
Sri C. Rajam Ramasamy.
" B. Bakthavatsalu Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" P. G. Manickam.
" B. K. Nallaswami.
" S. C. Virupakshiah.
" P. S. Nallagounder.
" V. K. Palaniswamy Gounder.

Sri N. Mahalingam.
" P. K. Thirumurthi.
" R. Kuppuswamy.
" M. K. Kempai Gounder.
" N. Mounagurswami Naidu.
" R. S. Arumugam.
" P. S. Rangaswamy Naidu.
" Dr. P. Varadarajulu Naidu.
Sri S. Lakshmana Kander.
" T. M. Kaliannan.
The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar.
" V. C. Palaniswami
" Gounder.

22nd December 1953]

Noes—cont.

11-30
a.m.

Sri N. Ramakrishna Ayyar.
„ S. Ramaswamy Naidu.
„ A. M. Sambandam.
„ T. P. Elumalai.
„ M. B. Ramachandran.
„ O. Venkatasubba Reddy.
„ B. Parameswaran.
„ V. K. Ramaswamy Mudaliar.
„ S. Panchaksharam.
„ H. M. Jaganatham.
„ A. K. Masilamani Chettiar.
„ K. G. Munisami Gounder.
„ R. Thangavelu.
„ A. Ramachandra Reddjar.
„ K. S. Ardhanarewara Gounder.
„ A. Sambasivam.
„ P. M. Muniswamy Gounder.
„ O. A. Nanjappa.
„ S. Arumugam.
The Hon. Sri K. Vankataswami Naidu.
„ K. Rajaram.
The Hon. Raja Sri Shanmuga Rajes-
wara Sethupathi, Raja
of Ramnad).
Dr. Srimathi T. S. Soundram Rama-
chandran.
Sri T. K. Rama.
„ M. S. Muniswamy Pillai.
„ V. S. Chinasswamy Naidu.
„ S. Chinnakaruppa Thevar.
„ V. S. Sivaprakasam.
„ V. Muthu.
„ A. S. Subbaraj.
„ S. Thinakarasswami Thevar.
„ V. Chinnaiah.
„ Anthony Peter.
„ N. Rajagopal.
„ A. Ramaswami Tevar.
„ C. Muthiah Pillai.
„ M. D. Thiagaraja Pillai.
„ M. C. Muthukumaraswamy.
„ S. Venkatarama Ayyar.

Sri G. Narayanaswami Naidu.
„ M. Marimuthu.
„ Mohamed Salih Maracair.
„ M. Kandasamy Padayachi.
„ L. Anandan.
„ V. Krishnaswamy Padayachi.
„ G. Vagheesam Pillai.
„ K. Parthasarathy.
„ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
„ G. Govindan.
„ Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar.
„ A. Vaikuntam.
„ P. Challathurai.
„ K. Shanmugam.
„ R. V. Swaminathan.
„ I. K. Subramania Pillai.
„ P. Urkavalan.
„ T. Ganapathi.
„ S. N. Somayajulu.
„ R. S. Arumugam.
„ V. Arumugam.
„ K. T. Kosarlam.
„ P. Selvaraj.
„ S. Chinnathambi Thevar.
„ K. Ramaswamy Dos.
„ T. Ananta Pai.
„ Y. Manjaya Shetty.
„ K. Venkataramana Gowda.
„ K. Ishwara.
„ M. S. Mogral.
„ K. Uppi.
„ N. Gopala Menon.
„ A. Appu.
„ E. K. Sankaravarman Raja.
„ C. Ahamed Kutty.
„ K. H. Bomman.
„ Mr. W. J. Fernandez.
„ G. Samia Koorayar.
„ M. Chodayan.
„ V. Dharmalinga Nayakar.
„ Somasundara Goundar.
„ V. K. Kannan.

Neutral—1.

Sri K. Ramakrishnan.

Ayes—71; Noes—105; Neutral—1.

The motion was lost.

MR. SPEAKER:—“ I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND VIII—IRRIGATION.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

Rs. ‘ That the Government be granted a sum not exceeding A— Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation.’ ”

[22nd December 1953]

MR. SPEAKER:—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation.' "

SRI S. RAMALINGAM:—" Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

' That the allotment of Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation—be reduced by Rs. 100.'

" தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுமுள்ள ஏரி, குளம், குட்டை முதலிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை சரிவர அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்திலிருந்து 100 ரூபாய்கள் குறைக்கப்படவேண்டுமென்ற என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்."

MR. SPEAKER:—" Motion moved—

' That the allotment of Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation—be reduced by Rs. 100.'

11-40
a.m.

" The main motion as well as the cut motion are now before the House for discussion. I allot three hours for this Demand. As usual I fix ten minutes as the time-limit for the speech of each hon. Member."

* SRI C. KANDASAMY :—" மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நீர்ப்பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாக சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் குறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன யென்பது இப்போது சபைக்குத் தெரியும். அதாவது மழை பெய்ததினால் குளங்களிலும், குட்டைகளிலும், ஏரிகளிலும் தண்ணீர் நிரம்பியிருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அந்தத் தண்ணீர் எப்போதும் அதே நிலையில் இருக்குமா என்பதுதான் சந்தேகம். இதற்காக இந்தப் பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் தொகை சென்ற ஆண்டு தொகையை விட வெகு குறைவாக இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களுக்குத் தண்ணீர் ஒரே நிலையில் ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் இருக்கவே முடியாது. ஏற்கெனவே வறட்சியால் பல ஆண்டுகளாக பாதிக்கப்பட்ட ஏரிகளும், குளங்களும் என்னதான் மழைபெய்து நிரம்பியபோதிலும், சிறிது நாட்களுக்குப் பிறகு வெகு சீக்கிரத்தில் குறைந்துவிடும்.

" குறிப்பாக சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் அத்தியாவசியம் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. வறண்டுப் பிரதேசங்களில் பெருவாரியான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு அதிகப்படியான பணம் வேண்டும். நீர்ப்பாசன இலாகாவானது எப்படி இயக்கப்படுகிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக மேட்டூர் அணைக்கட்டுப்பற்றியும் தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றியும் பலசந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துப் பேசப்பட்டது. அதிகாரிகள், குறிப்பாக விவசாயிகளின், கஷ்டத்தை உணர்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தினால் விவசாயம் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. அதிகாரிகள் நிலப்பிரபுக்களிடத்திலே அதிகமாகப் பழக்கங்கொண்டு அவர்களுக்குவேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதிலும் சலுகை காணப்பிப்பதிலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். எக்ஸ்சியூட்டிவ் எஞ்சினியர், சூப்பரெண்டென்டிங் எஞ்சினியர் போன்றவர்கள் ஒழுங்காக எந்த பதிலும் தருவதில்லை. இவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். பணம் கொடுத்தால்தான் எல்லாம் நடக்கின்றன. இப்படி லஞ்சஊழல் நிறைந்திருப்பது இந்த அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கே பெரிய இழுக்குத் தேடுவதாய் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்காக நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசியலாசை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிறிய விவசாயிகள் இரவும் பகலும் தூக்க

22nd December 1953] [Sri C. Kandasamy]

மில்லாமல் இரிகேஷன் அதிகாரிகளினால் மிகவும் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு ஆட்சேபகரமானது எதுவும் நடவாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் சிறிய சிறிய மராமத்துப் பாசனத்திட்டத்தை கொண்டுவர முடியும். இதைக்கொண்டுவருவதின் மூலமாக உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கலாம். உதாரணமாக வீணை சமுத்திரத்தில் போய் விழும் தண்ணீரை இந்தப்பாசன திட்டத்தின்மூலம் உபயோகப்படுத்தலாம். திருத்தரைப்பூண்டி தாலுகாவின் ஒரு பகுதி இதன்மூலம் பயன்பெறும். தஞ்சை ஜில்லாவில் பம்பு செட்டுக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் பணக்காரர்களுடைய நிலங்களுக்குத்தான் பயன்தரக் கூடியனவாய் இருக்கின்றன. இவர்களுக்குத்தான் அரசாங்கத்தினுடைய சிபார்சும், சலுகையும் சீக்கிரமாகக் கிட்டுகிறது. அவர்களில் பெரும்பாலும் 50, 60 ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். ஒவ்வொரு ஏக்கருடைய த்யவினால் தண்ணீர் அதிகமாக பெறுகிறார்கள். பெரும் நிலப் பிரபுக்களுக்குத்தான் குறைந்த செலவில் இந்த பம்பு செட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் கிடைக்கின்றன. ஆதலால் இந்த அரசாங்க அதிகாரிகளின் போக்குகளை மாற்றியமைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தஞ்சாவூர் இரண்டு பாசனப் பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இரண்டும் கேட்பாரற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு பிரதேசத்தின் தண்ணீருக்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டியவர் இன்னொரு டிவிஷன் அதிகாரி; இது அவை வசியமான கஷ்டத்தை அளிக்கிறது. இந்தப் பழக்கத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கு கடிதம் போய்வர வேகுநாட்கள் வீணாக கடத்தப்படுகின்றன. இவைகளைத் தடுக்கவேண்டுமென்றால் ஒரே இடத்தில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து உத்தரவு பிறப்பிக்கும்படியாய் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும்படியாக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதான் ஏழை விவசாயிகள் இங்குமங்கும் அலையாமல் ஒரே மிடத்தில் அவர்கள் காரியம் நிறைவேறுவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும். இந்த இலாகாவில் லஞ்ச ஊழல் அதிகமாயிருக்கிறதென்று முன்னமேயே குறிப்பிட்டேன். இதைப்பற்றி யெல்லாம் விவரமாக மகஜர் கொடுத்தும் கவனிக்கப்படவில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் ரகசிய மகஜர்கள் கூட எஞ்சினியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது, பயனில்லை.”

“குறிப்பாக நீர்ப்பாசன இலாகா மிராசுதார்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. இது பெரிய வியாபாரஸ்தலமாக இருக்கிறதென்று சொல்லத் தேவையில்லை. பணவசதியுள்ளவர்கள் எப்படியாகிலும் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுத்துவிட்டுத் தங்கள் காரியங்களை சாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு எவ்விதபலனும் கிட்டுவதில்லை. இந்தமாதிரியான புகார்கள் இந்த இலாகாவைப்பற்றி வந்தவண்ணமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆதலால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இவைகளை தடுப்பதற்கான தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ஊழல்களை கண்டிக்கும் முறையில் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Speaker, Sir, on the Irrigation Demand, I wish to emphasise as I have always stated, that Malabar has had a raw deal at the hands of this Government. The irrigation problems of Malabar are somewhat peculiar. It is not possible for us in Malabar to have mighty schemes or projects of the sort that we hear as being constructed in other parts of the country. Ours is a place where even though we have considerable rainfall, we do not have timely showers, which fact contributes to a great extent for our backwardness. So it is imperative that we should be assured of some other alternative source by which a

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [22nd December 1953]

steady supply of water is assured for our lands. We in Malabar do not have any big river to irrigate our fields. If at all we have anything it is only the small rivulets and streams of which Malabar is full. It is not uncommon to hear agriculturists in Malabar complaining of the failure of seasonal rains. It has been the sad experience of our agriculturists that even though we have plenty of rains, either the rains start off too early so that the first crop is spoilt or the second monsoon fails and therefore the second crop fails. If not, the rains occur too late without serving any useful purpose. All these problems could be solved only if we could devise some method or provide some facility, by which the poor ryot could be assured of a steady water-supply and when we could have some second string to Nature's downpourings. As things stand at present, except the Malampuzha project or one or two other small projects which are still in the embryo stage, we do not have any big project or dam or anything of that sort which could save the poor ryot of Malabar. On the other hand, what is wanted and what is required to suit the climatic conditions of Malabar and especially, the terrain of North Malabar is the construction of small irrigation projects by which the productivity of our place could be enhanced. Let me explain the methods by which more lands could be brought under cultivation. There are several small rivers running in North Malabar. These small rivers could be bunded up at suitable places and 100 or 200 acres of land could be irrigated without any big cost. At the most, it may cost a lakh of rupees or so. Similarly, we could spend Rs. 50,000 or Rs. 10,000 on small projects by which we could increase our acreage under cultivation. Instead of building gigantic dams and wasting crores of rupees, if only this Government were to spend money on small projects on the lines I have suggested, such an expenditure would be a well-spent one. In fact, we in Malabar are in need of only such small-scale projects by which we could be assured of a steady, I emphasise the word 'steady', water-supply to our fields. Our agriculturists would be benefited immensely thereby.

"I want to make another important suggestion. We have several channels running here and there in Malabar. Our rural areas, I mean particularly our villages, are not provided with electricity. If only we had electricity, we could have utilized it fully by installing electric pumpsets to water our fields with the water in our channels. We have plenty of streams also. All the waters of the streams are not now fully utilized. If only we had sufficient supply of electricity, we would not have allowed these waters flowing in the streams to go waste. In spite of repeated requests from the M.L.As. from Malabar, in spite of repeated representations from the people of Malabar, in spite of the resolutions of the Advisory Committees on Rural Welfare, nothing has been done by Government in the matter of providing us with small pumpsets. What is the kind of pumpsets we need? We want small pumpsets. What is it that we find available in the Agricultural Depots? Large pumpsets, which the ryots of North Malabar are not in need of. Besides pumpsets, we require cheap electricity for our pumpsets to lift water from our streams. I am sorry

22nd December 1953] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

Government have not offered us any help in spite of our repeated representation. That is why I want to reiterate this point. What we want is small portable pumpsets and cheap electricity to operate them.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ The third thing I wish to mention is that what is peculiar 11-50
to Malabar, particularly North Malabar, is the brackish water, a.m.
the salt water inundating the fields during the latter part of the
year on account of the tides issuing into the river bed. If there is
proper bunding or some kind of dams, it will prevent the inflow of
sea-water coming in through these rivers and spoiling cultivation.
It might mean an immense benefit to the ryots and it will mean
supply of fresh water and prevention of brackish water entering
the fields. This is a matter on which the Government should have
a survey and take action; then considerable benefit would accrue
to the ryots of not only North Malabar but also South Kanara.
Representations were made to Government bringing to their notice
repeatedly the things peculiar to West Coast but Government have
never cared for them. I wish the Government should take this
matter up and timely action should be taken to concede the
demands which have been put forth on behalf of the ryots of
Malabar.

“ To sum up on the irrigational front, I would suggest that
so far as Malabar is concerned, (1) we must have numerous minor
projects which would be of use to small ryots, (2) we must have
electric supply all over the villages of Malabar, and (3) we must
have dams which would prevent sea-water entering the fields, and
at the same time collect and supply fresh water for irrigation.

“ There is yet another thing which I have already mentioned
on another occasion and that is, we have hydro-electric possibilities
almost on the model of the Pykara Scheme, which if the Govern-
ment would boldly venture and investigate, could supply enormous
volume of electric energy for the needs of the entire Malabar
district, perhaps even for other districts. I have already said
that Wynaad is a high elevated area about 3,000 feet above the
sea-level; water channels, perennial streams with the fall of about
2,000 feet have been even located in more than one place. Govern-
ment have not exploited these resources. Again I wish to
emphasise that these matters should be explored and investigated.
Since they are practicable, they should be exploited by the Gov-
ernment, so that these schemes may be of immense use in supplying
electricity to the villages of Malabar. As it is, although we may
have Firka Development in taluks, not even petty projects involv-
ing about Rs. 1,000 or Rs. 2,000 have been undertaken by the
Government or contributions made. All kinds of appeals and
invocations are made to produce ‘ more ’, but they are mere words,
nothing else has happened. Therefore, I insist upon the Govern-
ment doing something tangible along lines peculiar to Malabar,
—perhaps unfamiliar to Government whose officers are dealing

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [22nd December 1953]

with other districts under different conditions—and that the peculiarities of Malabar may also be remembered in allotting and expending money on the irrigational side.”

* SRI R. V. SWAMINATHAN:—“ Mr. Deputy Speaker, I rise to oppose the cut motion that has been moved by the hon. Member from the other side. At the same time, I also appreciate the Government for their successful attempt in persuading the Planning Commission to include the Vaigai Scheme in the second list of the Five-Year Plan. While doing so, I wish to place before the Government the difficulties of the people concerned. There is a fear in the minds of the ryots of Ramanathapuram district, particularly in the areas of Tiruppuvanam, Manamadurai, Paramakudi, etc. They fear that by this Vaigai Scheme their present supply of water would be stopped. Sir, I know some Hon. Ministers have made speeches in public meetings that the Vaigai Scheme will not affect the present ayacut or the present supply of water. Mere speeches made by Ministers will not be sufficient, but they should substantiate by facts and figures that it will not affect the present ayacut. Sir, I need not even mention these, for the Hon. Minister for Public Works belongs to the same district and he knows the difficulties and fear entertained by the ryots of that area. Government should come forward to give an assurance on the floor of this House that the scheme will not affect the present ayacut in that area. If they could do that, they can go ahead with this scheme.

“ Sir, there is a feeling on the other side of Ramanathapuram that the water that will be supplied under this Vaigai Scheme is only earmarked for Madurai district and that the water-supply will be given only to Tirumangalam area; of course the difficulties and the pitiable plight of the people of that area should be considered. At the same time, the Government should also consider the difficulties of the ryots of Ramanathapuram district. Ryots of Ramanathapuram district demand that the supply of water should be given to Ramanathapuram district and the ryots of Madurai demand for their district. Therefore the Government should find out a solution to settle this dispute. I am told that the department have suggested that if this water is supplied to Sivaganga, Tirupattur areas in Ramanathapuram district, the expense will be low and the scheme will be economical and that if it is given to Tirumangalam in Madurai district, it will not be economical. I do not know the real position and Government should come forward to state what exactly is the position.

“ It is stated that under the scheme, Government can supply water to 21,000 acres, and they want to supply water to about 4,000 acres out of this to the present Periyar area. Sir, I submit that this proposal is not correct and water should not be supplied to the present Periyar area. Sir, certainly villages like Malam-batty, etc., which are situated in the tail-end of Periyar ayacut, near Melur taluk, have been listed as non-Periyar area. Even now water is being supplied whenever there is scarcity. There has

22nd December 1953] [Sri R. V. Swaminathan]

been a plea, a request for a long time to regularise the water-supply from Periyar to this place and bring it under Periyar area. I submit that this non-Periyar area of Malambatty and other villages should be regularised as Periyar area by this Vaigai Scheme and the rest of the water should be given entirely to Sivaganga and Tiruppattur area. If the Government want to help the Tirumangalam area, they can do so only for the people who are in very bad condition. A solution should be found without affecting either side. I am prepared to consider the worst affected area of Tirumangalam, namely, Pannikundu area where very poor people of the Kallar community who have suffered under Criminal Tribes Act, live. This may come to about 4,000 acres. The rest of the water under the Vaigai Scheme should go to the area of Sivaganga, etc., in Ramanathapuram district. I place this matter before the Government so that they might look into the matter and settle this dispute in the interests of all concerned. I want to point out that the Budget allotment for Ramanathapuram shows that Ramanathapuram district is a very neglected district; there are no major irrigation schemes.

“ I would also suggest another scheme for the consideration of the Government. There is a river called ‘ Kallaru ’ which flows from the Western Ghats and the water of this river can be taken to Ramanathapuram district. Some years ago, when the Periyar Scheme was taken up, the people of Ramanathapuram district made representations to the then Government, the British Government, for taking up this Kallaru Project Scheme. The Government then said that they were taking up the Periyar Scheme for the benefit of Madurai district and gave an assurance that they have reserved the Kallaru River Scheme for Ramanathapuram. This was an assurance given some forty or fifty years ago. This assurance has not been fulfilled so far and has been neglected by the various Governments that came into power one by one. I would therefore urge upon the Government to take up this scheme without any more delay. They can appoint an Expert Committee immediately. I am not asking for a Committee of non-officials or Members of the Legislature. I want a Committee of experts of the engineering profession. Nowadays the Government have got a tendency to appoint retired officers for Government jobs. Let them appoint such a committee under an officer to investigate this scheme to find out how far this Kallaru River Scheme is possible of execution for the benefit of Ramanathapuram district. I would insist upon the Government that they should submit their proposals soon and include this scheme in the next Five-Year Plan. The Planning Commission are preparing a list of works for the next Five-Year Plan. I would like to see that this Kallaru River Scheme is included in the next Five-Year Plan.

“ If the Kallaru River Scheme takes four or five years more for its completion, the Government should come forward with a number of small irrigation schemes. The previous Government appointed an officer to report about the possibilities of small irrigation schemes in Ramanathapuram district. That officer has submitted a report which contains a number of small schemes. These schemes,

12
noon.

[Sri V. R. Swaminathan] [22nd December 1953]

if carried out, will cost about Rs. 50,000 or one lakh at the most and will cover several parts of the Ramanathapuram district. I request the Government to take up immediately for execution one or two small irrigation schemes.

“ The previous Government have given an assurance that in zamindari areas like Sivaganga and Ramanathapuram, which have been taken over by Government in part, they will repair all the tanks. They have taken up some tanks but the work is going on very slow. The Government should speed up the repairing of almost all the tanks.

“ Then, Sir, there are the major irrigation schemes. Let the Government investigate into the matter first. In the meantime they can erect some tube wells. I am told, Sir, that the Government of India are going to put up a number of tube wells in our State. I do not know how many wells will be sunk in Ramanathapuram district. Of course, that is the business of the Government of India. But I would like that the Public Works Department should take up this question and investigate the possibility of erecting as many tube wells as possible in Ramanathapuram district. There are also facilities for erecting artesian wells and sub-artesian wells. The Government should examine the feasibility of erecting artesian wells also. The ordinary ryot cannot be expected to put up a tube well. I am told that it is a big affair and will cost a good deal. Only the Government can put up this kind of tube wells. Let them collect water tax. We are prepared to pay. It is not as if we are suggesting so many schemes for expenditure. We are prepared to give whatever help the Government may require. We are also prepared to suggest ways and means for finding out the money required for financing these schemes. We are here to help the Government. I therefore make an appeal to the Hon. Chief Minister to take the Members of this House into confidence. With these words, Sir, I oppose the cut motion.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting this cut motion, I want to place before the House some facts about irrigation. Irrigation is closely allied to food production. The prosperity of the people and the stability of the Government depend upon food production. Food production can be increased only by the provision of proper irrigation facilities. Nature is not so uniformly bountiful throughout the State. Having come from the South Arcot district, I want to confine myself to the non-availability of irrigation facilities in some parts of the district with the exception of Chidambaram taluk. The Community Projects Scheme is now in operation. The other day the Hon. Minister for Agriculture stated that wherever irrigation facilities are available, the Government can think of including those areas in the Community Projects Scheme or under the Five-Year Plan. But, unfortunately, in the district of South Arcot, the taluks of Tindivanam and Gingee are barren areas. There are no natural sources of irrigation. There are no rivers or river channels or even artesian wells. In such cases, the

22nd December 1953] [Sri V. Gopala Gounder]

Government should come to the rescue of the people and render all possible help. There are ways for improving the irrigation facilities even in the absence of natural facilities. In some places electric power can be used to increase the water-supply. In other places, big wells can be sunk. The Government may also give free grants to sink wells for purposes of irrigation. In these three ways, the Government can come to the rescue of the poor people in the taluks of Tindivanam and Gingee and provide irrigation facilities in the absence of natural facilities.

“ So far as electric power is concerned, we have got electricity in parts of Tindivanam. This facility has not been extended to several villages for irrigation purposes. Although power is taken to the borders of Gingee taluk, it is not made available to Gingee taluk. It would not be very difficult for the Government to extend this concession to Gingee taluk by spending a little more money. I submit, Sir, that power is taken from Mettar *via* Vettavalam on the very borders of Gingee taluk, but Gingee taluk is deprived of this facility. We are agitating for this but the Government are not willing to accede to our request. I hope that the Government will take steps at least this year and make provision for supplying power to Gingee taluk. This is the only possible way by which irrigation facilities can be made available in Gingee and Tindivanam taluks in the absence of natural facilities. So far as Chidambaram taluk is concerned, it is naturally endowed with all the facilities for irrigation. I would also like to make another suggestion. There are not very many major irrigation works in these two taluks. There are no rivers, not even major tanks. There are only minor irrigation tanks which have been neglected for long. The other day, a Member of this House put a question and the Hon. Revenue Minister replied that some tanks were repaired. But he also admitted in a way that there were very many minor irrigation tanks which were in need of immediate repair. At least, for minor irrigation tanks which have been in disrepair for a very long time, say, ten years or more, the Government should allot more funds and see that they are repaired at once. The Public Works Department takes care to maintain the major tanks. But the same amount of attention is not bestowed on minor irrigation tanks. That is my grievance. For attending to major irrigation tanks, very recently a separate Engineer was appointed under the Food Production Scheme. I am told that that Engineer prepared some schemes and submitted them to the Government for sanction. In the preparation of those schemes, he did not take care to consult the people whose rights will be adversely affected. Some ryots are directly affected by some schemes which are just at the stage of execution. Now difficulties have come up and the affected people are raising their voice of protest. Therefore, I hope the Government will be pleased to issue instructions to the Collector of South Arcot to the effect that in respect of schemes which affect the existing rights of people, he should consult the affected people before taking them up for execution.

12-10
p.m.

[Sri V. Gopala Gounder]

[22nd December 1953]

"In South Arcot, irrigation conferences are held once in three or six months. We are asked to be present there and submit proposals with regard to irrigation matters. We send some proposals and they are placed before the conference. Some of them are approved and I do not know what happens to those that are approved by the conference. Some of the schemes which have been approved by the irrigation conference have not been taken up for execution. A specific instruction may be given to this conference to communicate to the Members concerned the action taken on their proposals placed before the conference.

"In the district, there is the District Planning Board which takes into consideration the requests made by the Members so far as minor irrigation works are concerned. I do not know the exact functions of this Board. Its functions were explained last time by the Hon. Minister for Agriculture. There also, I do not know what becomes later on of the recommendations made by the Members with reference to minor irrigation matters. From the budget placed before the House, I find that very little amount is allotted for the improvement of minor irrigation tanks. For South Arcot district, nothing worth mentioning is provided. Therefore I make a special request to the Hon. Minister for Irrigation to see that sufficient funds are placed at the disposal of the department concerned and that the repair and improvement works are carried out expeditiously, especially in areas where there is dearth of water. The Hon. Finance Minister was saying that there was plenty of rain in the State. So far as the Gingee and Tindivanam taluks are concerned, I submit that the rainfall there was very meagre. The people of these taluks find that their crops are withering away for want of water. If only the irrigation works were kept in proper repair and the water from even the meagre rain stored properly, we would not come to the deplorable state now prevailing there. Therefore I submit that the Government should provide sufficient funds for maintaining the minor and major irrigation works in the Gingee and Tindivanam taluks properly."

12-15

P.m.

* SRI P. M. MUNUSWAMY GOUNDER:—

"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கென நம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நீர்வளம், நிலவளம் பொருந்தியது நம் நாடு. அது செழித்திருக்க வேண்டும்; அதிலுள்ள ஜனங்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும்; செல்வாக்குடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் நினைப்பதே, எதிர் கட்சிக்காரர்களும் இதையே நினைப்பார்கள் என்பது நம் அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நம் நாடு செழித்திருக்கவேண்டுமானால் நீர்ப்பாசன திட்டம் மிகமுக்கியம். நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்குமாயின் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் குறைவின்றி நமக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய முடியும். காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டானது நம் நாட்டை ஆள ஆரம்பித்த பிறகு எவ்வளவோ நல்ல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை கொண்டுவந்திருக்கின்றனர். இதற்கு முன்னிருந்த அரசாட்சியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு எத்தனையோ திட்டங்கள் அமுலுக்கு வந்திருப்பதை அறியலாம். நான் சர்க்காரை ஆதரித்துப் பேசுவதை எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் தவறுக் நினைக்கலாம். ஆனால் இன்று நம் நாடு உள்ள நிலைமையில் அவர்களே ஆட்சியில் இருந்தாலும் இவ்விதமான நன்மைகளையாவது அவர்களால் செய்ய இயன்றிருக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள்

22nd December 1953] [Sri P. M. Munuswamy Gounder]

அயல்நாட்டு திட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது. நம் நாட்டின் வரவு என்ன, செலவு என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வரவு செலவுத் திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும். இம்மாதிரியாக நம் சர்க்கார் வரவு செலவு இனங்களை நன்கு ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்டுவதோடு இந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் அநேக இடங்களில் இப்பொழுது செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“எனது சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொள்ளுவோ மாயின் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் கொண்டு வருவதற்காக இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் அதாவது தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஆத்தார், கிருஷ்ணகிரி, காவேரிப் பட்டணம் பிரிக்காக்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக் கொண்டதின் நோக்கமென்னவென்றால் அங்குள்ளவர்களின் உதவியைக்கொண்டும், கவர்ன்மெண்டாருடைய உதவியைக்கொண்டும் ஜனங்களை உற்சாகப்படுத்தி வேலை செய்வலாமென்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் ஆரம்பித்து எல்லா வேலைகளையும் செய்து கொடுக்குமாயின் நம் நாடு வெகு சீக்கிரத்தில் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். ஆனால் சேலம் ஜில்லாவில் வட பகுதி தென் பகுதி என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு பார்த்துமப்போது வட பகுதியை வேறு பிரதேசமாகக் கருதி அது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் அது நம்முடைய மாகாணத்தில் ஒரு கடைசியில் இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் மெசூர் பார்ட்டும், அடுத்த பக்கம் எடுத்துக் கொண்டால் புதியதாக பிரிக்கப்பட்ட ஆந்திரா பார்ட்டும் இருக்கின்றன. தவிர அது ஒரு மலைப் பிரதேசம். இங்கு அமைச்சர்களும், ஜில்லா ஆபீஸர்களும் அவ்வப்போது வருவதுகூட கிடையாது. காரணம் என்ன? போக்குவரத்துக்கு ஒரு ரோட்டு வசதி கூட கிடையாது என்பதை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகின்றேன். கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து சுமார் 14 மைல் தூரத்தில் வேப்பனாபட்டினி என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு அது ஒரு சிறு நகரமாக விளங்கிவருகிறது. அந்த நகரம்வரைதான் ரோடு வசதியிருக்கிறது, அந்த ரோட்டிற்கு அப்பால் போக்கு வரத்துக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. அந்த ஊருக்கு அருகாமையில் திம்மம்ம எரி என்று ஒன்று இருக்கிறது. இந்த எரியை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டாருக்கு பொது மக்கள் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது கட்டி முடிந்தால் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் சாகுபடிக்கு உடனே வரும் என்பதை என்ஜினியர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். மேட்டூர் எக்ஸ்பிரியூட்டிவ் என்ஜினியர் நல்லவர். செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் உடையவர். ஆனால் அதற்கு அதிக பணம் செலவாகிறதே அதற்கு என்ன செய்வது என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். நாம் இப்பொழுது பெரிய திட்டங்களை அதாவது கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மட்டும் நன்மை செய்யும் வகையில் அணைக் கட்டுவதைக் காட்டிலும், ஆங்காங்கு இருக்கும் சிறிய சிறிய திட்டங்களை பூர்த்தி செய்து ஆங்காங்கு இருக்கும் ஜனங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அநேக ஜனங்கள் நன்மை அடைவதோடு, எல்லோருக்குமே ஓரளவு திருப்தி ஏற்படும். அதை விட்டுவிட்டு நாம் பெரிய திட்டங்களை அணுகினால் நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை பெருமளவு பாதிக்கப்படுவதோடு, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதிக்குமட்டும்தான் நன்மை செய்தவர்களாகவும் ஆகிறோம். அதேசமையம் மற்ற இடங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் ஆங்காங்கேயுள்ள சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை முதலில் ஏற்று, பல ஜில்லாக்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் மார்க்கண்டேய நதியில் பாலனப் பல்லிலிடம் ஒரு பழைய அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே சுமார் 4, 5 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்வதற்காக கால்வாய் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அது கேட்பாரற்று இருக்கும் இடம் தெரியாமலே போய்விட்டது. இம்மாதிரியான பழம்பட்டு போகும் மார்க்கண்டேய அணைக்கட்டு கால்வாய், தளவாய் எரி, திம்மம்ம எரி இந்த இடங்களை சீர் செய்யும்திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்தால், நீர்ப்பாசனத் திட்டம் விருத்தியாவதோடு அதைச் சற்றியுள்ள

[Sri P. M. Munuswamy Gounder] [22nd December 1953]

சுமார் 2,500 ஏக்கரா நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்தவர்களாவோம். இதைத்தான் நான் சுமார் ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அதாவது கனம் ரங்கா ரெட்டி அவர்கள் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலேயே தெரிவித்தேன். அதற்கு இன்று வரை யாதொரு தகவலும் இல்லை. தற்போதுள்ள மராமத்த இலாகா மந்திரி அவர்களுக்கு இது பற்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவர்களாவது அதற்கான வழிவகைகளை வகுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதேபோல் ஓசூர் தாலுகாவைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. அந்த தாலுகாவுக்கு நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் அதோடு அதற்கு வேண்டிய எலெக்டிரிசிடி யையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்துள்ள மைசூர் ஸ்டேட் பார்டர் வரை மூன்று மைல் தூரம்வரை எலெக்டிரிசிடி வந்துள்ளது. ஆகவே ஓசூர் டவுனுக்கும், மத்திகிரி Cattlefarm-த்திற்கும், பேரிகை முதலிய இடங்களுக்கும் எலெக்டிரிசிடி கொண்டுவர கவர்ன்மெண்டார் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அண்டையில் போக்குவரத்துக்கு நல்ல ரோடு எதுவும் இல்லை. இதையெல்லாம் போட்டுத் தரவேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவைகளை எல்லாம் இப்பொழுது செய்ய முடியாது என்று சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். ஆகையால் சர்க்கார் பெரிய திட்டங்களை அமுல் செய்வதைவிடுத்து, சிறிய திட்டங்களை அமுல் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-20

p.m.

* SRI P. KANDASAMY GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டுப்பாளங்கான பூமிதான்

அதிகமாக இருக்கிறது. நஞ்சை பூமி கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. சேலம் தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் மேட்டுப் பாளங்கான பூமி எவ்வளவு ஏக்கரா இருக்கிறது என்பது நமது அரசாங்க முதல் மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியவரும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒவ்வொரு ஏரி இருந்தாலும் சேலம் ஜில்லாவை பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் ஏரிகள் அதிகம் இல்லாமல் ரொம்பக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அது பெரிய மலைப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. சேர்வராயன் மலை போன்ற பெரிய மலைகளும் இருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் மலையைத்தான் பார்க்கலாம். அந்த மலையில் விழும் தண்ணீரானது ஆற்றில் விழுந்து ஓடி ஒன்றும் உபயோகமில்லாமல் போய்விடுகின்றிருக்கிறது. அங்கே ஒரு மலை இருக்கும்படியான இடத்தில் ஒரு ஏரி கட்டி நீரைத் தேக்க திட்டம் உண்டாக்கினால் கட்டாயம் அதனால் நல்ல வசதி ஏற்படும். சேலத்திலிருந்து வேலூர்-நீர்மலைக் குட்டை ரோடு போகிறது. அதை ரொம்ப சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் அதிகப்படியான புஞ்சை நிலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு ஏரிக்கிடையாக ஒரு ஏரி இருந்தால் நீர்பாசன வசதி ஏற்பட்டு அங்குள்ள புஞ்சை நிலமெல்லாம் நஞ்சையாகிவிடும். அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யவதற்கும் புஞ்சையை நஞ்சையாக்குவதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

“சேலம் ஜில்லாவில் குடிக்கும் தண்ணீருக்குக்கூட பஞ்சம் ஏற்பட்டு காவேரியிலிருந்து ஜலத்தைக்கொண்டுவந்து டவுனுக்கு சப்ளை ஆகிறது. அது ஸ்ரீ ராஜாஜிக்கு நன்றாகத்தெரியும். அந்தத் திட்டத்தை அவர்தான் திறந்து வைத்தார்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“விவரம் கூறாமல் இருக்க வேண்டும். நான் முதல் மந்திரியாக இருக்கும்போது சேலத்திற்கு ஏதாவது செய்தால் எல்லோரும் அதை ஒத்துக்கொள்ளாமல் என் மேல் அவதூறு சொல்லுவார்கள்.”

* SRI P. KANDASAMY GOUNDER :—“ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் சேலத்திற்கு தான் ஏதாவது செய்தால் சேலம் தான் பிறந்த இடமாதலால், அதற்கு நன்மையை செய்துகொண்டதாக பிறர் அவதூறு சொல்வார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது எவ்வளவோ

22nd December 1953] [Sri P. Kandasamy Gounder]

மந்திரிகள் சேலத்திற்கு வருகிறார்கள். அப்படி வரும் ஒவ்வொரு மந்திரியும் கிராமங்களுக்கு வந்து பார்த்தால் பஞ்சம் இருப்பது நன்றாகத்தெரியும். சேலம் ஜில்லா பஞ்சப் பிரதேசம் என்பதும் நன்றாகத்தெரியும். அதனால் அங்கு ஸ்ரீ ராஜாஜி ஏதாவது செய்தால் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். அங்குள்ள நிலைமையை பார்க்காது சேலம் ஜில்லாவை ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம் இல்லை என்று சொல்வது மிகவும் அநியாயம். ஆதலால் சேலத்தை பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ இல்லை என்று சொல்லவில்லை. சலுகை காட்டினால் தன்னுடைய ஊருக்கு அதிகமாக சலுகை காட்டுகிறார் என்பதாகச் சொல்லுவார்கள் என்று தான் சொன்னேன்.”

*** SRI P. KANDASAMY GOUNDER :—**“ அவர் நியாயத்தைச் செய்தால் மற்ற யாவரும் அவரை ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். இங்கு இருக்கும் மெம்பர்கள் எவரும் அவரை அவதூறுசெய்யமாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். நியாயத்தைச் செய்தால் தன்னுடைய கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். சேலம் ஜில்லா விற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும். மேட்டூரிலிருந்து மின்சாரத்தை எடுத்து சேலத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது இல்லை. ஆனால் இதர இடங்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். விவசாயத்திற்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு 5, 6 மின்சாரம் பம்புகள் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்களுக்கு வேண்டும் என்று தெரிந்தும் கூட அவர்களுக்குக் கொடுப்பது இல்லை. இது ரொம்பவும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கு வறட்டு ஏரி என்று ஒரு ஏரி இருக்கிறது; அதில் தண்ணீர் கிடையாது. அதனால் அதனுடைய பெயரே வறட்டு ஏரி என்று ஆகிவிட்டது. அந்த ஏரியில் ஒரு மாதத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கூடவராது. ஏனென்றால் அதற்கு வாய்க்கால் கிடையாது. அதனால்தான் அதற்குத் தண்ணீர் வருவது இல்லை. அதிலிருந்து சுமார் 200 ஏக்கரங்களுக்கு நீர் பாசனம் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு வாய்க்கால் வெட்டும் திட்டம்கூட இந்த அரசாங்கம் செய்யவில்லை. இதை ஸ்ரீ ராஜாஜியிடம் சொன்னாலும் காசில் போட்டுக்கொள்வது கிடையாது. சிறிய சிறிய திட்டங்களை சேலம் ஜில்லாவில் போட்டால் நூற்றுக்கணக்கான திட்டங்கள் போடலாம். சிறிய திட்டங்களில் குளங்கள் வெட்டுவால் அந்தந்த இடங்களில் 100, 200, 300 ஏக்கரா நிலங்களை பயிரிட்டு சாகுபடி செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதி இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிச் செய்யாததால் ஒரு வாய்க்கால்கூட சரியில்லாமல் இருப்பதால் பாசன வசதியின்றி தவிக்கிறோம். நாங்கள்கூட ரூ. 10, 15 பணம் சேர்த்து வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் அரசாங்கம் இதைக் கவனத்தில் வைத்து, சேலத்திற்கு என்று 2, 3 லட்ச ரூபாய், இப்பொழுது ஒதுக்கி இருப்பது போதாதாகையால், இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கி சேலம் ஜில்லாவை நல்ல நிலைமைக்குக்கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—**“ മിസ്റ്റർ സി.പി.സി. സി.കെ. സാർ, ജലസേചന പദ്ധതികളെപ്പറ്റി സംസ്ഥാനഭരണാധികാരിയെ മലബാറിലെ ഭൂവ്വരസനിയിലേക്ക് പ്രത്യേകരകൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തേണ്ടതു് ഏറ്റെടുക്കുന്നതായാണു് മാണു്. മലബാറിലെ ഭൂവ്വരസനിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക നിലയിലാണെന്നു ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെല പദ്ധതിയെക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. അവിടെ കൃഷി നശിച്ചു കെടുകു് വീണ്ടും വീളുമെന്നു് കരുതുന്നതിൽ കവിഞ്ഞു മറന്നൊരു ചെട്ടുനീറ്റിനുള്ള കരവസ്ഥയാണുള്ളതു്. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു അവിടെ യാതൊരു സഹായവും ലഭിക്കുന്നില്ല. അവിടുത്തെ ജലസേചന പദ്ധതികളെ സംബന്ധിച്ചു ചിലതു പറയാം. ഏറ്റെടുക്കുന്ന ചെട്ടുനീറ്റിന്റെ ചിലവിടാൽ തികച്ചും ഹാ പ്രദമാകുന്നു. പല പദ്ധതികളും ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ അയച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇന്നുതന്നെ അവിടുത്തെ കൃഷിസമലങ്ങൾ കൃഷിപദ്ധതിയായൊരു ഗവണ്മെന്റു് കൃഷിക്കാരുടെ ചെട്ടു പരിശ്രമം കൊണ്ടാണു്. തുകയേടേ 500 ഏക്കർ സ്ഥലത്തേക്കു കൃഷിചെയ്യാവകരിച്ചിട്ടുള്ള കൊച്ചിലാണ്ടി ഫക്ടറിലുള്ള കരണക്കൂട്ടു് 55,000 ക യോളം ചിലവുചെയ്യേണ്ടകിയു്

[illegible]

* SRI MAHAMAD SALIH MARACAIR.—“கனம் உதவி சபாநாயகர்

12-42
p.m.

* SRI MAHAMAD SALIH MARACAIR.—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நாட்டின் உணவு தேவையைப் பூர்த்தி செய்வான் வேண்டி பல பாகங்களிலும் நீர்பாசன வசதிசெய்வதற்காக பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை செலவிட நம் சர்க்கார் வகுத்திருக்கும் திட்டங்களை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள காரடாம்பப் பிரதேசமான அரந்தாங்கி தாலுகாவில் நீர்ப்பாசன வசதிக்காக வகுக்கப் பட்ட நரசிங்கக் காவேரி என்ற திட்டமானது அரைகுறையானநிலையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று சென்ற பட்ஜெட்டின்போதும் இச்சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்தேன். சுமார் இருபதாயிரம், முப்பதாயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு மேட்டூர் வாய்க்கால் ஜலத்தை இந்த நரசிங்க காவேரி வாய்க்கால் மூலமாகப் பாசனம் செய்வதற்கு போதிய வசதி இருக்கிறது. இதை இஞ்சினியரிங்

22nd December 1953] [Sri Mahamad Salih Maracair]

டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த நரசிங்க காவேரி வாய்க்கால் மூலமாக வெள்ளாற்றிற்கு தெற்கேயுள்ள பகுதிகளுக்கு சென்ற 2, 3 வருஷங்களாய் ரயத்துகளால் சொந்த செலவில் வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டு அதன்மூலம் மேட்டூர் ஜலம் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அதற்குச் சர்க்கார் இப்பொழுது தண்ணீர்வரி விதிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அத்திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய சர்க்கார் முன்வராதது ரொம்பவும் வருந்தத் தக்கது. இந்த வாய்க்கால் தெற்கே ராமனாதுபுரம் ஜில்லாவரையில் பாய்வதற்கு வழி இருக்கிறது. ஆதலால் கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் இதைக் கவனித்து இத்திட்டத்தை இவ்வருஷமே நடத்தி வைக்க வேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது சர்க்கார் பிரேரித்திருக்கும் மாரடோரியம் அதாவது கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டமானது விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றே கருதுகிறேன். ஆனால் சென்ற 5, 6 வருஷங்களாய் மழை இல்லாமல் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு அரந்தாங்கி தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகள் இனம் ஜமீன்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய பழைய வரிக்களை செலுத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த வரிக்களையும், விவசாயக் கடன்களையும் வசூல் செய்வதை நிறுத்தி வைப்பதற்குத் தகுந்த ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“அரந்தாங்கி தாலுகாவானது பிற்போக்கான பகுதியாக இருப்பதோடு அங்கு ரோடு வசதி, சுகாதார வசதி முதலியவைகள் சரிவர கவனிக்கப்படாமலிருக்கிறது. சுமார் முப்பது மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து ஆஸ்பத்திரிக்கு நோயாளிகளைக் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்ற பகுதிகளிலும் போதிய சுகாதார வசதிகள் இல்லை. இதைத் தவிர இந்த தாலுகா ஆஸ்பத்திரியில் நோயாளிகள் தங்குவதற்கு இட வசதி கிடையாது.”

DEPUTY SPEAKER:—“மராமத்து இலாக்காவை பற்றித்தான் பேச வேண்டும். சுகாதார இலாக்காவைப் பற்றியும் ரோடு முதலியவைகளைப் பற்றியும் இப்பொழுது பேசுவது சரியல்ல.”

SRI MAHAMAD SALIH MARACAIR:—“எங்கள் பகுதிக்கு போதிய நீர்ப்பாசான வசதிகளை செய்துதரும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. S. MOGRAL:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to oppose the cut motion. The attempt of the Government to tackle the irrigation problem deserves our warmest praise. Unfortunately very few of the works of improvements are shared by the people of the West Coast. We are neglected and thrown to the tender mercies of the rain God. Malabar at least is lucky in having a major scheme, namely, the Malampuzha Scheme. But the greatest project of the South Kanara district, which was completed last year, is the Shiria dam which irrigates, in spite of the loud voice and noise made by the Government is only about 400 acres.

“Of course, we are having some minor irrigation schemes here and there. But they are not worth the name. If the Government really mean helping the people of South Kanara district, which has been neglected all along, I would suggest to the Government to take up some of the schemes which are already investigated. I am told that the Bombrana Scheme which was investigated by the Government in the last three years, is now complete and is pending with the Government for sanction. The need of electricity for agricultural, industrial and domestic purposes is very keenly felt in the district of South Kanara. When the rural

[Sri M. S. Mogral]

[22nd December 1953]

welfare scheme was first inaugurated in Kumbala firka of Kasaragod taluk in South Kanara, we had the definite assurance of the spokesmen of the Government that the benefit of electricity would soon be made available to the people of Kumbala firka. This promise has not been fulfilled so far. Now that the agreement has been signed for the supply of electricity from Jog Hydro-electric scheme to our district, I urge on the Government to extend the supply of electricity to the rural areas of Kasaragod taluk so that the people might get the benefit of electricity.

“ I want to speak a word about Prohibition. I wanted to participate in the general discussion, but unfortunately I could not get a chance. So, I hope the Hon. the Deputy Speaker will permit me to speak a word about Prohibition.”

DEPUTY SPEAKER:—“ No, I cannot allow the hon. Member to speak on Prohibition. The hon. Member will please confine his speech to the Demand under discussion.”

* SRI M. S. MOGRAL:—“ Sir, I am sorry to suggest that the great edifice of Prohibition on which the moral structure of our State was built has started cracking. It is unfortunate and it is a calamity that it must have happened so. After five or six years of working Prohibition in our State, what we find is that a new . . . ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“ On a point of order, Sir. In spite of the Deputy Speaker's ruling, the hon. Member goes on speaking about Prohibition. One other point is that the Hon. Minister in-charge of Prohibition is absent. Therefore, I submit that this kind of criticism is not relevant at this stage.”

SRI M. S. MOGRAL:—“ Sir, I am not responsible for the absence of the Hon. Minister for Prohibition.”

DEPUTY SPEAKER:—“ The hon. Member should confine his speech to the Irrigation Demand under discussion.”

* SRI M. S. MOGRAL:—“ Sir, it is an unfortunate state of affairs that after five or six years of Prohibition, what we find . . . ”

DEPUTY SPEAKER:—“ I have already given my ruling that the hon. Member should confine his speech to the Demand under discussion.”

* SRI M. S. MOGRAL:—“ Prohibition should be strictly enforced.”

DEPUTY SPEAKER:—“ This is not the occasion to speak on the subject of Prohibition.”

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—“ Mr. Deputy Speaker, while supporting the Demand under discussion I oppose the cut motion. While expressing my sincere thanks for all that the Government are doing for the district of South Kanara, I must

22nd December 1953] [Sri Y. Manjaya Shetty]

not fail in my duty to mention that there is a feeling among the people of the district that sufficient attention is not paid to the irrigation projects of the district though there is ample scope for the same. South Kanara like Malabar is fortunate in having very heavy rains, but as ill luck would have it, all the rain water is being washed away into the Arabian sea, because there are no irrigation projects. Regarding irrigation projects, the condition in Malabar is not quite different from South Kanara, but Malabar is fortunate in having the Malampuzha project. On account of this project, much of the rain water which would otherwise go into the sea is being conserved and utilized for the cultivation of crops in abundance. I am sure when the Malampuzha project is completed, Malabar, which is highly deficit in food, will be able to stand on its own legs. Permit me to submit that if similar projects are executed in South Kanara district, the district would become not only self-sufficient but the Government would be relieved of the great responsibility of feeding the deficit portion of the district—I mean the Hosdrug sub-taluk. There are several well-thought-out irrigation schemes in the district like Bijur, Haladi and Shiria. If these schemes are executed, I am sure they will not be less beneficial than the schemes of Amaravathi and Vaigai which are included in the Five-Year Plan. Responsible persons of Coondapur taluk of South Kanara district have been agitating since the Congress accepted office in 1937 that Bijur and Haladi irrigation projects should be investigated and executed. The Government records bear testimony to the fact of this agitation by the people. I personally feel that agitation for 15 years is sufficiently a long period to attract the attention of the Government. But, unfortunately, nothing substantial has been done by the Government. Recently the Government ordered the preliminary survey of Haladi project, but no steps have been taken regarding the Bijur scheme. May I take this opportunity of appealing to the Government to create a separate Division and sanction special establishment for the investigation and execution of these schemes? Otherwise, I am afraid that these schemes may not see the light of the day for several years to come. Apart from the schemes which are under investigation, there are other schemes like Hadavinagadda and Sankadagundi Reservoir Schemes which have already been investigated and for which estimates have also been prepared. I understand that schemes are under the examination of the Government and awaiting their sanction. May I suggest that at least the schemes which have been estimated, and which have been investigated and are awaiting approval, may kindly be pushed through? This morning during question hour, my hon. Friend Mr. Mogral put a question in regard to the resolution passed by the South Kanara District Irrigation Conference requesting the Government that all irrigation works, yielding half a per cent return may be undertaken. The Hon. Minister, in a way, expressed his disinclination to accept such a proposal. If the Government are to consider such proposals from the business point of view, I have got nothing to say against the opinion of the Hon. Minister. If the Government consider that it is their primary duty to afford irrigation facilities to such areas as have

[Sri Y. Manjaya Shetty] [22nd December 1953]

been neglected in the past, these proposals require attention. What return the Government would get by the irrigation projects is no consideration. May I request the Hon. Minister to view the matter dispassionately, when he gets that resolution for his consideration? It is said that the present budget contains no surprises. Within three months another budget will be presented to the House and I hope that it will contain several surprises. I expect one of the surprises to be the allotment of sufficient funds for major irrigation projects in South Kanara. Thank you, Sir."

1 p.m.

* SRI T. SHANMUGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே சபை முன்புள்ள இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில நிமிஷங்கள் பேச நான் ஆசைப்படுகிறேன். நான் இருப்பது செங்கற்பட்டு ஜில்லா. அது ஏழு தாலுகாக்களைக் கொண்டது. அதில் அநேகமாக சாதாரண மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ரொம்பப் பெரிய மிராசதாரர்களோ, ஜமீந்தார்களோ கிடையாது. இந்த ஜில்லாவில் பெரிய நீர்த்தேக்க வசதி ஒன்றும் கிடையாது. செய்தால் ஒன்று செய்யக்கூடும். பாலாறு என்று ஒரு ஆறு போகிறது. மழை பெய்யும்போது அந்த ஆற்றில் வரும் தண்ணீர் ரெல்லாம் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. பாலாற்றில் ஒரு அணை கட்டினால், மழைத் தண்ணீர் அதில் தேங்கி நிற்கும். அதனால் சில தாலுகாக்கள் பயன்பெறும்."

"செங்கற்பட்டிலிருந்து ஐந்து மைல் தூரத்தில் இந்த ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு வாராவதி கட்டப்படுகிறது. இந்த வாராவதிக்குப் பதிலாக அணைக் கட்டு கட்டியிருக்கலாம். வெகு காலமாக ரோடு அணைதான் இருக்கிறது. மழை பெய்தால் இரண்டு மூன்று நாள் தான் போக்குவரத்து தடைபடும். அவ்வளவாக மக்களைப் பாதிக்காது. ஆகவே வாராவதி கட்டுவதற்குப் பதிலாக இந்தப் பணத்தை—என்னைக் கேட்டிருந்தால் நான் சொல்லியிருப்பேன்—வைத்துக்கொண்டு ஒரு நீர்த்தேக்கத்தைக் கட்டியிருந்தால் ஏதாவது கொஞ்சம் கிராமங்களுக்கு பயன்படக்கூடிய நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்திருக்கலாம்."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—"அது லெண்ட்ரல் கிராண்ட்டிலிருந்து செலவுபிக்கப்படுகிறது."

* SRI T. SHANMUGAM :—"எல்லா ப்ராஜெக்ட்டுகளுக்கும் அநேகமாக மத்திய சர்க்காரிலிருந்துதான் பணம் வருகிறது. ஆகவே, அந்தப் பணத்தை இன்னும் நல்ல வகையில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கலாம். ரோடு அணைக்காகக் கொடுத்த மத்திய சர்க்கார், இதற்குக் கொடுக்கமாட்டார்களா? நீர்த்தேக்க வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கலாம். அந்தமாதிரியான வசதி ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. 1951-ம் வருஷத்தில் சொன்னேன். 1952-லும் சொன்னேன். இதுவரை என் சொல்லையாரும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சர்க்கார் என்னுடைய ஜில்லாவுக்கு ஒரு காரியமும் செய்யவில்லை நான் சொன்னதைத்தான் சொல்லுகிறேன்."

"எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கிராமங்களில் சின்னச் சின்ன ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால், மழைத் தண்ணீர் அதில் தங்கும் படியான வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் பெரிய பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் எங்கள் ஜில்லாவுக்குத் தேவையில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற சின்னச் சின்ன சிறு நீர்ப்பாசன ஏரிகளை மராமத்து செய்து, அதில் தண்ணீர் வரும்படியான வாய்க்கால்களையும் சுத்தம் செய்து முடித்துவிட்டால், அவைகள் வழியாக ஏரிகள் நிரம்பி விரும். அதைச் செய்தால் போதும். கிராமங்களில் சின்னச் சின்ன ஏரிகள் அநேகம் இருக்கின்றன."

"ஸ்ரீ பெரும்புதூர் வாய்க்கால்" பாம்பன் கால்வாய் (பம்பக்கால் என்று சாதாரணமாக வழங்கப்படுகிறது) மூலமாக வெகு கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் வந்து எத்தனையோ ஏரிகள் நிரம்புகின்றன. எல்லா ஏரிகளிலும்

22nd December 1953] [Sri T. Shanmugam]

தண்ணீர் சேர்ந்துவிடும். அந்தக் கால்வாய்களை துருஸ்து செய்வதற்கான காரியத்தை இந்தச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அநேக ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

“ஊர்களிலுள்ள சின்னச் சின்ன ஏரிகளை உடனே மராமத்து செய்ய வேண்டும். ஒரு ஏரி கூட மராமத்து செய்யப்படவில்லை. இரண்டு வருஷங்க ளாக செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டரிடம் போய்ச் சொல்லிவருகிறேன். எத்தாரங்காடு என்பாடு ஒரு சின்ன ஏரி. அதில் மதகுகள் எல்லாம் மூடியில்லாமல், இருப்பதால் மழை பெய்வதினால் வரும் தண்ணீரெல்லாம் வெளியே போகிறது. நாங்கள் மண்ணைப் போட்டு அடைப்போம். அது எவ்வளவு நாட்களுக்கு இருக்கும்? கொஞ்சநாள்கள் கழித்து மண் கறைந்து போய்விடுகிறது. கலிங்கல் உடைந்து, தண்ணீர் எல்லாப்பக்கமும் போய்விடுகிறது. அந்த ஏரியையும் மராமத்து செய்வதென்றமென்றும் வருகிற கலெக்டர்களிடமெல்லாம் சொல்லியும், ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்ற ஒரே பதிலைத்தான் கலெக்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீர்ப்பாசன வசதிக்காக இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான பணத்தை செலவு செய்யும் சர்க்காருக்கு, இந்தச் சின்ன ஏரிக்கு மராமத்து செய்வதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவழிந்துவிடும்? ஏரி மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எந்த கிராமத்திலு் பார்த்தாலும் இப்படித்தான். ஆகவே, செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பி எந்தெந்த கிராமங்களில் சிறு நீர்ப்பாசன ஏரிகள் (minor irrigation tanks) மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்றும், அவைகளுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்றும் ஒரு பட்டியல் தயாரிக்கச்சொல்வேண்டும். அதன்படி சர்க்கார் உடனே வேலையைச் செய்தால் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவாசிகளாகிய நாங்கள் சர்க்காருக்கு மிகவும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம். அதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“பாம்பன் கால்வாய் (பம்பக்கால் வாய்க்கால்) விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனித்து, உடனடியாக அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand under the head ‘Irrigation’ and oppose the cut motion. There are certain welcome features in the budget speech of the Hon. Finance Minister under this head. The most important among them which I notice is that he has envisaged the levy of a betterment tax. It is but natural that the extra money spent from the coffers of the Government has got to be reimbursed. It is for this purpose that such of those owners of lands, who would have directly derived benefit because of the several projects executed by the Government, are asked to pay this betterment levy. I hope those people will generously respond and willingly contribute to this new tax.

“With regard to the National Extension Schemes, in the budget speech of the Hon. Finance Minister, it is stated that they are going to be extended all over the State. I wish to earnestly plead that in selecting the centres for these schemes, the backwardness of the areas must be taken into consideration. Other considerations should never be allowed to play any part. With an unbiassed and unprejudiced mind and bearing the backwardness of the areas, the selection of these centres should be made. Only in backward areas, these schemes should be started.

“Sir, mention has been made in the budget speech that some medium-sized irrigation schemes are expected to be taken up for

[Sri S. C. Virupakshiah] [22nd December 1953]

execution in order to absorb the trained technical personnel, who will be surplus. This is very welcome. Even here, I have to plead that only backward areas should be selected first. In addition to the big irrigation schemes that are taken on hand, these small-sized schemes will prove to be very helpful and will be very much appreciated by the common man.

“ In this connexion, I will have to point out that the constituency from which I come, viz., Kollegal is very backward. The topography of my constituency is such that though it forms part of the Coimbatore district, it is about 112 miles or so from the headquarters and is nearer the Mysore State. The journey to my constituency is very difficult and tedious. Because of this people seldom visit this constituency.

“ As for the Public Works Department, there must be separate Divisions nearer our constituency so that they may easily attend to our difficulties and remove them. To-day the Executive Engineer is in Salem and the subdivision officer is in North Arcot. As a result of these Officers of the Public Works Department not being nearer our constituency, they are not able to afford irrigation facilities to this backward area. In this area, the rainfall is quite good and we have a large number of jungle streams. If only we had a Division of the Public Works Department in our place, all these jungle streams could be put to proper irrigational use. Now, all these streams are going waste; even when there are good rains, we are not able to put them to proper use. In this connexion, I may bring to the notice of the House that even the river Cauvery is running within $2\frac{1}{2}$ miles from the town of Kollegal. It pains me to say that it is not serving any useful purpose. It is not used either for drinking or for irrigation purposes. It only serves as a natural boundary between Kollegal and the Mysore State. That is the only purpose that it serves today. Conditions being such, I plead hard that more facilities and better attention be bestowed on these long-felt needs of this taluk.

“ There is a scheme called the Honnahalli scheme which has been investigated. This will supply water throughout the year. I am told that it would benefit about 800 acres of existing wet ayacut and would bring another 700 acres or so of dry land under cultivation. Thus it assures supply of water to about 1,500 acres of land. This is expected to give the Government a return of as high as 4 per cent. Conditions being so favourable, these schemes have been pending for a number of decades. I regret to note that the Government have not yet thought it necessary to take up these small schemes. I have been agitating for these schemes. The people of that place have been sending mahazars, petitions and deputations to the Government requesting them to expedite this scheme. I hope the Government will look into the matter without any further delay.

“ Sir, there is another scheme, called the Gundal scheme. In our taluk, there is a chain of tanks which are used for irrigation. A number of these tanks get their water-supply from the river Gundal. The vexed problem of irrigation in this taluk could be

22nd December 1953] [Sri S. C. Virupakshiah]

easily got over if only the Government come forward to put up a small reservoir on this river. I hope the Government will immediately take up the investigation of this scheme and do the needful.

“There is yet another scheme called the Uduthorihalla scheme. When a small dam was constructed over this stream, it was said that it would irrigate 800 acres of land. Now, it is irrigating only about 200 acres. We find that it is not able to irrigate even these 200 acres properly, as there is not sufficient water. As such, I request the Government to make up their mind and order investigation to find out the reason for their not being able to fulfill the promise and hope held out by them before and to take adequate steps to remedy the defects that might have been responsible for the present state of affairs.

“Sir, I was surprised to find that complaints were made that the tanks were not restored or repaired for about 10 or 12 years in my constituency. I regret to state that for a number of decades no attention has been paid to the restoration or desilting of these irrigation tanks. They have been there for a number of years. Year after year, they have been silted up. I am afraid that if adequate steps are not taken expeditiously to clear them of silt, all of them will get filled up with the silt and they may even go out of existence. So, I urge upon the Government to immediately bestow their attention on this aspect and restore some of the tanks year by year so that all the tanks may get their turn in the course of a few years.

“Sir, there are a number of irrigation wells in our taluk. As sub-soil water is easily available, we have a good number of these wells. People of our taluk have been agitating for the extension of electric energy to their area for irrigation purposes. A large number of applications have been pending and much attention has not been paid by the Government in this direction. I request the Government to extend electric energy immediately to this area. Electric energy may be supplied at least to those who have already applied and whose applications are pending with the Government. In this connection, we have to thank the Government for abrogating the rule insisting upon the consumers to meet the cost of putting up the new lines. I hope ere long, we will have enough electric energy supplied to that area for irrigation purposes.

“In brief, the conditions of our taluk are very bad. It is a backward area. I must say it is an extremely backward area. It deserves special attention from the Government. I think the Government will find it worthwhile to constitute a separate Public Works Department Unit for this taluk and post a Subdivisional Officer, an Assisant Engineer and other necessary staff to afford the required irrigation facilities to this taluk. I trust this will soon materialise. Thank you very much.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, my friend on the opposite side Sri Shanmugam Pillai spoke about the Palar system. He wanted the construction of a reservoir or anicut to impound the flood waters of this river

[Sri S. Panchaksharam] [22nd December 1953]

for the benefit of the ryots of the Chingleput District. Before thinking of an anicut or reservoir, I wish to bring to the notice of this House that there is a common problem between the Chingleput and North Arcot districts with reference to this scheme. That problem has been there for a number of years. I may say that it has been there for three decades. This problem, besides facing these two districts for three decades and over, has also developed into an inter-State dispute between Mysore and our State. There has been an arrangement and agreement between these two States regarding the utilisation of the waters of this river. It has been solemnly agreed between these two States that they will adhere to certain conditions and that they will not do anything without consulting or referring to the other State. The State of Mysore which has been under the rule of benevolent despots has been trying to help the people of its State. In so doing, it has infringed the conditions agreed upon between Mysore and Madras, in such a way that the people of Mysore got all the benefits of the Palar floods much to the detriment of the people of North Arcot and Chingleput districts. There have been a number of petitions, memorials and resolutions over this question. Today, this problem is still pending before this Government. I had occasion to present a petition to the President of India with reference to this dispute and had requested him therein to invoke his special powers and appoint a Commission or Committee to go into this inter-State dispute. I understand that this petition has been forwarded to the Madras Government for their remarks and is now pending with the Minister in charge of Public Works.

1-20
p.m.

“ I request the Hon. the Minister in charge of Public Works to understand our problems and if necessary, I am prepared to place before him the necessary data and materials to dispose of this matter. I pray and request that he should approach it in an imaginative way and find out whether our grievances are real and genuine. I assert they are real and nothing else than real and request the Government to help us in our cause so that the hands of the Government of India may be strengthened and the President of India be pleased to order the appointment of a Commission to go into the matter and to bring about a settlement of this dispute between this State and Mysore. If this is done, these two districts of North Arcot and Chingleput will have perennial sources of water supply and the problem of irrigation will be solved for good. There will be no question of deficit thereafter in these districts in point of foodgrains. I once again request the Minister to look at this question in a human way.

“ Sir, every Member in this House has been speaking about the special requirements of his own district and I too want to lay special stress on the needs and requirements of my own district. Somehow or other, there has been a feeling of frustration in my district that the Government are not alive to its needs. In the Five-Year Plan, the North Arcot district finds no mention at all. It appears as though the North Arcot district, which is admittedly a backward district, has been effaced from the map of the State of Madras. I may solemnly state here that nothing has been done

22nd December 1953] [Sri S. Panchaksharam]

during the past two years under the Five-Year Plan to help the cause of the ryot in North Arcot. Nothing has been done to improve the living conditions of the people there. I request that at least in the next three years, some portion of the money set apart under the Plan for the State may be spent for improving the lot of the people in this district so that they may now feel that the Government are alive to their grievances and are trying to do something for them. People have been complaining that districts which are rich are sought to be made richer and that districts which have irrigation projects are given more irrigation projects. So also, in respect of community projects and the rest, they are surprised that districts which have already had some projects are given more and that the National Extension Scheme has been introduced in several districts but not in North Arcot. But the reply that comes from the Government is that no perennial water supply can be assured for North Arcot and that, therefore, no community projects can be thought of there. So far as the National Extension Scheme is concerned, they seem to think that because one or two firkas have been taken up for rural development under the old Firka Development Scheme, it cannot be introduced in the district. But I am not prepared to join issue with them because I am not so parochial or narrow in outlook as to grudge the new schemes being introduced in other districts. Taking the State as a whole, if the Government want to make the people more cheerful, I would have no grievance. But in trying to do so, let not the Government allow a backward district like North Arcot to remain so for a very long time. I want the Government to look at things in a practical and human way and do something for my district.

“ Sir, every year there is a provision made in the budget under the head Irrigation. I do not want the Government to do more than what they provide for normally in the budget as far as my district is concerned. But any development programme that Members suggest here for my district should be taken up under the Five-Year Plan. For the next three years, the Government are going to spend some crores of rupees in this State under the Five-Year Plan on Irrigation. If this amount is equitably distributed our legitimate share would come to about three crores of rupees in the next year. If this amount is spent on minor irrigation works in our district, the people will be completely rich within a short time and living conditions improved a lot. But I do not want even this. We do not have any perennial rivers and so cannot think of any big irrigation projects. The requirements of the people also are very few in my district. For instance, they want electricity. Provide it under the Five-Year Plan and not in your normal budget. Under the Five-Year Plan, set apart some money for the extension of electricity to our district. Most of the lands in my district are under well-irrigation. This kind of irrigation figures prominently in my place but due to continuous failure of monsoons in the last six or seven years, wells have gone dry. But now we have had some rains. What are we going to do? The agriculturists have to invest lot of money in purchasing cattle for

[Sri S. Panchaksharam] [22nd December 1953]

balancing out water from the wells for irrigating the fields day in and day out. One pair of bulls cannot achieve much and they may have to go in for more cattle next year. To obviate the difficulty of the agriculturists in having to invest capital periodically year after year, for the purchase of cattle, I would request the Government to extend electricity to my district so that with a single capital outlay—the money spent on installing a motor pumping set—a cultivator can carry on for twenty or thirty years. That will go a long way to improve the lot of the people who depend on well-fed irrigation. There are rivers but no perennial rivers in our district. There were no floods in the river Palar during the last seven or eight years. But Palar and its tributaries have a potential supply of underground sub-soil water. Besides this, there are small rivers. If the sub-soil springs in these rivers are tapped in a regular and planned way, the problem of irrigation will be solved. What I want to say is, every village in North Arcot has got its own supply channel. The supply channel is maintained by the villagers under the Kudimaramath Act. The villagers deepen the channels when necessary and regularly utilise the water for irrigation. The Government have not done anything either to maintain or to develop these sources of irrigation. They have already sanctioned schemes for installing river-pumping-sets in Ramanathapuram and Malabar districts. More than these two districts, North Arcot would offer a wide field for trying this scheme. It will cost just about seven or eight thousand rupees for a village. There are nearly 200 villages in my district like that and if these villages can be brought under irrigation with the help of river-pumping-sets, then the problem of each village with reference to agricultural operations will be permanently solved.

1-30
p.m.

Not only will this be sufficient for one crop but it will be sufficient for both the crops. Under the river pumping scheme, if wells are dug and two or three pumpsets are installed and water is allowed to flow into the regular *mamool* channels, that water can be used for irrigation purposes for all the ayacut lands in the village. This scheme should be tackled in an imaginative way. I have been trying to approach the Government to sponsor such schemes. I have been taking up these schemes at the district level also, that is, I discussed these schemes with the district officials. They seem to think that a well sunk in a particular river-bed will interfere with the riparian rights of people lower down. They seem to think that ryots in the lower villages will come forward with objections to these schemes. I submit that such schemes have already been approved by the Board's Standing Order and also by the Government, for Malabar and Ramanathapuram districts. I only request that such schemes should also be tried in the North Arcot district.

“ There is another problem to which reference was made by another hon. Member. He referred to the silting up of tanks in Coimbatore district. In my district there are about 2,000 tanks in all and all the 2,000 tanks are almost three-fourths silted up. Tanks which used to supply water for ten months when full, can now supply water only for two months and tanks which used to

22nd December 1953] [Sri S. Panchaksharam]

supply water for six months can supply water now for one or two months only. Such is the amount of silting up. When that is the position, no attempt has been made to renovate or to restore the tanks to their old levels. This should be done immediately in a planned way. These schemes should be taken up as part of the Five-Year Plan and the Government are entitled to get money for these schemes under the Five-Year Plan. Execution of these schemes will solve many of our problems."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

(After lunch—3 p.m.)

* SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

"இந்த நாட்டில் நீர்த்தேக்கங்கள் நிறையவேண்டும் என்று பலர் பேசியுள்ளார்கள். உண்மையிலே தமீழ் நாட்டின் நிலை அவ்வாறே இருக்கிறது. ஆயினுங்கூட சிறு சிறு நீர்த்தேக்கங்கள் பெருக்கப்பட்டு ஆங்காங்கு பெரிய ஏரிகளின் உதவிகொண்டு ஓரளவு இங்குள்ள பற்றுக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய முன்வரவேண்டும். ஆனால் இன்று பற்றுக்குறை பூரணமாக நீக்கப்படவில்லை. காரணம் யாவரும் சொல்லுகின்ற திட்டங்களை யெல்லாம் பூர்த்தி செய்வதற்கு சர்க்காரிடம் போதிய பண வசதியில்லை. நாம் சொல்லுகிற திட்டங்களையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் செய்துவிடவும் முடியாது. மேலும் நூற்றுக்குப் பத்து சதவிகித அளவுள்ள பற்றுக்குறையை சிறு நீர் தேக்கங்களினாலும், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பாலும் பெருக்கமுடியும். மழைகாலங்களில் மழை பெய்து அத்தண்ணீர் கடைசியில் கடலில்போய் வீணாக கலக்கிறது. ஆகையால் எங்கெங்கு மழையினால் வரும் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யவேண்டும். சட்டசபையில் எவ்வளவு தீவிரமாக நாம் பேசியபோதிலும் நடைமுறையில் காரியங்கள் அரசாங்கத்தால் மெதுவாகத்தான் செய்யப்படுகின்றன.

"திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் மாரிகாலத்தில்தான் தண்ணீர் சிறு ஓடைகளின் வழியாக ஒன்று சேர்ந்து கடைசியில் கொள்ளிடத்திலே பெருவாரியாகப் போய் விழுகிறது. அப்படி ஒரே தண்ணீரை சிறு ஓடைகளில் தேக்கி அந்த இடத்தில் அணைகட்டி தண்ணீரை வீணாக்காது செய்வோமானால் விவசாயத்திற்கு மிகப் பயன் தரும். இதைப்பற்றி அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து பல மாதங்கள் ஆகின்றன. திருச்சி ஜில்லாவில் உதாரணமாக கல்லகம் ஓடையை தேக்கி ஒரு அணை கட்ட உணவு கமிட்டியில் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அந்த தீர்மானம் அனுப்பிய உடனே அது ரூப்பர்வைலரிடம் போகிறது. பிறகு சப்டிவிஷனல் ஆபீசர், அதன் பிறகு எக்ஸிக்யூட்டிவ் எஞ்ஜினியர் இவ்விதமாக இவர்கள் பார்த்து எதாவதொரு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள் ஆண்டுகள் சென்றிருக்கின்றன. பிறகு அந்த திட்டம் கைவிடப்படுகிறது. ஆகையால் இதையெல்லாம் உடனடியாக அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் உணவு நெருக்கடியை சமாளிக்க முடியும். இதையெல்லாம் ஜில்லா திட்டக்கமிட்டிகள் ஆலோசனை செய்து அதன் பிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மழை பெய்யும் காலத்திலேயே தகுந்த ஏற்பாடு செய்தால், அதாவது விவசாயிகளுக்கு இந்த சிறிய நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் அடுத்த ஆண்டிலேயாவது அதற்குத்தகுந்த பலன் கொடுக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

"காவேரியில் நீர் பெருக்க காலத்தில் கூட திருச்சியிலுள்ள பெருவளை வாய்க்காலத்தைத் தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை. காரணம் அந்த வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டதிலிருந்து சரியான கவனிப்பும், பழுதுபார்த்தலும், கிடையாது.

"உடையார்பாளையம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் அது மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம். அந்த தாலுக்காவிலுள்ள பிற்பட்ட மக்களுக்கு உதவுமபடியான புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம் இருக்கிறது. அந்த

[Sri M. Palaniyandi] [22nd December 1953]

திட்டம் வெகு நாட்களாக தள்ளிக்கொண்டேவந்து பிறகு 'டெபர்' செய்யப்பட்டு, கைவிடப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. காரணம் தண்ணீர் இல்லை பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை நான் மறுக்கிறேன். தண்ணீர் போதுமான அளவு இருக்கிறதென்று உறுதியாக கூறமுடியும். ஆகையால் அரசாங்கம் சீக்கிரம் அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது பணத்தை ஒதுக்கி இத்திட்டங்களை சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றும்படியாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"நாற்பது ஆண்டுகளாக பரிசீலனை செய்யப்பட்ட திட்டம் புள்ளம்பாடி திட்டம் பல ஆண்டுகளாக இந்தத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் மற்ற எவ்வளவோ திட்டங்களுக்கு சலுகை காட்டப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு நிறைய தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. ஆகையால் அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்த புள்ளம்பாடி திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"Kavalai high-level channel திட்டத்தை அரசாங்கம் எடுத்து செய்தால் அதன் மூலம் அங்குள்ள மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். பிற்பட்ட மக்களுக்கு—கடன்பட்டு அதிகவட்டிக்குள்ளாகி மிகவும் கஷ்டப்படும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு—உதவி செய்ததாக இருக்கும். அமராவதி திட்டத்தையும், வைகைத் திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டதபோல் இந்தப் புள்ளம்பாடி திட்டத்தையும் சீக்கிரம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு பூர்த்தி செய்யும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இதனால் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். ஆதலால் இந்த திட்டங்களையெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றமாறு மறுமுறை கேட்கிறேன்."

* SRI M. MUNI REDDI:—"Mr. Speaker, Sir, while supporting the cut motion I would like to say a few words with regard to the remarks made by my hon. Friend, Sri Muniswami Gounder, this morning. Even though I never raised the question of Hosur and Krishnagiri taluks going to the adjoining State of Andhra, my hon. Friend tells me that I should not plead in that behalf. It is left to the people to decide to which State they should belong. It is only for administrative convenience that people decide to go either to the Andhra State or remain in Madras State. That being so, my hon. Friend asks me not to carry on a propaganda in favour of these taluks joining the Andhra State. I am glad to say that he requested the Government to help these backward and neglected taluks. As regards Hosur taluk even though I may not raise this topic, people of the taluk feel that they are not justified in remaining in this State. From every point of view they have been neglected. Further the medium of instruction in schools is Telugu, registration and writing of documents is done in Telugu and even tests for village munsifs are held in Telugu. They therefore rightly feel that their fate is linked with that of the Andhra State."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member should confine his remarks to the Demand under discussion."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am afraid, by his arguments he is only discouraging us from spending any money in that area."

* SRI M. MUNI REDDI:—"That is why I say, Sir, the taluks should not be neglected. They should not take this seriously and should see that these backward taluks are not neglected."

22nd December 1953] [Sri M. Muni Reddi]

“ Regarding the Demand under discussion, as many as 30 cut motions have been moved on this Demand and hon. Members are given very little opportunity to ventilate their grievances. Soon after the Budget session was over last year I submitted a memorandum to the Government as I could not get an occasion to speak during Budget discussion on all cut motions I had given notice of, incorporating all the suggestions I had made in the cut motions. I waited for many months expecting to get a reply to the memorandum submitted by me. But Government were not pleased to favour me even with a reply. Even though the cut motions have not been moved by all members, very useful and constructive suggestions have been made in them and I hope the Hon. Minister would answer the points raised in those cut motions to the satisfaction of the hon. Members.

“ Regarding Hosur taluk, I must say, I am ashamed that the Hon. the Chief Minister hails from that taluk. Recently it was reported that he paid a visit to this taluk and might have seen with his own eyes how badly that taluk had been neglected. There are many perennial rivers in that taluk. For the last two years I have been clamouring for the repair of Dalavoi tank. I made this proposal in the District Irrigation Conference and it was approved there. The Engineer said the cost of repairs to that tank would come to about Rs. 2 lakhs. Then people submitted a memorandum to the Government and also to the District Collector requesting the construction of a channel cutting the tributary of South Pennar near Bagalur and thus allowing the river water flow into the tank. This was estimated to cost about Rs. 75,000, and this will bring under irrigation more than 3,000 acres. I also requested the Government to take up the construction of the Dodal Anicut near Anchetti. This scheme was also approved by the District Irrigation Conference. I also met the then Hon. Minister for Public Works and requested him to approve the scheme. He was kind enough to answer an interpellation of mine in the Assembly about this matter. He said that Government were examining the matter. I am not able to understand how long the Government would take to examine the matter. Whenever a suggestion is made to the Government or grievances are represented, Government say that these will be examined or enquired into or that they were under consideration. The Dodal anicut, if constructed, will irrigate more than 3,000 acres and this might cost Rs. 8 to 10 lakhs. Even in Salem and other districts many irrigation projects are constructed costing crores and crores of rupees. But my only request is that the waters flowing in the perennial rivers in the taluk even during summer months should be harnessed and irrigation facilities provided in this backward taluk.

“ There are about 450 tanks in the taluk. They are completely silted up. I referred this even during the last Budget meeting. I also submitted representations to Government and requested them to do something at least to clear up the silt and provide irrigation facilities to the poor ryots. But so far nothing has been done in this direction. Petitions, representations and others submitted to the Sub-Collector, the Collector and even to Government

[Sri M. Muni Reddi] [22nd December 1953]

have not seen the light of day. When such is the condition of tanks the Hon. the Finance Minister has said: 'In the present Budget Rs. 25 lakhs have been provided for development and improvement schemes. Now all the tanks are full. Therefore, the work under this head has to be slowed down.' I submitted a scheme to Government for the reconstruction and improvement of tanks more than a year ago. As I did not hear anything from the Government, I prevailed upon Sri Nagan Gowda, a former Minister, to look into the matter. On account of his efforts Engineers came to Hosur and inspected the tanks. In my scheme I had suggested four things: (1) construction of bunds to obstruct silt getting into the tanks, (2) provision of revetments and cementing of the supply channels, (3) removal of silt with the help of bulldozers and tractors and (4) sinking of community wells in tanks where there is underground water or water spring. The Engineers who inspected the tanks estimated that it would cost Rs. 300 to construct the bunds to tanks to obstruct silt getting into the tanks. Whenever there is rain, it is natural that some silt is carried into the tank. In course of years, if the tanks are neglected as at present, they will get silted up completely and become useless. They cannot irrigate the ayacuts under them. If bunds were constructed as I suggested to obstruct silt getting into the tanks, that would be enough help rendered to the poor villagers. Sir, in the composite State there were 35,000 tanks. Now in Madras State they may be about 25,000 in number. If the 25 lakhs of rupees allotted for development and improvement of tanks were spent on constructing bunds for these tanks, it would go a long way to help solve the irrigation problem. I also pointed out last year that the expenditure of about Rs. 68 lakhs on tractors and bull-dozers was a great waste. In America and other countries, with the help of these tractors and bulldozers, they are removing silt from tanks. In this connection, I would like to point out that for 35,000 tanks that were there in the composite State, the water spread was 875,000 acres and the catchment area of these tanks was 3,500,000 of acres. I am aware of the fact that execution of big irrigation projects will take time. But if these tanks were effectively improved, not only the rich but also the poor sections of the people will be helped very greatly. Sir, the Engineers with whom I discussed the suggestion put forward by me, said that cementing of supply channels would be uneconomic. Regarding the other suggestions, namely, construction of bunds to prevent silt getting into the tank, removal of silt by bull-dozers and tractors and sinking of community wells, they said it would be very profitable to take up those schemes. We would be rendering substantial help to ryots if we used up the 25 lakhs of rupees in constructing these bunds for the tanks, I believe also, Sir, that of the 300 tractors and bulldozers we had for the composite State, at least a hundred would have been left behind for Madras State. These should be used to clear up silt from tanks. If the suggestions I have put forward are carried out, I am sure, the poorer sections of the people of this State will be benefited to a very great extent."

22nd December 1953]

* SRI A. S. SUBBARAJ :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்தும், வெட்டுப் பிரேரேபணையை எதிர்த்தும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மதுரை ஜில்லாவிற்கு வைகை அணைக்குத் திட்டம் கொண்டுவந்ததற்கு எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், மதுரை ஜில்லாவிற்கு அதுவும், தற்சமயம் பிற்போக்காகவுள்ள தாலுக்கா வான திருமங்கலம் தாலுகாவிற்கு தண்ணீர் கொடுத்ததேபோக மேற்படி அணைக்கட்டும் ஆண்டிப்பட்டி பிரிக்காவுக்கும் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் சாமிநாதன் அவர்கள் கல்லாறு திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்தக் கல்லாறு திட்டத்தை கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் நேரிலேயே வந்து பார்த்தார்கள். அது எவ்வளவு சிக்கனமான முறையிலே இயற்கையாக அமைந்திருக்கிற தென்பதை எழுதிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுவிஷயமாக நேரிலே கண்டு கேட்கும்போது அவர்கள் அது அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அதைக் கொண்டுவந்தாலும் இப்போது முதலில் அதை ஆராய்ச்சி, அதாவது இன்வஸ்டிகேட் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தவிர எனது பிரிக்காவுக்கு உத்தமபாளையம் என்ற பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்களென்று எனக்குத் தெரிய வருகிறது. எப்படி கொடுத்தார்கள் என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. அது போட்டநாயகனார் ஜமீனில் ஒரு சிறுபகுதியாயும் தேவாரம் கோட்டைப் பகுதி அவர்கள் ஜமீனில் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கிறது. ஜமீன் என்ற காரணத்தினால் எந்தச் சலுகையும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்நேரமே அல்லது குளமோ, எந்த விதமான மராமத்து வேலைகளோ செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுக் கடன் போன்ற கடன் வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் இவை ஜமீன் பிரதேசம் என்பதே யாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தவிர இங்கே யுள்ள விவசாய ஜனங்களும், பணம் கொடுத்து, சர்க்காருடன் வேலை செய்ய முன்வந்தாலும் அந்த வேலைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆனால் அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்கள் இதையெல்லாம் செய்து கொடுக்க மிகவும் ஆசைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த சமயத்தில் எஞ்சினியர் உடனே எஸ்டிமேட் தயார் செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மிகவும் காலதாமதமாகிக்கொண்டு வருகிறது. அதனால் அதேசமயத்தில் மான்யங்களும் காலவதியாகி போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. மார்க்சு மாதம் வரை அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள் எஸ்டிமேட் தயார் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக எஸ்டிமேட்டுகளைத் தயார் செய்து கொடுக்கச் சொல்வதுடன், மானியங்களை காலவதியாகாமல் இருக்கும்படியும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்தப் பிரதேசத்தில் எந்த அணைக்கட்டோ அல்லது பெரிய திட்டங்களோ இல்லாதது போனாலும், மின்சார விஸ்தரிப்பையாவது அரசாங்கம் உடனடியாக செய்யுமாறு வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI N. RATHINA GOUNDER :—“மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போதுள்ள கவான்மெண்டு தமிழ்நாட்டிலே அமராவதி டாம் என்னும் ஒரு நீர்த் தேக்கத்தைக் கட்ட முன்வந்ததற்காக கரூர் தாலுக்கா விவசாயிகளின் சார்பாக நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன் அடுத்தபடியாக ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நமது கனம் மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி குறிப்பாக சொல்ல விரும்புகிறேன். கரூர் தாலுக்காவில் சின்னதாரா புரம், அரவக்குரிச்சி, கரூர் பிரிக்கா பகுதிகளுக்கு ஷே புதிய டாம் கட்டுவதினால் போதுமான அளவு தண்ணீரைப் பாய்ச்ச வசதி செய்யலாம். கீழ் பாசனதாரர்களுக்கு குந்தகமில்லாமல் தண்ணீர் பாய்ச்ச வசதி செய்து கொடுப்பதாயிருந்தால் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு மேல்

3-20
p.m.3-24
Per

[Sri N. Rathina Gounder] [22nd December 1953]

பயிரிடலாம் என்று தெரியவருகிறது. கீழ்ப்பாசனதாரர்களுக்கு குந்தகம் ஏற்படாது என்ற உத்தரவாதத்தை அளிக்கும்படி மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்க, மாகாணம் பூராவும் ஆங்காங்கே சென்று நீர்ப்பாசன வசதியிருக்கிறதா என்று பார்த்து, அந்தந்த தொகுதி எம்.எல்.ஏ. களையும், அங்குள்ள கவர்ன்மெண்டு அதிகாரிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு நீர்ப்பாசனத்துக்கான வசதிகளை சுலபமாக செய்து தரலாமென்று கருதுகிறேன். என்னுடைய தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே எவ்வளவோ வசதிகள் இருந்தும், அவைகள் செய்யப் படாமையால் இன்னும் அது பஞ்சப் பிரதேசமாகவே இருக்கிறது. காவேரி நதியில் ஜோடர்பாளையம் பெட்ரிசுலேட்டரிலிருந்து புகளூர் வாய்க்கால் ஒன்றை இணைக்கலாம். நொய்யலாற்றில் ஒரு அணைத்தேக்கம் கட்டி, கரூர் தாலுக்காவிலுள்ள பரமத்தி பிரிக்கா பூராவிற்கும் பாயும்படி செய்யலாம். இல்லாவிடில் அது வீணாகப் பாய்ச்சலின்றி காவிரியில் போய்க்கலக்கும் படிதான் நேரிடுகிறது.

“லோயர் பாவானி வாய்க்கால் வெட்டுவதால், கரூர் தாலுக்காவிலுள்ள மூன்று கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. இதனால் பல ஏக்கரா நிலம் விளைச்சல் பூமியாகும். அதன் வடிகாலை அமராவதியில் கொண்டுபோய் விடலாம். இவ்வாறு கரூர் தாலுக்காவில் லோயர் பாவானித் திட்டத்தை பூர்த்தி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அமராவதி ஆற்றில் சின்னத்தாராபுரத்தில் ஒரு பெட்ரெசுலேட்டரும் அணைப்பாளையத்தில் ஒரு பெட்ரெசுலேட்டரும் கட்டி அங்கு ஏற்கனவேயுள்ள வாய்க்கால்களின் மூலம் அதிகப் படியான நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியை அளிக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், நங்காஞ்சி ஆற்றில் பள்ளப்பட்டிக் கருகே ஒரு அணையும், அரவக்குரிச்சிக்கு அருகே ஒரு அணையும் முக்கியமாகத் தேவை. இதையும் கவனிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பள்ளப்பட்டி என்பது சுமார் 15,000 முஸ்லிம்கள் வசிக்கக்கூடிய ஒரு ஊராக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அங்கே குடிதண்ணீர் வசதி தேவைப் படுகிறது. ஆகையால் நங்காஞ்சி ஆற்றில் பள்ளப்பட்டிக்கு அருகில் உடனடியாக அவர்களின் நீர்ப்பாசனத்திற்காகவும், முக்கியமாக குடிதண்ணீர் வசதிக்காகவும் ஒரு அணைக்கட்டைக் கட்டித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு குடகனாறுத் திட்டம் வருகிறது. இத்திட்டத்தில் அரவக்குரிச்சி பிரிக்காவில் குடகனாற்றில் பெத்தாச்சி நகருக்கு அருகே ஒரு அணைக்கட்டி நீரைத் தேக்கினால் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் பாய்ச் செய்யலாம். அதல்லாமல், பெரிய குளங்களையும் ஏரிகளையும் நிரப்பவும் செய்யலாம். 1909-ல் கரூர் தாலுக்கா கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவோடு சேர்ந்திருந்தது. கோவை ஜில்லாவுக்கு உண்டான சலுகை இந்த தாலுக்காவுக்கும் தேவை. இப்பொழுது கரூர் தாலுக்காவிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு குளம் அவசியம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு குளத்தை வெட்டிக் கொடுத்துதுஷமாறு மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“சி.ஐ.ஐ. ஸ்டீக்ஸ், ஸார், ஹு ஸுஸமா கணியை சூரிபகஸ் வரண கக்கரகாட அடிலுயிசு, ஸாரலாயி ஸுரிகுளா ஒரு யுனாடெர்மனயாளைஹு ஹுஹுல் ஸர டிவாஹை ஸுலாபகக வுனிடூஹு. ஹு யுனாடெர்மன ஹு காதல வுகிவெ ஹுககளு விகாபிசுகு, ஸாசியுயிசுகுஹு, ஹுஹுஹு ஸாசியுமனாணிக் பரிசுலையுஹுஹுஹுஹு கேவலம் ஸுஹுபிஹுஹு ஒரு நியலாஹு ஹுகிகுஹு. ஒரு கக்கரகாட ஹு ஸுஸமா கணியை கக்கரகாட ஸாசியுயிசு ஹு ஸுஸுஹிஹு ஸாசியுயிசு நிகாநஹுஹு ஹுஹு ஹுகி கக்கரகாட ஸாசியுயிசு நிகாநஹுயிலிகுளா ஒரு நியலாஹு ஹுஹுஹு

22nd December 1953] [Sri P. Kunhirama Kidav]

ஸ்பீகரிக்கேണ്ടது. ு நாட்டிலே கக்கரகை உளமனத்தினும் நிபுணிகளும் காரண மாய ஊடேஸமகபயநிகர்களுக்கும் உதேஸிக்கு ப்ராடாப்தம் கொடுத்தேனோ அது സംഘടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറെറല്ലാ സംഗതികളിലുമെന്നപോലെ മലബാറിലെ ജലസേചന പദ്ധതികളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളവും ഗവണ്മെന്റ് നീதி കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ഈ ധനമന്ത്രിയെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. മലബാറിൽ മഴയുണ്ടായി എന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലബാറിൽ ചെയ്യേണ്ടുന്ന പദ്ധതികളൊന്നതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. ചെറിയ ചെറിയ തുകകൾ ചിലവിടുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ അനേകായിരം ഏക്കർ ഒരുപ്സ നിലങ്ങൾ ഇരുപ്സ നിലങ്ങളാക്കുകയും, ഇരുപ്സ നിലങ്ങൾ മുപ്സ നിലങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്യാം. അതുപോലെ നന്നെ അവിടെ ധാരാളം ഭൂമി വെറുനെ കിടപ്പുണ്ട്. ആ സ്ഥലങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറുള്ള ഭൂമിയിലുത്തവക്ഷ വീതിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന ഒരു നിലപാടു് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ശരിയായ ഒരു നിലപാടു് ഇനിയും ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. മലബാറിൽ റെങ്കിട പദ്ധതികൾക്കുപു, ചെറുകിട പദ്ധതികൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടതു്. ഇന്നു ചെറുകിട പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി കൃഷിക്കാർതന്നെ നന്നായങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകൊണ്ടു് മുന്നോട്ടു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ സമാധാനത്തേ പദ്ധതിയൊഴുപ്പുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. മലബാറിൽ ഇതിനെതു ഉദാഹരണം വേണമെങ്കിലും എടുത്തു കാണിക്കാൻ സാധിക്കും. ഗവണ്മെന്റ് ചില പദ്ധതികളെല്ലാം എടുക്കും, അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. മുൻകൂറായി ചില പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ വേഗതയെന്ന പ്രസ്താവനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അവ പ്രവൃത്തി പഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. കുറച്ചുനാടു താല്പക്ഷിൽ വിചിയാട്ടുർ എന്ന സ്ഥലത്തു ഭരണക്കൂട്ടു് നിർമ്മിക്കാനുപോകുന്നതായുണ്ടായിരുന്നു. അധി:കൃൻ സ്ഥലത്തു പോയി ചില അനേകങ്ങളെ ഉടഞ്ഞിയിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയ സംഖ്യകൊണ്ടു് 800 ലധികം ഏക്കർ ഭൂമി ഒരുപ്സയും, ഇരുപ്സയും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളായി മററാവുന്ന താണെന്നും കണക്കാക്കിയിരുന്നു. അനേകയി സംഖ്യകൾ വ്യയചെയ്തു നിർമ്മിച്ച അണക്കെട്ടുകൾ ഉപയോഗശൂന്യമായി നാടിവസിക്കാത്തയിരിക്കുകയാണ്. ശ്രീ കണ്ണനാമ കുറുപ്പു് അവയെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പറയുകയുണ്ടായല്ലോ. അയനിക്കാട്ടു അണക്കെട്ടു കൊണ്ടു് 500 ഏക്കർ സ്ഥലം കൃഷിഭൂമിയாகാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ കൃഷി ഉല്പാദനം കയറി നശിച്ചുപോകുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയാണവിടെയുള്ളതു്. നാട്ടുകാർ ഇതിനെപ്പറ്റി അധികൃതന്മാരെങ്ങളിൽ ആயലാതികളയക്കുകയും, പ്രഭുയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. മലബാറിൽ ഇന്നു കോളറ, വസ്തുരി മുതലായ പക്ഷുപ്യാധികൾ വടർന്നു പിടിച്ചു്, ആളുകൾ ആയിരക്കണക്കായി ചത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിൽ കിട്ടുന്ന നന്നിയ അരി കേക്കിടതു കൊണ്ടാണ് ഇന്നെല്ലാമുണ്ടാകുന്നതെന്നോക്കുമ്പോൾ മലബാറിൽ ഉല്പാദനം വലിച്ചിച്ചു സാധനപ്രവാഹം ആക്കേണ്ടതിന്റെ അവശ്യം മോദ്ധ്യപ്പെടും. മലബാറിനെ സഭയും പശ്ചാത്യമാക്കുന്നതിനുള്ള സ്ത്രീകൾ തയ്യാറാക്കി പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കർത്തവ്യമാണെന്നു ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ പസംഹരിക്കുന്നു.

MR. SPEAKER:—"As a large number of members wish to speak on this Demand, I have extended the time limit for this Demand by an hour more. The Hon. Minister will reply at 5 o'clock."

*SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களை 3.39 p.m. இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். சர்க்கார் டிபார்ட்மெண்டுகளில் எந்த டிபார்ட்மெண்டையாவது அவசியமாக சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றால் அது இந்த நீர்ப்பாசன இலாக்காவைத்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் அதனுடைய வேலை முறையைத் தெரிந்தவர்கள் இதை ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். நமது கனம் முதல் மந்திரிகூட இந்த டிபார்ட்மெண்டுகாரர்களைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது அவர்களைப் பொதுஜன விரோதி என்று சொன்னது எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில்தான் இந்த டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. ஜனங்களுக்கு சுபிட்சம் உண்டாவதற்கு இந்த

[Sri M. Chinnathambi Thevar] [22nd December 1953]

டிபார்ட்மெண்டின் உண்மையான சேவை வேண்டும். ஆனால் இந்த டிபார்ட்மெண்டின் ஊழல்களைப் பார்த்தால் மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியில் இந்த டிபார்ட்மெண்டைப்பற்றி வேடிக் கையாகப் பேசிக்கொள்ளுவார்கள். அதாவது பெருமான் கோவில் கருடவாகனம் எப்படி கையை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுபோல் இந்த டிபார்ட்மெண்ட்காரர்கள் கையை ஏந்தி நிற்கிறார்கள். இதன் பொருள் என்ன என்பதை நீங்கள் ஊகிக்கலாம். இதன் உண்மை எப்படியோ, பொதுஜன அபிப்பிராயமும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அந்த டிபார்ட்மெண்டைப்பற்றி இப்படிப்பட்ட எண்ணம் பொது ஜனங்களிடத்தில் ஏற்படக்கூடாது. ஆகவே சர்க்கார் இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கும் இஞ்சினீயர்கள், அதிகாரிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ அபூர்வ விஷயங்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டதாகவும், ஆனால் மற்றவர்களுக்கு நீர்ப்பாசன விஷயமாய் ஒன்றும் தெரியாது என்றும் நினைக்கிறார்கள். நிலத்தில் நன்றாகப் பழகினவர்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் நன்றாகத் தெரிந்தவர்களுக்கும் கூட நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக ஒன்றும் தெரியாது என்று இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதனால் பெரிய சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாக எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு பெரிய கஷ்டம் இருந்து வந்தது. அங்குள்ள ஜில்லா இஞ்சினீயர் ஒருவர் மனம்போன போக்காய்ப் போய்க்கொண்டிருந்தார். அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டமடைந்து ரத்தக்கண்ணீர் விரும்படியான நிலையில் அவர் வேலை செய்துவந்தார். எங்கள் ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் 17 பேர்களில் 16 பேர்கள் அவரைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்தும் ஒன்றும் பலிதம் ஆகவில்லை. ஆனால் ஏழை அழுத கண்ணீர் வீண் போகாதல்லவா? பின்னால் பலன் கிடைத்தது. அவர் அந்த ஜில்லாவை விட்டு வெளியே போய்விட்டார். இனி அதற்கு அடுத்தார் போல் நமது ஜில்லா சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். அதாவது நமது ராஜ்யம் உணவு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுது பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. உபரி ஜில்லாவாகிய தஞ்சையைத் தவிர மற்ற ஜில்லாக்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்து வருகிறது. கிட்டத்தட்ட சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. அவைகளில் எங்கள் ஜில்லாவும் ஒன்று. ஆகையால் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள வசதிகளை நன்றாக கவனித்து அதற்கான திட்டங்களை வகுத்து, அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பொதுவாக எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி ஒரு தப்பு அபிப்பிராயம். ஏதோ அது தண்ணீர் செழிப்புள்ள தேசம் என்றெண்ணி வருகிறார்கள். வற்றாத தாம்பரணி ஒழுகிறது. வாளைளாவும் போதிய மலைச்சாரல் இருக்கிறது. குற்றால் நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறது. அகஸ்தியர் வாசம் செய்கிறார். இந்த நிலைமையில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவை ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம் என்று சொன்னால் அதை யாரும் நம்புவது கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதென்று சொன்னபொதுகூட. முதல் மந்திரி அவர்கள் அதை நம்பவில்லை. ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை நீங்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது அகஸ்திய முனிவர் அங்கு இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. அகஸ்தியர் வட நாட்டிலிருந்து தென் நாட்டிற்கு வந்தவர்; மேலும் அவர் ஒரு பிராமணர். ஆகையால் இப்பொழுது இருக்கிற சூழ்நிலையில் இந்த தி.மு.க. போடுகிற போட்டால் அகஸ்தியர் அப்பொழுதே போய்விட்டார். அவரோடு தண்ணீர் செழிப்பும் போய்விட்டது. ஆகையால் திருநெல்வேலி ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாகிவிட்டது. சமீபத்தில் எங்கும் பெய்தது. ஏராளமாகவும் பெய்தது. ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் நன்றாகப் பெய்யவில்லை. ஏதோ 2, 3 தாலுகாக்களில் பெய்திருக்கிறதே தவிர பெரும்பகுதி இன்னும் வானம் பார்த்ததாகத்தான் இருக்கிறது. மேல் மழை இல்லையென்றால் விளைச்சல் கிடையாது. பழையபடி பஞ்சம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடும். சர்க்கார் நிலைமையைக் கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்யக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு வாழ்க்கையில் அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கிறதபோல்

22nd December 1953] [Sri M. Chinnathambi Thevar]

ஜில்லாவுக்குப் அதிர்ஷ்டம் ஏற்படுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. அதிர்ஷ்டம் ஏற்படும்பொழுது ஜில்லாவில் நடைபெறவேண்டிய காரியங்களுக்கு நல்ல முகூர்த்தம் கூடிவிடுகிறது. ஜில்லாக்க குறைகளை நீக்குவதற்கு அக்கரை எடுக்கும் மந்திரிகள் ஏற்பட்டு விடுகிறார்கள். அதிர்ஷ்டம் அதிகமாக இருந்தால் இரண்டு மந்திரிகளும் கிடைத்துவிடுகிறார்கள். புதைந்து கிடந்த பெரிய திட்டங்கள் புத்துயிர் பெற்றுவிடுகின்றன. அதோடு கூட ஊக்கமுள்ள அதிகாரிகள்கூட அந்த ஜில்லாவுக்குக் கிடைத்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிர்ஷ்டம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவிற்கும் முன்னால் அதிர்ஷ்டம் இருந்தது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இல்லை. அந்த அதிர்ஷ்டம் இருந்தபோது மணிமுத்தார் திட்டம் கிடைத்தது. இப்பொழுது எங்களுக்கு இன்னொரு பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டம் வேண்டியிருக்கிறது. அதுதான் கீரியார் திட்டம். இன்னும் அநேக சிறு சிறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எப்பொழுது யோகம் வரப்போகிறதோ தெரியவில்லை. கீரியார் திட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். சாதாரணமாக எந்தத் திட்டத்திற்கும் சர்க்காரே முற்பணமும் போடுவது வழக்கம். எங்கள் ஜில்லாவாசிகள் திட்டங்களை சர்க்காரின் முழுப்பொறுப்பில் விடுவது கிடையாது. மணிமுத்தார் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த கீரியார் திட்டத்திற்கு வேண்டுமானால் இன்னும் அதிமாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நான் ஆலங்குளம் தொகுயைச் சேர்ந்தவன். நான் அந்தத் தொகுதிக்குப் போவதற்கு பயப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அது ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள்கூட அங்கு இல்லை. 20 வருஷ காலமாக ஆலங்குளம், நாகுஞ்சம் கால்வாய் திட்டத்திற்காக முயற்சி நடந்துவருகிறது. மூன்று லட்சம் ரூபாயில் அந்த ஆலங்குளம் திட்டம் முடிந்துவிடக் கூடும். அந்த திட்டத்தை முடிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் எழுதி எழுதிப் போட்டும் அதற்கு பணம் கொடுக்க தயாராக இருந்தும் சர்க்கார் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது மந்திரியினிடம் கோரிக்கையை நேராக சமர்ப்பித்து நன்மை பெறலாம் என்றிருக்கிறோம். எங்களுக்கு பெரிய ஆசை கிடையாது. எங்களுடைய சொற்ப ஆசையை சிரமம் இல்லாமல் சர்க்கார் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. KANDASAMI GOUNDER:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 3-46 p.m.

“சேலம் ஜில்லா, தருமபுரி, ஓமலூர் தாலுகாக்களெல்லாம் மேட்டுப் பிரதேசம். 30, 40 அடி வரையில் ஆழமுள்ள கிணறு வெட்டி, தண்ணீர்ப் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஓமலூர் தாலுகாவுக்கும், தருமபுரி தாலுகாவுக்கும் இடையில் தொப்பையாறு ப்ராஜெக்ட் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு 7, 8, வருஷங்கள் ஆகின்றன. அதற்காக எக்கருக்கு 200 ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்து சர்க்கார் கஜானாவில் கட்டியும், இருந்து வரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. தொப்பையாறு அணைக் கட்டு முடிந்துவிட்டால், சுமார் இருபது ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்கள் நஞ்சு சாகுபடிக்கு வர ஏதுவாக இருக்கும். தர்மபுரி, ஓமலூர் தாலுகாக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேட்டூரில் உற்பத்தியாகும் மின்சார சக்தியானது ஓமலூர், தர்மபுரி தாலுகாக்களுக்கு எந்த முறையிலும் விவசாயத்திற்கு கிடைப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், விவசாயிகள் அந்த லேன் போட்டுக்கொடுக்கும் படி விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருந்தும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் 100-க்கு பன்னிரண்டு ரூபாய் சர்க்காருக்கு வருமானம் வந்தால்தான் லேன் போடப்படுமெய்யொழிய இல்லாவிட்டால் முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தனிப்பட்ட நபர் வட்டிகொடுத்து கடன் வாங்கும்போதும், பத்திரம் எழுதிக்கொடுக்கும்போதும், 5½%க்குமேல் வட்டி கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், சர்க்கார் மட்டும் 12% எதிர்பார்க்கிறது. 100-க்கு

[Sri M. Kandasami Gounder]

[22nd December 1953]

5 ரூபாய் சர்க்காருக்கு வருமானம் வந்தால் போதும் என்று வைத்துக் கொண்டால் இது மாதிரி லைன்போட்டு மின்சார சக்தியானது விவசாயத்திற்கு பயன்பட உதவிகரமாக இருக்கும்.

“ஐந்து எச்.பி. மோட்டார் வைக்கவேண்டுமென்றால் எச். பி. ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் டொபாசிட் கட்டவேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இது கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 50 ரூபாய் என்று இருக்கக் கூடிய டிபாசிட் தொகையை 25 ரூபாயாகக் குறைத்தால் விவசாயிகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

“ஒரு எரி நிறைந்து தண்ணீர் வெளியே போகவேண்டுமானால் தனியாக கால்வாய் கிடையாது. அதனால் விவசாயிகளின் நிலத்தின் வழியாகத் தண்ணீர் வந்து, மண்ணை அறித்துக்கொண்டு போவதால், விவசாயம் கெட்டுவிடுகிறது. கலெக்டருக்கு மகஜர் போட்டும் பயனில்லை.

“ஓமலூர் தாலுகாவில் குண்டுக்கல் கிராம எரியிலிருந்து தண்ணீர் வழிந்து பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளின் 200, 300 ஏக்கரா நிலங்களின் மீது ஓடி மண் அறித்துக்கொண்டு நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. எரிக்கு அருகிலுள்ள வாய்க்கால் உடைபட்டு புஞ்சை நிலங்களின் பேரில் விழுந்து விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதற்காக சர்க்காரில் நிலத்தைக் கட்டாயமாக வாங்கி தண்ணீரைத் தனியாக போகும்படி வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டும். வேண்டிய செலவு செய்துவாய்க்காலே வெட்டிவிட்டால், குடி மராமத்து முறையில் ஆயக்கட்டுதாரர்களால் நான்கள் அதற்கு ஒத்தாசையாக இருக்கிறோம்.

“கிணறு வெட்டுவதற்காக விவசாயிகளுக்கு ரூ. 750 வரையில் இலவசமாக கொடுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஆயிரம்; இரண்டாயிரம் என்று செலவு செய்து வெட்டியிருக்கிறார்கள். நடுவில் பாறை விழுந்து குறிப்பிட்ட அளவு ஆழம் அவர்களால் வெட்ட முடியாமல் போயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து சர்க்கார் பூரா தொகையும் வசூலித்து விடுகிறது. அதற்காக ரூ. 750 வரையில் ஒரு விவசாயி கடன் வாங்கி, அதற்கு மேலும் தன் கையிலிருந்து ரூ. 750 செலவு செய்திருப்பானாகில் அதற்கு ஒரு எஸ்டிமேட் போட்டுபூராவும் இலவசமானியமாகக் கருதி நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

3-52
p.m. **SRI K. T. KOSALRAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த நீர்ப்பாசன மானியத்தில் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டில் எத்தனை அரசியல் கட்சிகள் இருந்தாலும், அவர்களெல்லாரும் என்ன விரும்புகிறார்கள் என்றால், இந்த நாடு சுப்பிரீமமாக இருக்கவேண்டும், இந்த நாட்டு மக்கள் சுகமாக வாழவேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களெல்லாருடைய எண்ணம் நிறைவேற வேண்டுமானால், இந்த நாட்டில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் பெருக வேண்டும். அதற்கான வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும்.

“கனம் அங்கத்தினர் நண்பர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் அன்று பேசும் போது ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் இந்த ராஜ்யத்தின் முதல் மந்திரியாக இருந்தார்; ஸ்ரீ குமாரசாமி ராஜா முதல் மந்திரியாக இருந்தார்; இப்பொழுது ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருக்கிறார் என்று ஏதோ பேசினார்.

“ஆனால், அங்கிருக்கும் கனம் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி போன்ற மெம்பர்கள் எங்கோ இருக்கின்ற சைனா தேசத்தையும், ரஷ்யா தேசத்தையும், அங்கு நடக்கின்ற அணைக்கட்டுகளையும் பாருங்கள் என்று சொல்வதை விட்டுவிட்டு இந்த நாட்டில் நடக்கின்ற அணைக்கட்டுகளையும், இன்னும் நடக்கப்போகும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் சொல்ல வேண்டும்.

“காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் எத்தனை நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டி முடித்திருக்கிறது என்பதை கண்கூடாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி அவர்கள் ஒரு நாளும்

22nd December 1953] [Sri K. T. Kosalram]

பேசியதேயில்லை. ஆனால், எங்கோ இருக்கின்ற நாட்டில், எங்கோ இருக்கின்ற ஒரு வாய்க்காலப் பற்றி இந்த நாட்டிலே அவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே, எத்தகைய பொதுவுடைமை அரசாங்கம் இருந்தாலும், எத்தகைய அரசியலமைப்பு இருந்தால் நாடு சீட்டம்மைவதற்கு நீர் வளம் மிக அத்தியாவசியமானது. இந்த ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசனவசதிகள் சம்பந்தமான வேலைகள் செய்துவந்திருக்கிறதைப் பாராட்டுகிறேன் ; இன்னும் என்ன செய்யவேண்டியிருக்கிறதென்பதையும் இங்குசொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ எற்கனவே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம் ; மற்றொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் ஸ்ரீ சின்னத்தம்பித் தேவர் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில், எந்த ஜில்லாவில் எந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டம் வந்த போதிலும், அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்களடைய சமார்த்தியத்தினால் வந்தாலும் சரி, அல்லது கனம் ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்களுடைய சமார்த்தியத்தினால் வந்தாலும் சரி, அல்லது கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்களுடைய சமார்த்தியத்தினால் வந்தாலும் சரி, யாருடைய முயற்சியினால் வந்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி கவலையில்லை. இந்த ஜில்லாவில் எந்தப் பிரதேசத்திற்கு நன்மையளிப்பதானாலும், அது எந்தத் திட்டமானாலும், உத்தமமானத் திட்டம் என்று அதை நான் வரவேற்கத்தான் செய்வேன். நண்பர் ஸ்ரீ சின்னத்தம்பித் தேவர் சொன்னதை நான் நூற்றுக்கு நூறு வரவேற்கிறேன். அதை நான் மறுத்துச் சொல்லவில்லை. வைகைத்திட்டமும் அமராவதித் திட்டமும் கொண்டுவந்திருப்பதைப் பற்றி எனக்கு சந்தேகமும் தான். கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மராமத்து மந்திரியாக வந்த பிறகு அமராவதி திட்டத்தையும் வைகைத் திட்டத்தையும் அங்குராப்பணம் செய்து வைத்ததைக்கண்டு நான் உண்மையாகவே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“ நாங்கள் துரப்பாக்கியசாலிகள் என்று நண்பர் ஸ்ரீ சின்னத்தம்பித் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமராவதித் திட்டத்திற்கும் வைகைத் திட்டத்திற்கும் வேண்டிய முயற்சிகளை அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் செய்தார்கள். அந்தமாதிரியே நாங்களும் கீரியார் திட்டத்திற்காக முயற்சி செய்தோம் ; நாங்கள் அதற்காக அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னோம். ஐந்து வருஷத்திட்டத்தில் எங்கள் கீரியார் திட்டத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னோம். சட்டசபை அங்கத்தினர்களெல்லாம் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாய மக்களெல்லாம் கலெக்டரிடம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தி வரி வேண்டுமென்று சொன்னால், நாங்கள் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னோம் ; 50 லக்ஷம் ரூபாய் வரையில் வசூல்செய்து தருகிறோம் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னால் நானே சொன்னேன். அமராவதி, வைகைத் திட்டங்களுடன் எங்கள் கீரியார் திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் நான் மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். இந்தத் திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமலிருப்பதைக் கண்டு நான் கவலைப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. மற்ற இரண்டு திட்டங்களோடு எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கீரியார் திட்டத்தையும் மூன்றாவது திட்டமாக கட்டாயம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்களுடைய ஜில்லாவிற்குப் பக்கத்திலுள்ள திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தில் பொதிகைமலைச்சாரல் என்று இருக்கிறது. சங்கரன்கோயில் தாலுகாவில் பம்பையாறு போகிறது. அந்த ஜலம் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. அந்தத் தண்ணீரானது திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரு முறை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் 15 கோடி ரூபாய் வரை செலவு செய்தால், 1,50,000 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடிக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கமுடியும் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். பூராவாக ‘இன்வெஸ்டிகேட்’ செய்து, திருநெல்வேலியிலுள்ள பம்பையாறு தேக்கத்திற்கு கொண்டுவந்தால், இந்தத் தண்ணீரை ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கும் கொண்டு போக முடியும் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

[Sri K. T. Kosalam] [22nd December 1953]

பம்பையார் திட்டத்தை 'இன்வெஸ்டிகேட்' பண்ண ஒரு ஏற்பாடு செய்தால், பஞ்சப் பிரதேசமாகிய ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி தாலுகாக்களுக்கும் நீர்ப்பாசனவசதி ஏற்படும்.

“ ஏற்கனவே, முன்னால் இருந்த அமைச்சர் குழு இதைப்பற்றி ஒரு காரியம் செய்திருக்கிறது. ஸ்ரீ குமாரசாமி ராஜா முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், இதை 'இன்வெஸ்டிகேட்' செய்வதற்காக, மூன்று zone களாகப் பிரித்து, மூன்று இன்ஜினியர்களைப் போட்டிருந்தார்கள். ஸ்பெஷலாக இன்ஜினியர்கள் நியமிக்கப்பட்டு அவர்கள் இன்வெஸ்டிகேட் செய்து கொண்டுவந்தார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கம் அந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டை எடுத்துவிட்டது ஒரு வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். ஆகவே, இன்வெஸ்டிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டையாவது போட்டாக வேண்டும்.

“ தென் திருவிதாங்கூர் பகுதியிலுள்ள நாஞ்சில் நாட்டுப் பகுதியிலே பெய்யும்மழைத் தண்ணீர் கடலில் போய் விழுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். மழை காலத்தில் வரும் தண்ணீரெல்லாம் பயன்படாமல் போகிறது. ஸ்ரீ கணபதி அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது திருவிதாங்கூர் ரெவினியூ மந்திரி அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதாகவும், சென்னை அரசாங்கம் முடிவு செய்தால், அந்த தண்ணீரை நமக்குத் தருவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்று சொன்னதாகவும் சொன்னார். அவர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீரால் பிரயோசனம் இல்லை யென்றும் சொன்னார். நாங்குணேரித் தாலுகா பகுதிகளுக்கு அந்த தண்ணீர் மிக உபயோகமாக இருக்கும். அதற்காக பெரிய ப்ராஜெக்ட் வேண்டாம். அணைக்கட்டு தேவை இல்லை. ஒரு கால்வாய் வெட்டினால் போதும். சங்கரன்கோவில் தாலுகாவிலுள்ள 800 குளங்களுக்கு அந்தக் கால்வாய் மூலம் தண்ணீர் வந்து எரிகள் நிரம்புவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதைச் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை.

“ உங்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து வந்தால், திருவாங்கூர் அரசாங்கம் ஒரு நாளும் குறுக்கே நிற்காது என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி எங்களுக்கு பொதிகைமலைச் சாரல் பக்கத்தில் ஏராளமானதிட்டங்கள் இருக்கின்றன. திருவாங்கூர் அரசாங்கமும் இந்த அரசாங்கமும் இதற்காக தனியாக ஒரு அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும். அல்லது சட்டசபை அங்கத்தினர் ஒருவரை அதற்காக 'depute' செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் தனி அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு, திருவாங்கூர் அரசாங்கத்திடம் இரண்டு நாள் பேசியோ, அல்லது எப்படியோ இதில் ஒரு முடிவு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ திருவிதாங்கூர் சர்க்கார் இதற்கு இணங்க மறுத்தால், மத்திய சர்க்காரின் உதவியைக் கொண்டு, வீணாகப் போகின்ற தண்ணீரை சென்னை அரசாங்கத்திற்கு கொண்டு வந்து பிரயோஜனப் படுத்தவேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் சொன்னால், அதற்கு நிச்சயமாக அவர்கள் சம்பந்திப்பார்கள். இன்றைக்கு திருவிதாங்கூர் ராஜ்யமும் யூனியன் சர்க்காரின் கீழ் இருப்பதினால், இது சலபமாக முடியக் கூடிய காரியம்தான். ஆகவே, கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்கள் இந்தக் காரியத்தை நிச்சயமாக எடுத்துக்கொண்டு ஆவன செய்வதற்கு முயற்சி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ இன்ஜினீயர் கல்லூரியில் மாணவர்களை சேர்த்துக்கொள்வது சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. கல்லூரியில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும் பொறுப்பு இன்றைக்கு கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்களிடம் இருக்கிறது. மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னால் அந்தக் கல்லூரியில், மாணவர்கள் சேர்வதற்கான முறையிலும், தற்போது இருக்கும்படியான முறையிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது ஏராளமான மனக்கசப்பு வளர்ந்திருக்கிறது. எல்லோருக்கும் 'representation' இருக்கவேண்டுமென்று

22nd December 1953] [Sri K. T. Kosalam]

சென்ற வருஷத்திலிருந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். 'oral' பரீட்சைக்கு என்று 250 மார்க்குகள் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது 'merit' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பரீட்சையில் வாங்கிய மார்க்குகளை வைத்துக்கொண்டு மட்டும் பிள்ளைகளை இன்ஜினிர் கல்லூரியில் சேர்த்துவிட்டால் நல்ல இன்ஜினிர்களாகிவிட மாட்டார்கள். 'மெரிட்' மட்டும் உள்ள பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதை விட, உடல் வலிமை உள்ளவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு, தனியாக மார்க்கு போட்டு, சேர்த்துக்கொள்வதால் தான் நல்லது; அவர்கள் தான் பிள்ளைகளையிலேயே நல்ல இன்ஜினிர்களாக வரமுடியும் என்று கர்னல் பால் அவர்கள் ஒரு முறை என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். இன்ஜினிர் கல்லூரியில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் விதிகள் மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னால் எப்படி இருந்தனவோ, அந்த முறையையே இப்பொழுதும் கையாளுவார்களேயானால், அது எல்லா சமூக மக்களுக்கும் நீதி வழங்கும்படியாக இருக்கும்; இந்த நாட்டுக்கு வேண்டிய தகுதி வாய்ந்த இன்ஜினிர்களையும் நாம் உண்மையிலேயே தயார் செய்தவர்களாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI K. C. GOPALAN UNNI — "സീക്കർ, സർ, മലബാറിൽനിന്നുള്ള മറ്റു മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ തന്നെയാണ് പ്രധാനമായും എനിക്ക് ഉന്നയിവെയ്ക്കാൻ ഉള്ളത്. വളരെക്കാലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല ജലസേചന പദ്ധതികളും നടപ്പാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊരു ശ്രദ്ധയും കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ വളരെ അധികമൊന്നും ഗവണ്മെന്റിനോടാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. പ്രത്യേകമായ പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കുകയാണെങ്കിൽ അവിടെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാമെന്ന പല മന്ത്രിമാരും പല തവണയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചെറിയ ചെറിയ ജലസേചനപദ്ധതികളാണ് മലബാറിൽ ഏറെയും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതെന്നു ഇവിടെയുള്ള മലബാർ മെമ്പർമാർ പലതും ഉന്നയിക്കുന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു വാസ്തവമാണെന്നാണ്. അതേ സമയം ചെറിയ ജലസേചനപദ്ധതികൾ കൊണ്ടു മാത്രം മുഴുവൻ ആവശ്യവും നിവൃത്തിയാക്കാമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഏറെയും പ്രധാനമായ ഒരു അണക്കെട്ട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനയിലുണ്ട്. കാഞ്ഞിരപ്പുഴ പദ്ധതി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടു വളരെക്കാലമായി അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുമായി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അടുത്ത പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്താമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ആ കാരണം പറഞ്ഞു മലബാറിലുള്ള ചില ജലസേചന പദ്ധതികളെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ പാടില്ല. മലമ്പുഴയുടെ പേരിൽ ഒരു വലിയ സംഖ്യ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു പല അത്യാവശ്യമുള്ള പദ്ധതികളും വിട്ടുകളയുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ചെറിയ ചെറിയ പദ്ധതികൾ പലതും മലബാർ ഫുൾ കമ്മിറ്റി ഫുൾ ചെയ്ത് ഗവണ്മെന്റിനു അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെന്റ് ജനങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ നടത്താൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ മുന്നോ നാലോ കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ അവിടത്തെ ആവശ്യത്തിനുള്ള ഒന്ന് മുഴുവൻ അവിടത്തെ ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോ നാലോ ലക്ഷം ഹെക്ടറുകൾ ചിലവാക്കുന്ന ചെറിയ ജലസേചനപദ്ധതികൾ ഏറ്റെടുത്തു നടത്താൻ തയ്യാറാണെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും പണ്ടൊപ്പം ലേബർ ആയും നല്ല ഒരു തുക പിരിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനറപ്പു കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാണ്. ഗവണ്മെന്റിനു വലിയ സംഖ്യ മുടക്കാതെ കഴിക്കാം. നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യം നടക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഏതായാലും ഇനി അതു സാദ്ധ്യമല്ല. അടുത്ത ബഡ്ജറ്റിൽ മുൻപുതന്നെ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ ഒരു തീരുമാനം ഗവണ്മെന്റ് എടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. വല്ലവനാടു താലൂക്കിൽകൂടി ധാരാളം പുഴകൾ പോകുന്നുണ്ട്. കാര്യപ്പുഴയാണ് അതിൽ ഒന്ന്. അതിൽ വലിയ അണക്കെട്ടുകൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തതന്നെ ചെറിയ ചെറിയ തോടുകളും കൈത്തോടുകളും വഴി വെള്ളം കൊണ്ടുവരാവുന്നതാണ്. ആ താലൂക്കിന്റെ രണ്ടോ മൂന്നോ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വളരെ അധികം ഏക്കർ സ്ഥലം കൃഷിക്കു ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കും. ലോഡർ ഭവാനി പ്രോജക്ടിൽ വന്ന നിറയുന്ന വെള്ളം അട്ടപ്പാടിയിൽകൂടി ഒഴുകിപ്പോകുന്ന ചെറുവാനിപ്പുഴയിൽനിന്നും കൂടിയാണ്. ആ പുഴകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അട്ടപ്പാടിയിൽ യാതൊരുപയോഗവുമില്ല. ആ പുഴയിൽ ഒരു ചെറിയ

4 p.m.

[22nd December 1953]

4-10
p.m.

“பல்லடம் தாலுகாவில் மல்லேகவுண்டன் பாளையம் என்ற கிராமத்தில் 30 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள சர்க்கார் புரம்போக்கு ஒன்று இருக்கின்றது. ஏற்கனவே அந்த இடத்தில் ஓர் குட்டை இருக்கின்றது. அந்தக் குட்டைக்கு தண்ணீர் வருவதற்கு இரண்டு நல்ல கட்டாறுகள் இருக்கின்ற அந்த 30 ஏக்கராவையும் குளமாக கட்டவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு அக்கிராமவாசிகள் விண்ணப்பம் போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஒரு விவசாயி அங்கு குளம் ஆவதை ஆட்சேபித்து ஓர் விண்ணப்பம் போட்டிருந்தார். அந்த விவசாயி ஆட்சேபிப்பதற்கு ஒரு விதமான நியாயமும் கிடையாது. தான் ஒருவன் மட்டும் நன்றாயிருக்கவேண்டாம்”

22nd December 1953] [Sri S. R. Arumugam]

றும். குளம் கட்டினால் ஊரிலுள்ளவர்கள் நன்மை அடைந்து விடுவார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் அந்த தாலுக்கா R.D.O. அவர்கள் பார்வையிட வந்திருந்தார். குளம் கட்டுவதை ஆட்சேபித்த விவசாயி இடம் சென்று குளம் கட்டப்போவதைச் சொன்னார். உடனே அந்த விவசாயி R.D.O. விடம் சென்று அவ்வாறு நீங்கள் குளம் கட்டினால் கோர்ட் மூலம் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று சொன்னவுடன் R.D.O. அவர்கள் ஆட்சேபணையை ஒத்துக்கொண்டு அங்கு குளம் கட்டுவதை நிறுத்திவிட்டதுடன் ஊர் காரர்களிடம் சென்று என்னையா என் முகத்தில் கரியைப் பூசிவிட்டீர்கள் என்ற சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் தைரியமாக ஆட்சேபணையைப் பொருட்படுத்தாமல் குளம் கட்ட நடவடிக்கை யெடுத்திருந்தால் அந்தக் கிராமமானது மிகவும் செழிப்படைந்திருக்கும். பல்லடம் தாலுக்கா குலூர் கிராமத்தில் ராமச்சந்திரா குளம் என்று ஒன்று 100 ஏக்கரா வில்நீர்ணைமுள்ளதாயிருந்தது. அந்தக் குளத்திற்கு சுமார் 10 மைல் தூரத்திலிருந்து இரண்டு கட்டாறுகள் வருகின்றன. கவனிப்பாரில்லாமலிருந்தால் இந்த 100 ஏக்கரா பூமியையும் பணக்காரர்கள் தற்காவிற்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்தக் குளத்தைக் கட்டலாமென்ற எண்ணத்துடன் சர்க்காரால் சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. தற்காவிற்குக் கொடுத்த பூமிகளை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அந்தக் குளத்தைக் கட்டி முடித்தால் குலூர் கிராமத்திலுள்ள அநேக கிராமங்கள் நஞ்சை பூமியுள்ள கிராமங்களாக மாறும் என்பதில் கொஞ்சங்கூட சந்தேகமில்லை.

“இம்மாதிரியாகவே அவினாசி தாலுகாவில் திருநல்லூறு என்ற ஆற்றில் இரு அணைக்கட்டுகள் கட்டினால் அங்கு 1,000 ஏக்கர் நிலத்தை நஞ்சை பூமிகளாக மாற்றுவதற்கு வேறுவாவதுடன் 400 தோட்டக் கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் குறையாமல் வந்துகொண்டிருக்கும். இந்த அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கு ஏற்படும் சிலவில் $\frac{1}{2}$ பாகத்தை பொதுஜனங்கள் கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் சமீபத்தில் அவனாசி வந்திருந்தபொழுது இது விஷயமாக அன்றிரைட் ஓர் மகஜர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே திட்டத்தையும் உடனடியாக கவனித்து செய்யக் கொடுக்கிறேன்.

“சிறுவாணித்தண்ணீரை நொய்யல் ஆற்றில் விடுவதற்கு சர்க்கார ரூ. 66,000 சிலவில் ஓர் அணையைக் கட்டி தண்ணீர் விரும்பொழுது தண்ணீர் கலங்கி வந்தால் கோயம்புத்தூரிலுள்ள ஜனங்கள் ஆட்சேபனை செய்ததன் பேரில் தண்ணீர் நொய்யலில் விடுவது சாத்தியமில்லாமல் போய்விட்டது என்பதாக சர்க்கார் சொல்லுகின்றார்கள். இது சம்பந்தமாக மறுபடியும் சர்க்கார் இதைப்பற்றி புனராலோசனை செய்திருப்பது வரவேற்கத் தகுந்தது. அத்திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றக் கொடுக்கிறேன்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

*SRI G. SAMIA KOORAYAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு விஷயங்கள் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு முதலாவதாக இந்த உபமான்ய பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆந்திரா பிரிந்ததன் காரணமாக எஞ்சியுள்ள பிரதேசங்கள் சென்னை மாகாணமாக உருவாகியிருக்கிறது. ஆனதால் நம் நாட்டிலே உணவுப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவு. இந்த உணவு பற்றுக்குறையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு சில பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்போவது குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அத்துடன் பழைய காலி டெஸ்டா பிரதேசங்களில் சிறுசிறு திட்டங்கள் போடப் பத்தாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய இடமிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பாசன திட்டங்களை ஏற்படுத்தி உடனே நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும். அதனால் ஏராளமான உணவு தான்யம் உற்பத்தியாகி உணவு பற்றுக்குறை நீங்கும். பாசன வசதி இருந்த அநேக இடங்கள் பாசன வசதி வடிகால் வசதி, சரியாக இல்லாமல் அடிக்கடி வரட்சியும், வெள்ளமும் ஏற்பட்டு உற்பத்தி வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியிலே பெண்ணாறு டிஷினில் வெட்டாறு என்று இருக்கிறது. அந்த ஆற்றுக்கு பாசனம்

4-20
p.m.

[Sri G. Samia Koorayar]

[22nd December 1953]

குறைவாகவும் வடிகால் அதிகமாகவுமிருக்கிறது. அந்த பாசனவசதிக்கு ஏக்கர் கணக்கில் இத்தனை கியூசெகஸ் என்று தண்ணீர் விடப்படுகிறது. வடிகால் வசதியுள்ள ஆறு ஆனபடியால் மிகவும் அகலமாயிருக்கிறது விடப்படும் தண்ணீர் ஒரு அடிகூட ஓடுவதில்லை. ஆதலால் மில்டேர் கலுங்கலுக்கும் செல்லூர் கலுங்கலுக்கும் இடையேயுள்ள கலிங்கல் அல்லாத பாசன வசதிப் பிரதேசமாகிய சுமார் 6,000 ஏக்கர் நிலமுள்ள 10, 15 கிராமங்கள் சரியாக தண்ணீர் பாயாமல் அடிக்கடி வரட்சி ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆதலால் அங்கு பயிர் சேதமடைந்து முக்கால் பாகம் அரைபாகம், கால்பாகம் வீதம் தான்யந்தான் உற்பத்தியாகி நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதற்கு ஊத்துக் காடு என்னுமிடத்தில் ஒரு கலுங்கல்கட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் அந்த பிரதேசம் ஆறாயிரம் ஏக்கரும் சேழிப்படைந்து ஏராளமான உணவு உற்பத்தியாகும். ஆகையால் அதை உடனடியாக கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல் பக்கத்தில் சள்ளானாறு ஒன்று இருக்கிறது. அதில் குளக்குடி என்ற கிராமம் 200 ஏக்கர் பாசனத்துக்கு ஒரு கலுங்கல் இருக்கிறது. அந்த கலுங்கலில் ஒரு அடி உயர்த்திக் கட்டி கொடுத்து தொழுவூர், கோவில் பத்து இந்த இரண்டு கிராமத்திற்கும் 500 ஏக்கர் நிலத்திற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்கு இரண்டு மடங்கு உற்பத்தி ஏற்படும். அந்த வசதியை சீக்கிரம் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சள்ளானாறு வெட்டாற்றில் கலக்கும் இடங்கட்கு மேற்கேயுள்ள கிராமங்கள் 10, 12 வருஷங்கட்கு ஒரு தடவை வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு கிஸ்திவஜாவும் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு சள்ளானாற்றில் ஒரு கீக்குமிழி கட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் வடிகால் வசதி பூரணமாக ஏற்படும். உணவு உற்பத்தியும் பாதிக்காது. கலுங்கல் கட்டிக்கொடுப்பதால் தண்ணீர் சேதப்படாமல் மிகுதியாகி அதிக நிலத்துக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும்.

“காவிரி மேட்டூர் அணைக்கட்டிலும் காவிரிக்கு உபநதியாகிய அமராவதியிலும் அணை கட்டி தேக்கி வேறு பாசன வசதி புதிதாக உண்டாக்கப்படுகிற பொழுது காவிரியின் பழைய, புதிய, டெல்டா பிரதேசங்கட்கு பாசன வசதி குறைவு ஏற்பட்டு அதனால் பாதகமடையும் என்று அஞ்ச இடமிருக்கிறது. ஆகையால் புதிய அணைக்கட்டு பாசனங்கள் ஏற்படுவதால் காவிரியின் பழைய, புதிய டெல்டாப் பிரதேசங்களின் பாசன வசதிக்கு குந்தகமில்லாமல் ஏற்பாடு செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

“மழை அதிகமாக பெய்கிற காரணத்தாலும் வெள்ளம் அதிகமாயிருக்கிற காரணத்தாலும் சில சமயங்களில் மேட்டூர் அணை பலகை போட்டு தேக்கப்படுகிறது. பிறகு பாசன வசதி சரியான காலத்தில் திறந்து விடாமல் காய்ச்சல் ஏற்பட்டபிறகு திறந்து விடுவதால் அந்த தண்ணீர் காலந்தாழ்ந்து வருகிறது. அதற்குள் பயிர் காய்ந்து கெட்டுப்போகிறது. அவ்வாறு ஏற்படாமல் முன்னெச்சரிக்கையாக கவனிக்கவேண்டும்.

“தவிர இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள சி.எம்.பி. பைப்புகள் அதிக நீரை சரியானபடி பாய்ச்ச உதவவில்லை, அவைகள் சற்று அகலமாக இருந்தால் பாசன வசதி அதிகமாக இருக்கும். ஆகையால் அதிக அகலமுள்ள பைப்புகளைப் போடும்படி கேட்டுக்கொண்டு நான் இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

4-25
p.m.

* SRI G. VAGHEESAM PILLAY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரிக்கும்போது வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவினைக்குப் பிறகு இந்த வருஷம் இவ்வளவு மழை பெய்தும்கூட சென்னை மாகாணத்திற்கு இவ்வளவு சுபிட்சம் ஏற்பட்டும் ஐந்து லட்சம் டன் தான்யம் தேவையாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசனத்திற்கும், மின்சாரத்திற்கு அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது இந்த இரண்டு இனங்களுக்கும் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி போதிய நீர்ப்பாசன வசதி அளித்து மின்சாரத்தை கிராமங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு அதிகப்படியாக விந்நரிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்

22nd December 1953] [Sri G. Vagheesam Pillay]

கொள்ள விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசன விஷயங்கள் சம்பந்தமாக அந்தந்த தாலுகாவிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் போதிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக் குரிச்சி தாலுகாவில் கோழி, மணிமுத்தாநதி என்று இரண்டு நதிகள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு நதிகளிலும் கச்சிராப்பாளையம், குலாங் குரிச்சி இரண்டு இடத்திலும் அணைகள் கட்டினால் சுமார் 15 ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேல் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். இதை பரிசீலனை செய்து முடித்துவிட்டார்கள். இதற்கு சுமார் 45 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு இன்னும் ஒன்றிரண்டு திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தி பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

“அது போக எங்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கடினம், வெள்ளாறு, மணிமுத்தாநதி என்று மூன்று நதிகள் இருக்கின்றன. அங்கு அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வரும் வாய்க்கால் தூர்ந்துபோய் இருக்கின்றன. அதை சரி செய்தால் சுமார் 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேல் பாசன வசதி ஏற்படும். விருத்தாசலம் தாலுகாவில் ஒரு அணைக்கட்டு இருக்கிறது. சுமார் 12 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி குறைவாக இருக்கிறது. அங்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏரிகள் இருக்கின்றன. 1880-ம் ஆண்டு சொற்ப செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்கீம்கள் எல்லாம் புரொடக்ஷில் ஸ்கீம்கள். ரொம்பவும் வருமானம் வரக்கூடிய ஸ்கீம்கள். ஐந்து சத விசிதம் வருமானம் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தால் அந்த திட்டங்களை கவர்ன்மென்ட் எடுத்துக்கொள்வதாக திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இவைகள் அதன் கீழ் வருகின்றன. அவைகளுக்கு ஒரு ரெகுலேட்டர் கட்டிக்கொடுத்தால் 12 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு நல்ல சாகுபடி உண்டாகும். இதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற ஆண்டில் இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தேன். அப்பொழுது அதற்கு falling shutters போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் பாலிங் ஷட்டர்கள் போடுவதற்கு எஸ்டிமேட் தயாராகிறது என்று சிப் என்ஜினியர் சொன்னார். பாலிங் ஷட்டர்கள் மின்சாரம் இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் successful ஆக இருக்கும். வேலை செய்யும் அந்த ஸ்கீமை எடுத்துவிட்டு ரெகுலேட்டர் வைப்பதற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தாலுகாவாகிய சிதம்பரம் தாலுகாவில் சின்னச் சின்ன ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளுக்கெல்லாம் வாய்க்கால் வெட்டினால் சாகுபடிக்கு வாய்க்காக இருக்கும். இன்னும் பல பிரதேசங்களில் பாய்ச்சல் தரம், வடிகால் தரம் முக்கியமாக கிடையாது. அதனால் எல்லா வாய்க்கால்களையும் சர்க்கார் செலவிலேயே வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று யோசனை சொல்லுகிறேன். இவ்விதம் வாய்க்கால், வடிகால் வெட்டிக் கொடுத்தால் சுமார் ஆயிரக் கணக்கான நிலங்களை இரண்டு போக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். அங்குள்ள நிலங்களும், தஞ்சை ஜில்லா நிலங்களும் நல்ல வளம் உள்ள நிலங்கள். அதைச் செய்து கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்கலாம். இதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இன்னும் சில இடங்களில் குடி மராமத்து சட்டத்தை enforce பண்ணவில்லை. அவ்விதம் செய்தால் இன்னும் சுமார் 200 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு உள்ள வாய்க்கால்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். சர்க்கார் வாய்க்கால்களை வெட்டிக்கொடுத்து நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தால் அந்த மராமத்து சட்டப்படி செலவு செய்யப் பட்ட பணத்தை அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்த சட்டம் இருக்கிறதேயொழிய அதை இப்பொழுது அமுல் நடத்துவதாக தெரியவில்லை. அதை அமுல் நடத்தினால் இன்னும் அதிகப்படியான நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். 200 ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்ட நிலத்திற்கு இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் இன்னும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியை பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri G. Vagheesam Pillay]

[22nd December 1953]

“தென்னாற்காட்டில் பல இடங்களில் ஆர்டீசன் கிணறுகள் இருக்கின்றன. சிதம்பரம் தாலுகாவிலும் விருத்தாசலம் தாலுகாவிலும் சுமார் 121 ஆயிரம் artesian கிணறுகளை சர்க்கார் வெட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அங்கு 25 பைப்கள் வைத்து வேலை நடத்தலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. இன்னும் 50 வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன் பத்திரிகையில் பார்த்தேன் சப்-ஆர்டீசன் கிணறுகளுக்கு முன்று வருஷங்களுக்கு சுமார் 24 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க இந்தியா சர்க்கார் தயாராக இருப்பதாக பார்த்தேன். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் Schemes கேட்டிருப்பதாக தகவல் வந்தது. குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் எல்லா இடங்களிலும் இந்த மாதிரியான கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவ்விடம் இருப்பதால் இந்த ஸ்கீமில் அதையும் சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிணறு சப்சிட் ஸ்கீம் மாதிரி இதையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளுக்கு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் தான் செலவாகும். இந்த கிணறு மான்யத்தில் பாதி ரூபாய் சர்க்கார் செலவு செய்தும் பேர்பாதி ரூபாய் ரயத்துக்களுக்கு நீண்ட கால கடனாகக் கொடுத்தால் பல சப்-ஆர்டீசன் கிணறுகள் உற்பத்தியாகும். அதனால் விவசாயம் விருத்தியாகும். இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் அரசாங்கம் கொடுக்கும் சலுகையை உபயோகித்துக்கொண்டு நம் மாகாணத்திற்கு வசதி தேடிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேத்யா தோப்பு அணைக்கட்டிலிருந்து மிராநூர் கிராமம் வரையில் சுமார் 300 ஏக்கர் நிலம் புஞ்சை நிலமாக இருக்கிறது. இந்த 300 ஏக்கரையும் நஞ்சையாக மாற்றுவதற்கு சுமார் ரூ. 7,000 சாங்ஷன் ஆகி விட்டது. பிறகு வாய்க்கால் வெட்டாமல் நிறுத்தி விட்டார்கள். இந்த நிலங்களை பள்ளமாகிவிட்டதான் வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்கமுடியும் என்று சீப் எஞ்சினியர் சொல்லுகிறார். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500 செலவழிக்க வசதி இல்லாமல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டில் அதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சாங்ஷன்-ஆன் ஸ்கீம்களை உடனடியாக எடுத்து நடத்தவேண்டும். ஷெ வாய்க்காலை bailable scheme எடுத்துக்கொண்டு வாய்க்கால்களை வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் மற்ற வாய்க்கால்களையும் வெட்டிக் கொடுத்தால் ரொம்பவும் செளகரியம் ஏற்படும். இப்பொழுது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தை எங்கள் ஜில்லா விற்கு கொண்டுவந்திருப்பதற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்துடன் மின்சாரத்தையும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று ஒரு மாதத்திற்கு முன் விவசாய மந்திரியினிடம் சொன்னதற்கு 26-ந்தேதி inspection போது விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொன்னார். இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் ஆரம்பிக்கு முன் இப்பொழுது நெய்வேலி சுரங்கவேலையும் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. அதனால் இதை உடனடியாக செய்து கொடுத்தால் ரொம்பவும் செளகரியமாக இருக்கும். இன்னும் மற்ற இடங்களுக்கும் லால் பேட்டை, காட்டு மன்றார்குடி ஸ்ரீமுஷ்ணம் முதலிய இடங்களுக்கு விஸ்தரித்து விடலாம். வீடுகளுக்கு விளக்குகள் போட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுவதற்காகத் தான் போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது 40 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி குறைவாக இருக்கிறது. அவைகளுக்கு செளகரியம் ஏற்படும் என்பதற்காகத் தான் இதை குறிப்பிடுகிறேன். ஆர்டீசன் கிணறுகள் உள்ள இடத்தில் இந்த மின்சாரத்தை விஸ்தரித்தால் உணவு உற்பத்திக்கு செளகரியம் ஏற்படும். ஆகவே இந்த மின்சாரத்தை சமுதாய அபிவிருத்தி திட்ட எரியாவில் விஸ்தரித்துக் கொடுத்தால் ரொம்பவும் செளகரியம் ஏற்படும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை கனம் மராமத்து மந்திரி கவனிக்கவேண்டும். கடவுரிலும் விருத்தாசலத்திலும் அநேக மணல் மேட்டை வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. அந்த மணலை எடுத்துக்கொடுத்தால் உணவுப் பெருக்கை விருத்தி செய்து கொடுக்கமுடியும். இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அநேக லாபகரமான ஸ்கீம்கள் இருக்கின்றன. திருவேந்திபுரம்—திருவதிகை இந்த 2, 3 ஸ்கீம்களை எடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இரண்டு மூன்று அணைக்கட்டுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

22nd December 1953]

*SRI A. K. HANUMANTHARAYA GOUNDER :—“ மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் நீர்ப்பாசன மான்யத்தை எதிர்த்து, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 4-34 p.m.

“ நமது ராஜ்யத்தில் முக்கியமான கைத்தொழில் விவசாயம். அந்த விவசாயிகள் இன்றைக்கு என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் ஏழ்மையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமானால், அவர்களுக்குச் சர்க்கார் போதுமான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். ‘விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும்; அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களையெல்லாம் செய்து தரவேண்டும்’ என்று சர்க்கார் பல இடங்களில் இம்மாதிரியான அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று சதா சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்தச் சர்க்கார் நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு ஏன் இந்த குறைந்த தொகையை ஒதுக்கி, குறைவான திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண வருத்தமாய் இருக்கிறது.

“ இந்த ஏழை விவசாயிகள் இன்றைக்கு இரண்டு விதமான வரியைச் சர்க்காருக்கு செலுத்துகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நிசத் தீர்வை என்பது ஒன்று; விற்பனை வரி என்பது இரண்டு. ஆகவே, இப்படி இரண்டுவிதமாக விவசாயிகளிடம் சர்க்கார் வரி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்றால், விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படி நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தி அடையும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

“ உடனடியாக இந்த ஏழை விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் மேட்டுப் பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியைச் சர்க்கார் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், திருப்பத்தூர் தாலுகா ஒரு மேட்டுப் பிரதேசம்; நீர் ஊற்று இல்லை; மலைப் பிரதேசத்திலிருந்து வரும் மழைத் தண்ணீரைத் திருப்பி, ஏரிகள் கட்டி, மழை தண்ணீரை நிறுத்தி வைத்து, மேட்டுப் பிரதேசங்களுக்கு நீர் ஊற்று அதிகரிக்க செய்தால் விவசாயிகள் பயிர் செய்து வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

“ திருப்பத்தூர், கங்குந்தி ஜமீன்களில் பழைய ஏரிகள் பழுது பார்க்கப் படாமல் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகள் தக்கபடி மராமத்து செய்யப்பட்டால், தண்ணீர் அதில் தேங்குவதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் நஞ்சை நிலமாக ஆகும். அதனால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த ஏரிகளில் மதுகுகள் கோடிகள் பாழடைந்திருப்பதால், அவைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும். தாலுகா உத்தி யோகஸ்தர்கள் இது விஷயமாக தக்க ஏற்பாடு செய்வதோடு, சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் கலந்துகொண்டு, மேற்படி இடங்களை பார்வையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படிச் செய்தால், மேட்டு நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாறுவதோடு மட்டுமல்லாமல் ஏழ்மை நிலையிலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். அவர்கள் கஷ்டமில்லாமல் வாழ்வதற்கு ஏதுவாகவும் இருக்கும்.

“ சர்க்காரிடம் போதுமான பணம் இல்லையென்று உத்தேசிக்குமானால், நெடு நாட்களாக யாதெரு சௌகரியமும் அந்தப் பகுதிகளில் செய்து கொடுக்காமல், அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த மேற்படி எஸ்டேட் சொந்தக் காரர்களுக்கும், ஜமீன்தாரர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையிலிருந்து ஒரு பகுதியை இந்தப் பிரதேசத்திற்காகச் செலவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்தப் பகுதிகளுக்கு அவர்கள் யாதொருவிதமான மராமத்தும் செய்யாமல், விவசாயிகளின் நிலைமையை எந்த வகையிலும் அபிவிருத்தி செய்யாமல் இருந்துகொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த ஜமீன்தாரர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையிலிருந்து ஒரு பகுதி இந்த ஏரிகள் மராமத்து போன்ற விவசாய இனங்களுக்குச் செலவிடவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

[Sri A. K. Hanumantharaya Gounder] [22nd December 1953]

“மேற்படி நிலையில், பாலாறு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது. கங்குந்தி டிவிஷனில் பாலாறு பிரியும் ஆவாரங்குப்பம் என்னும் இடத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டி நீரை தேக்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தத் திட்டத்தைப் பார்க்கும் காலத்தில் அது ஒரு கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் தோன்றுகிறது.

“நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் வந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நதி அல்ல இந்தப் பாலாறு. நெடு நாட்களுக்கு முன்பாக மைசூர் கவர்ன்மென்டுக்கும் நம் மூடிய சர்க்காருக்கும் ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தத்தை மீறி மைசூர் கவர்ன்மென்டார் ஒரு தேக்கத்தைக் கட்டி, அந்தத் தண்ணீரை சென்னை ராஜ்யப் பிரதேசத்திற்கு வரவொட்டாமல் தடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப் படுகிறோம். ஆகையால், மேற்படி ஒப்பந்தத்தில் குறுக்கிட்டு மைசூர் சர்க்கார் செய்திருக்கும்படியான காரியத்தை விசாரித்து, தக்க ஏற்பாடு செய்து, பாலாற்றில் ஏதோ சில மாதங்களிலாவது தண்ணீர் வரும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால், ஆயிரக்கணக்கான நஞ்சை நிலங்கள் சாகுபடிக்கு கொண்டுவரக்கூடிய நிலையில் இருக்கும். திருப்பத்தூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த கங்குந்தி எஸ்டேட்டைச் சேர்ந்த 22 கிராமங்களில் 12 கிராமங்கள் அணைக்கட்டு கட்டக்கூடிய செழிப்பான இடம். லட்சக்கணக்கான தென்னந்தோப்புகளும், நஞ்சை நிலங்களும் வீணாகப் போகின்றன. அவையையுமான் திட்டங்களைக் கொண்டுவராமல், மைசூர் கவர்ன்மென்டோடு ஒரு ஏற்பாடு செய்து பாலாற்றில் தண்ணீர் வரும்படி செய்தால் நல்லது. விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன் கொடுப்பது, இரட்டை வரியை நீக்குவது போன்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“உடைந்து போயிருக்கும் ஜவ்வாது ராமசமுத்திரம் ஏரி, தணநாயக்கன் ஏரி, நாராயணபுரம் ஏரி, உடைந்து போயிருக்கும் கொல்லப்பன் ஏரி இவைகள் ரிபேர் செய்யப்படவேண்டும்.”

4-40
p.m.

*SRI P. CHELLATHURAI :—“கனம் உதவிசபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வைத்திருக்கும் நீர்பாசன மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். அத்துடன் நமது அரசாங்கத்தார் செய்த, செய்துகொண்டிருக்கிற, செய்யப் போகிற நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு நான் என் மனப்பூர்வமான ஆதரவைத் தருகிறேன். இந்த நிலைமையில் மிகவும் முக்கியமாக என்னது ஜில்லாவில் என்னுடைய தொகுதியான திருவாடானைத் தாலுகாவில் நீர்பாசன திட்டவேலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் வருந்தத் தக்க முறையில் புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கத்தாருடைய நீர்பாசன திட்டம் மிகவும் முக்கியமென்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆனால், ஒவ்வொருவரும் அவர்களுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நீர்பாசன திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு அவ்வளவு பணம் அரசாங்கத்தினிடத்தில் இருக்குமா என்ற சந்தேகம் மட்டும் எல்லோருக்கும் உண்டு. அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்கள் செய்ய யோசனைகள் சொல்லப்பட்டன, இதற்கெல்லாம் பணம் வேண்டாமா? நீர்பாசன திட்டங்களைத் தவிர வேறு எந்தத் திட்டங்களும் அவ்வளவு முக்கியமானது அல்ல என்பது எனது கருத்து. நகர அபிவிருத்திக்காக பெரும் பகுதி பணம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்காவது, இந்த நகர அபிவிருத்தி திட்டங்களைக் நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆவல். உணவுப்பொருள் முக்கியமானது, அதற்காக தண்ணீர் வசதி வேண்டும். ஆதலால் நகர அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கி உள்ள தொகை நீர்பாசன வசதிக்காக உபயோகப்படுத்தினால்தான் போதிய அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“ராமநாதபுரம் ஜில்லா, மதுரை ஜில்லா, விவசாயிகளுடைய கசப்பு ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். வைகைத் திட்டம், என்ற திட்டத்தை அரசாங்கத்தார் கொண்டுவரப்போகிறார்களே, இது இரண்டு ஜில்லா மக்களாலும் வரவேற்கப்பட்டது. இந்த திட்டம் மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் எந்தெந்த பகுதி மக்களுக்கு பலன் கொடுக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை, என்று அரசாங்கத்தினுடைய பதிலிலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். இந்த வைகைத் திட்டத்தினால் சிலர் ராமநாதபுரம் பலன் அடையும் என்று பேசினார்கள்.

22nd December 1953] [Sri P. Chellathurai]

திருவாடானை தாலுகாவிற்கு பலன் தரும் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையும்கூட பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்படவில்லையே. வைகைத் திட்டத்தினால் எந்த தொகுதிக்கு எந்த அளவு பலன் கிட்டும் என்று அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைத்த பதிலில் திட்டவட்டமான முடிவு எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. மதுரை ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது மதுரை ஜில்லாவுக்கு நன்மை ஏற்படுமென்றும் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு நன்மை என்று ராமநாதபுரம் ஜில்லா வாசிகளும் பேசுகிறார்கள். இந்த வைகைத் திட்டம் கொண்டுவருவதால் அரசாங்கத்தை இரு சாராரும் பாராட்டாத நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற பெரும்பயம் ஏற்படுகிறது. திருவாடானை தாலுகாவின் நிலையைப்பற்றி அனைவரும் அறிவார்கள். அமைச்சருடன் பரிஷுடன் பேசும் செல்வாக்குப் படைத்தவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அடக்க முடையவர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் அந்த பாக்கியம் கிட்டுவதில்லை.

அடக்கமுடையார் அறிவிலர் என்றெண்ணி
கடக்கக் கருதவும் வேண்டாம்—மடைத்தலையில்
ஒருமீன் ஓட உருமின் வருமளவும்
வாடியிருக்குமாம் கொஞ்சு.

ஆதலால் அவிம்சை முறையாலும், அன்பு முறையாலும் எல்லோருக்கும் சமசந்தர்ப்பம் வழங்கும் ஆட்சி நடைபெறவேண்டும். திருவாடானை மக்கள் எவர்களுக்கும் பிற்பட்டவர்கள் என்று நினைக்கக்கூடாது. இதற்குச் சரித் திரத்தில் மறுக்க முடியாத ஆதாரங்கள் உண்டு. நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மனக்கொதிப்புடன் சொல்லுகின்றேன்; வேறொன்று மில்லை.

“மெம்பர் ஆர். வி. ஸ்வாமிநாதன் அவர்கள் அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தில் எங்களுடைய தொகுதியில் ஒரு மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டு பேசும்போது (10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்) கல்லாறு திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருக்கிறது. திருவாங்கூர் அரசாங்கத்திற்கும் நம் அரசாங்கத்திற்கும் ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நாங்கள் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீரை உங்களுக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இனிமேல் நமக்குக் கவலையில்லை. பஞ்சப் பேய்க்குப்பயந்து தஞ்சைக்கு தஞ்சம் புகவேண்டியதில்லை என நெஞ்சுக்கு ஆறுதல் சொன்னார். பிறகு இந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது என்று தெரிந்து நாங்கள் பொதுமக்களிடம் இதைப் போய்ச்சொன்னால் ஒருக்கால் மிக்க கோபம் கொள்வார்களோ என்று அஞ்சி இருந்துவிட்டோம். மக்களிடம் செல்லமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. தலைவராயிருந்து ஏதாவது சொல்லி விட்டால் பத்திரிகைகளைல்லாம் கொட்டை எழுத்துக்களில் பத்துவிடுகிறது. ஆனால் என்னைப்போன்ற ஊழியர்கள் எது பேசினாலும் பத்திரிகையில் வருவதில்லை. ஒரு கோமாளித்தனம் செய்தால் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் கொட்டை எழுத்தில் போட்டுவிடுமென்று என்னுமின்றேன். ‘எங்கள் திருவாடானைத் தாலுகாவைக் காப்பாற்றுங்கள்’ என்று மந்திரம் சொல்லுவதுபோல் தாலுகாவைக் காப்பாற்றுங்கள்’ என்று மந்திரம் சொல்லுவதுபோல் சொன்னால் இதனால் பலன் ஏற்படுமோ என்று நினைக்கின்றேன்.”

* SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்பாசனத் திட்டத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் கூறுகின்ற யோசனைகளை சர்க்கார் இதுவரையும் கவனிக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டம் வருகின்ற போதெல்லாம் எங்கள் குறையையும், அதற்கு இனிமேல் இப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரையிலும் மந்திரியார் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. காரணம் நிதி மந்திரியார் மனத்திலே ஏதோ ஓரளவு நன்மை செய்துவிட்டதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். வேண்டுமானாலும் அவருடைய தொகுதிக்கு வேண்டிய நன்மைகள் செய்திருக்கலாம். அதனால் நிதி மந்திரியார் சிரிக்கலாம். ஆனால் எங்கள் தொகுதிக்கு எவ்விதமான நன்மையும் செய்யப்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் கூறுகின்றதை

4-50
p.m.

[Sri A. Govindasami Nayagar] [22nd December 1953]

நாம் கேட்டு, அதன்படி நடப்பதா என்று இருப்பதால்தான் இதை இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவாகிய தென் ஆற்காடு மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. இதுபற்றி பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. காரணம் எங்கள் மாவட்டத்திலே காங்கிரஸ் பெருவாரியாக தோற்றதே என்ற கருத்தினால், அந்த மக்களை மறந்து இருக்கிறார்களா? நிதி மந்திரி குறுக்கிட்டு உங்கள் ஜில்லாவில் நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கம் இருக்கிறதே. அது போதாதா. நெய்வேலியிலும் வெள்ளைக்காரன் சுரண்டலிலும், வடநாட்டுச் சுரண்டலிலும் நம் மக்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஒழிய வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவிலே பெரிய ஜீவ நதி இல்லாவிட்டாலும், இருக்கும் கெடில நதியில் திருவேந்திரபுரம் அணை மண் மூடி இருக்கிறது என்பதைத் தரு. வாஃசம் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார். மண் மூடி பல வருஷங்களாகியும் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. மேலும் இதுபற்றி முன்னர் கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் முதலியார் மந்திரியாக இருந்ததிலிருந்து சொல்லிவரப்படுகிறது. எங்கள் ஜில்லாவுக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் வரும்போதெல்லாம் கவனிப்போம் என்று சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் இப்போதும் அந்த இடத்தில் குறை நீங்கிய பாடில்லையாகையால், இனியாவது அதை கவனிப்பார்களென்ற எண்ணத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீ வாஃசம் பிள்ளை அவர்கள் கள்ளக் குறிச்சியிலுள்ள கோமதி நதி, மணி முத்தாறு நதி திட்டம் நிறைவேற்றினால் பல ஆயிரக்கணக்கான நிலம் பவிராகும். அதுவும் பக்தவத்சல முதலியார் முன்னர் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலிருந்து இந்த திட்டம் ஆலோசனையில் இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்வதில்லை. ஆனால் நாங்கள் மக்களுக்கு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்காகத் தான் எங்களை சட்டசபை அங்கத்தினர் உருவத்திலே இங்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்; பத்திரிகையில் பெயர் வருவதற்குள். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் மறுபடியும் மந்திரியாக வந்திருக்கும் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் முதலியார் கவனிப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான்.

“எங்கள் மாவட்டத்திலே பெரும்பாலாக எங்கும் தண்ணீர் பஞ்சம் என்பதை சுற்றி தெரிந்துகொண்டேன். அதிலும் எங்கள் மாவட்டத்திலே குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியில் குடிக்கவும், விவசாயத்திற்கும் போதிய தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். விக்ரவாண்டி தொகுதியில் பனமலை ஏரி இருக்கிறது. இந்த ஏரிக்கு நந்தன் கால்வாய் மூலம் ஜலம் வரவேண்டும். இதன் மூலம் 3,000 ஏக்கருக்கு மேல் விளைச்சல் இருந்தது. ஆனால் இப்போது கடந்த ஆறு வருஷங்களாகப் பருவ மழை இல்லாத காரணத்தால் தண்ணீர் இல்லை. நந்தன் கால்வாய் வாய்க்காலும் தூர்ந்தவிட்டது. அதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். இதை மராமத்து செய்தால் பனமலை, அனந்தபுரம், சங்கீதமங்கலம் முதலிய கிராம மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். விக்ரவாண்டியில் மற்றொரு கால்வாய் இருக்கிறது. அதாவது பிரெஞ்சுக் கால்வாய். அது பனைவரம், துறவி, ராதாபுரம் வழியாக புதுவை பகுதிக்கு போகின்றது. துறவி பக்கத்திலிருந்து ஒரு வெட்டுக்கோடு கிளை கால்வாய் வெட்டவேண்டும். இது பற்றி எஞ்சினியர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாகச் சொன்னார். அதற்கு செலவும் சமார் மூலவாரியர்தான் ஆகும். ஆகையால் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் பெருவாரியாக விவசாயத்திற்கு கிணற்று நீரையே நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. பகீரதப் பிரயத்தனப்பட்டு ஆகாய கங்கையை கொண்டு வந்ததுபோல், நாங்கள் கிணற்றுக்குள் கிணறு, கிணற்றுக்குள் கிணறு கொண்டு வெட்டிப் பாத்தான கங்கையை கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. குடி தண்ணீருக்கே இவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறதென்றால் விவசாயம் செய்வதன் கஷ்டத்தைக் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை.

“ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதிலே இவைகளெல்லாம் வரும். வந்தால் உணவுப் பஞ்சம் தீருமென்றெல்லாம் மக்களை ஏமாற்ற வேண்டாம். நம்முடைய இன்றைய பொருளாதார நிலையிலே நம் நாட்டுக்கு

22nd December 1953] [Sri A. Govindasami Nayagar]

இந்த ஐந்தாண்டு திட்டம் வேண்டாம். அந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தை விட்டுவிட்டு, இன்று இருக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு நீர்பாசன திட்டத்திற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்யுங்கள். திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்று மேலும் உணவுப் பஞ்சத்தை அதிகரிக்க வேண்டாம். மழை பெய்துவிட்டது, விவசாயிகள் நன்கு பயிர் செய்வார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லவேண்டாம். இப்பொழுது பெய்திருக்கும் மழை போதாது. ஆகவே ஆட்சிப்பொருப்பிலுள்ளவர்களும், அதிகாரிகளும் இச்சமயத்தில் உடனடியாக நீர்ப்பாசனத்திற்கானவைகளைச் செய்து தர வேண்டும்.

“இரட்டை எரியை மாஜி முதல் மந்திரி ஸ்ரீ ரெட்டியார் புதிய கால்வாய் வெட்டி தன் சொந்த நிலத்திற்கு தண்ணீரைக் கொண்டுபோவதால் இறையானூர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்மலை எரியினால் அனந்த புரம், சங்கீதமங்கலம், கலியாணம்பூண்டி, முதலிய இடங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும்.”

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

*SRI S. SWAMIKANNU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஐந்து, ஆறு வருஷகாலமாக சர்க்கார் அநேக நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் வசதிகளையும் முடித்துக்கொடுத்து இருப்பதாகவும் இதற்கு மேலும் அநேக பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாயும் சொல்லி வருகிறார்கள். இது விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லா விருத்தாசலம் தாலுகாவில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய், நில வரி வருமானமுள்ள காலத்தில் அங்கு எமனேரி என்று ஒரு ஏரி திட்டத்தை முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் கட்டி அதன் கீழ் 19 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சையை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். எட்டு வருஷ காலமாக மழை இல்லாமல் வெள்ளாற்றில் மணல் சொண்வேந்து தூர்ந்து கிடக்கிறது. அதனால் ஐந்து, ஆறு வருஷகாலமாகவே 19 ஆயிரம் ஏக்கரில் ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் கூட சாகுபடியாகவில்லை. விவசாயிகள் புஞ்சை சாகுபடி செய்தும் வரி வஜா செய்வது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அதை உடனடியாக இந்த மராமத்து இலாகா மராமத்து செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் அது விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த எரியின் ஆயக்கட்டு இல்லாத 3½ பிரக்காசம் பந்தப்பட்ட கிராமங்கள் புஞ்சை நிலம் உள்ளவர்கள். அதில் ஒவ்வொரு கிராமமும் மைனர் இரிகேஷனிலிருந்து வருகிறது. அதற்கு மராமத்து கிடையாது. அது இப்பொழுது மைனர் இரிகேஷனில் இருக்கிறது. அதை மைனர் இரிகேஷன் மேற் பார்வையிலிருந்து எடுத்து மராமத்து இலாகாவிற்கு மாற்றினால் போதுமான வசதிகள் உண்டாகும். பிறகு அந்த தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உணவு பிரச்சனை வராது. சர்க்கார் இதை கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதே போல் வெள்ளாளில் பெலார்துரை அணைக்கட்டு ஒன்று ஏற்கனவே கட்டப் பட்டு இருக்கிறது. அதன் மெயின் வாய்க்கால் பதினைந்து மைல் தூரம் போய் 13 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை ஆயக்கட்டு சாகுபடியாகி வருகிறது. நான்கு மைல் தூரம் விருத்தாசலம் டிவிஷனும் 11 மைல் தூரம் சிதம்பரம் டிவிஷனிலும் போய்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் வசதி இல்லாது இருக்கிறது. ஒரே டிவிஷனில் இருந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். 13 ஆயிரம் ஏக்கரில் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் ஒவ்வொரு ஏரி கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. 150, 250 ஏக்கர்கள் உள்ள ஏரிகள் மராமத்து கிடையாது. அவைகளுக்கு வருஷம் ரூபாய் 3,000 பராமரிப்பு சிலவு நடந்துவருகிறது. மராமத்து கிடையாது. ஏரிகள் மண் மோடாக இருக்கிறது. அவைகளுக்கு உடனடியாக மராமத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Mr. Speaker, Sir, let me at the beginning offer my grateful thanks to the hon. Members for the very constructive criticisms and suggestions they have offered here to-day on this

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Demand. I have carefully made notes of every suggestion that has been offered and I shall try to reply to some of the most important aspects of the question that have been presented here and even if I fail to touch a matter that has been referred here, it should not be taken that it has been ignored. We have arranged to get the speeches of hon. Members published in the form of a booklet so that it could be distributed to the District Collectors and they would be asked to offer their remarks on the expediency, necessity and usefulness of the schemes so that the Government can try to implement them at the very earliest possible opportunity.

“No doubt, I have stated earlier in reply to a question that we have a sort of a principle laid down for taking up certain of the schemes, viz., that it should give us at least a 2 per cent return or that the Government can incur only expenses to the extent of Rs. 300 per acre. Well, that is not an inviolable principle. The Government do consider very important problems affecting the economic conditions of all places and especially when a place is famine-stricken, we will have to go back upon this principle and execute such works in very special cases. So, let there be no misapprehension that the Government will not consider uneconomic schemes. After all, if the Government want to follow this principle, as I have already stated, it is due to the fact that if we launch upon a number of uneconomic schemes, it would only reflect back on the general public by way of general taxation as we have to borrow. This State is not affluent to squander money. This State is not having huge reserves so as to squander them. Squandering should not be taken as spending upon an unimportant item of work. When we are hard put for money, we have got to conserve every kind of energy and spend it in the most economical and useful way. When we borrow and execute schemes, it means we will have to pay four per cent on the outlay. It is only because of that, I have to say that we have got to carefully select schemes for execution especially when they are uneconomical. Sir, Malabar people especially have made a sweeping suggestion in resolutions passed by their agricultural associations, that all schemes giving a return of half a per cent should be executed. It is more or less a sweeping request which I am afraid, for that matter even if hon. Members on the other side wield power they will not concede.

“However, Sir, to-day I am particularly happy that the Hon. Speaker has been generous and has allowed one or two extensions of time-limit for this Demand if I may say so because originally it was put down as ‘two hours’, then ‘three hours’ and subsequently it became ‘four hours’. I am very happy that the Chair had been so generous in a matter which is vitally important to this State. Nearly 30 hon. Members have taken part in the discussion and they should have been happy that they had an occasion to say what they felt on this matter.

“Now, I shall try to cover up in a sketchy way certain important aspects of the suggestions offered by hon. Members. My hon. Friend Mr. Kandaswami, while supporting the cut motion,

22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

remarked in a general way that all kinds of favouritism have been shown to rich men, especially to the mirasdars of Tanjore, and that the department is not very helpful in solving the difficulties presented to them like the distribution of water. Well, I am very sorry to hear that. I would request the hon. Member to bring to the notice of the Government then and there such specific instances and such actions, if any had taken place, so that we could take cognizance of the same and pull up the officers concerned. 5-10 p.m.

“ Sri V. R. Krishna Ayyar spoke about Malabar. Of course he started by saying that Malabar had had a raw deal at the hands of this Government. Well, Sir, Malabar is a very backward district. I quite concede that it requires encouragement. It should be made clear that there are no big rivers in Malabar and so we could not think of big projects in that district. But there are small schemes that could be taken up so that the food scarcity that is prevalent in Malabar may be partially relieved. Mr. Krishna Ayyar also spoke about the possibility of tapping a source for electricity from a waterfall of 2,000 feet in Wynaad, which would be a perennial source for the development of electricity. I would like to assure the hon. Member that where such a perennial source exists, Government would certainly try to investigate the scheme and try to include it if not in this Five-year Plan at least in the supplementary plan that might be prepared.

“ Sri R. V. Swaminathan, who spoke next, spoke about the ‘ Vaigai ’ scheme. As hon. Members may be well aware by now, the very useful ‘ Vaigai ’ scheme has been sanctioned by the Planning Commission. Mr. Swaminathan has voiced forth the apprehensions of the people of Manamadurai, Paramakudi and Ramanathapuram, who fear that their present source of water-supply would be affected by the implementation of the ‘ Vaigai ’ scheme. I would like to give an assurance on behalf of the Government that the people of Ramanathapuram, Manamadurai and Paramakudi who are lower down, would not be affected at all by this scheme. Hon. Members should remember that I represent the constituency of Ramanathapuram and as such I would be fully alive to the needs of my area. If hon. Members are not able to believe my words, I cannot help it. Let them hear the views of the Engineers in charge of the ‘ Vaigai ’ scheme. The Engineers would testify that it is not proposed to divert the course of the Vaigai river at all. They propose during the season when Periyar remains closed to construct a dam lower down, draw 4,000 million cubic feet of water from the Periyar river and then to implement the scheme. I would like to assure hon. Members that the Engineers will keep a clear account of every drop of water that will flow through Vaigai during floods and other times. Therefore let not the agriculturists of Ramanathapuram, Paramakudi and Manamadurai feel that they would suffer by the coming into being of this ‘ Vaigai ’ scheme. Let me inform hon. Members that we have not yet come to a decision which area this scheme should serve. There are alternative schemes. Water can be taken to Tirumangalam or through the existing canals, it can be taken to parts of

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Melur and Sivaganga taluks. Whichever is more economical would be given due consideration. Another aspect of the question is first of all to consider which of the area, either Ramanathapuram or Tirumangalam, is more backward. Mr. Swaminathan has suggested that both the areas could be served partially. It might also be considered. I may say that, that suggestion is also engaging the attention of the Government. Anyhow no definite decision has been arrived at so far. It will take some time before we arrive at a final decision. In the meantime we will carefully consider the suggestions of hon. Members. The scheme has been sanctioned by the Planning Commission. The exact area which the project should serve has not yet been decided. Of course the scheme will be inaugurated in January 1954. I hope the Hon. Chief Minister will lay the foundation stone. But that has nothing to do with the details of the scheme which would be decided later.

“ Mr. Swaminathan also spoke about the ‘ Kallaru ’ scheme. I must of course plead ignorance about it. I have taken charge of this portfolio only recently. If as the hon. Member has suggested the implementation of that scheme could serve the whole of Ramnad district from which I am hailing, naturally, apart from the fact that I am the Hon. Minister in charge, I would certainly investigate that scheme which would not only bring relief to the people of my place but would also incidentally bring great solace to the people of Ramanathapuram, Paramakudi and Manamadurai who are now agitating that the present Vaigai scheme would result in the stoppage of water-supply to their areas. (Cheers.) Let me assure hon. Members that I will take necessary steps to investigate the ‘ Kallaru ’ scheme, which Mr. Swaminathan says, would bring permanent relief to the people of Ramanathapuram district. //

“ Mr. Gopala Gounder who spoke next talked about the backwardness of South Arcot district where nature's bounty had not been congenial and also mentioned that Tindivanam and Gingee taluks are barren tracts. I quite agree with him. I would like to inform the hon. Member that Government's attention would certainly be focussed on such areas. Let me inform the hon. Member that we shall try to provide electricity extensions to the people of South Arcot so that the agriculturists could make use of the electric power for lift, irrigation, and pumpsets, etc., for the fact is that South Arcot has no big river to water the fields and as such is in dire need of electric power for lift irrigation.

“ Mr. Munisami Gounder spoke about the backwardness of Hosur taluk in Salem district. He was complaining that his district had been neglected. Hon. Members may remember the exchanges between the Hon. Chief Minister and Mr. Kandasami Gounder when the latter spoke on the Irrigation Demand and how the Hon. Chief Minister felt delicate that he would be mistaken if he did anything for his place. I find myself in the same delicate position, as the Chief Minister, while replying to what Mr. Chinna-thambi Thevar had stated regarding the preference shown to districts having a large representation in the Ministry. I would

22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

like to inform hon. Members that I have thought of a formula to avoid all these misgivings of hon. Members. I shall place it presently before the House. Let not hon. Members think that already two years have elapsed in the present Five-Year Plan and that nothing tangible would be done to their districts in the remaining three years. Hereafter I propose to start from the bottom, to make a list of schemes, not a list of schemes that had been executed but a list of works that *remain* to be executed in each district. We would prepare a list of priorities. 'Whichever district contains more number of schemes to be executed would be given priority'. From that list we could have a districtwar statistics of works that remain to be executed in each particular district. I am going to place this formula before my colleagues and I hope it would be accepted. Therefore let not hon. Members feel that Ramanathapuram, because I represent that constituency, or Salem, because the Hon. Chief Minister hails from that place, would be given any top preference. As I had stated, we shall prepare a districtwar statistics of all works that remain to be executed and we would try to see that the district which is backward and which has more number of schemes to be executed is definitely given a priority over others, so that no hon. Member from any constituency need have any grievance that his particular district has been neglected. Let me inform hon. Members that Government would be impartial and not show any preference to any particular district.

"Mr. Salih Marakkayar spoke about the necessity of drawing water from Mettur to his place by means of a canal. Let me inform him that his suggestion would be considered.

"Mr. Mogral, hailing from West Coast, had spoken about the necessity for extending electricity to Kasaragod taluk of South Kanara. Sri Manjappa Shetty had complained that several of the irrigation projects for South Kanara about which the people there had been agitating for the last fifteen years had not been taken up. I have got certain statistics about the works that have been sanctioned for South Kanara district.

"For the information of the hon. Members concerned, I may state that in pursuance of the present policy of the Government to encourage irrigation schemes for neglected districts like South Kanara 15 schemes have been sanctioned under the Intensive Cultivation Programme of which four have been executed and seven are under execution. The schemes are as follows:—

1 Construction of an anicut in Shiriya in Kasaragod taluk.	Costing 6.19 lakhs and serving 559 acres.
2 Improvements to Chanter Madaga tank, Udupi taluk.	Costing 0.35 lakh and serving 243 acres.
3 Improvements to Huthanake tank in Coondapoor taluk.	Costing 0.12 lakh and serving 26 acres.

5-20
p.m.

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

4 Improvements to Thala-makkikere tank in Coondapoor taluk.	Costing 0.1 lakh and serving 54 acres.
5 Dam across Pavanja Thodu in Mangalore taluk.	Costing 0.91 lakh and serving 220 acres.
6 Improvements to Herekeri tank in Coondapoor taluk.	Costing 0.56 lakh and serving 170 acres.
7 Restoration of Ramachira dam in Kasargod taluk.	Costing 0.52 lakh and serving 110 acres.
8 Construction of an anicut across Mulki river at Phalimar.	Costing 1.95 lakh and serving 712 acres.
9 Improvements to Kolakere tank.	Costing 0.14 lakh and serving 110 acres.
10 Formation of a new tank at Govindur hamlet.	Costing 0.42 lakh and serving 41 acres.
11 Improvements to Muskibail tank.	Costing 0.07 lakh and serving 36 acres.
12 Improvements to Moghibettu Madagu.	Costing 0.6 lakh and serving 80 acres.

“ Well, there are the figures which go to show that the Government's intentions are not lacking to serve areas with minor irrigation schemes. The return and other things are not the governing factors for minor irrigation and Grow More Food schemes. So the hon. Members could feel happy about it. Where the necessity for schemes is brought to the notice of the Government, certainly they will focus their attention on it and do all that is necessary to bring about the necessary schemes into effect.

“ Mr. Shanmugam Pillai spoke of a dam across Palar. That will take some time because there seems to be, as Mr. Panchaksharam Chettiar said, trouble between the two States. Just now I have received information that the papers have been sent by the Government of India to our Government. It is only after examination of the papers that anything can be done and any investigation is possible only after the dispute is fairly settled.

“ Mr. Panchaksharam Chettiar was very considerate and very reasonable in his demands. His suggestions are all fairly practical. He wants electricity and also suggests tapping of the sub-soil water so that River Pumping Schemes could be put through in North Arcot district as was done in other districts. It is a very useful suggestion and I can assure the hon. Member that I shall have it examined.

“ A suggestion was made that tanks should be desilted and renovated; as has been pointed out by many hon. Members tanks are silted and they are worse in zamindari areas. That seems to be a universal complaint. Well, it is not denied; it is there. But

22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

we are trying our level best to goad up our officers to look into these things. I know personally that in Ramanathapuram the official machinery is not moving quite fast, I admit it. But then we are trying, every one of us, to see that our officers move faster, understanding the times in which they are working, and they will be made to feel their responsibility. Certainly, I can assure the hon. Members that very speedy results can be shown in this direction.

“ Mr. Palaniyandi scathingly criticised the delay and official routine which are taking place in investigation, execution, etc. I wish to say that a certain amount of official routine has to be gone through in Government departments; it is not a private house where we can act as we like. There are difficulties in putting through new schemes. So, we must understand reasonable delays, but unreasonable delays should not be allowed and they should be checked. Therefore, I would request hon. Members to give us a chance and see whether we could not improve upon the old situation.

“ As has been rightly pointed out by our Finance Minister, he will naturally be thinking of saving expenses as far as possible—and for that matter I am also thinking of saving expenses—on areas which would immediately go into Andhra and spending in that area is a matter which had been engaging the attention of the Finance Minister. Anyhow, since Mr. Muni Reddi made out a case that the area was a predominantly Telugu area—teaching in schools and everything is done in Telugu—it is a matter naturally for the Finance Minister to decide; he must give the word ‘go’ for me to act. I would only put it that way.

“ Then Mr. Subbaraj spoke about the Vaigai and Kallar schemes. I have already explained about these. He also mentioned that the zamindari areas were meted out a step-motherly treatment, as if they did not belong to us. That is not quite correct. Government do realize that they have become theirs; all the zamindars have gone and the tracts are not considered alien. Of course, it is the duty of the Government now to feel that they are their subjects and the area is theirs. There is no getting away from that fact. So we wish to see that such a state of affairs does not exist and our officers are pulled up.

“ Then, Mr. Chinnathambi Thevar criticised the Government very severely and characterized the department itself as ‘Garuda Vahanam’ in a ‘Perumal Kovil’. Of course, hon. Members can characterize anything in any manner they like. Instead of doing that, they themselves should try to avoid such a situation and make the Government also feel that such a situation does not exist in the country. Such things are a disgrace to one and all of us who are responsible representatives of the people and the Government must also be made to pull up such officers so that a better state of affairs may prevail. Also, I would like to assure the hon. Member that he should not despair and say that only districts which have

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

a representation in the Ministry can get things done. It is really uncharitable, if I may say so, to Government. I would request the hon. Member not to think in terms of that; he can also get things done. He said that 'Tirunelveli is a famine area'. I am not questioning that. Hon. Members know that at one time when the Rayalaseema question came up here, they said it was a famine area. Here I am reminded of an old adage in Tamil, namely:—

‘பஞ்சத்துக்கு ஆண்டியா, பரம்பரை ஆண்டியா’

So, I am afraid that when hon. Members say that they are in famine area they are trying to make out a case so that they may get some more grants from the Centre or the State as the case may be. (Interruption.) Of course, Tirunelveli is unfortunately a famine area. This year there has been plenty of rains, but unfortunately Tirunelveli has not had sufficient rains. (Interruption.) So, I appeal to hon. Members that it should not be taken in that spirit. We should not always plead 'Famine, Famine' everywhere. Where there is real need for Government help, Members should try to co-operate and help the Government to carry on successfully. We should not say 'My district, my district'; we should realize that all districts put together only make the Madras State and we are here representing the whole State. So, it is the onerous duty of everyone of us, Ministers as well as hon. Members on the other side, to see that things get moving, instead of trying to criticise one another and doing nothing. That is my only request to all hon. Members.

“ Mr. Kosalram had a good word to say about the Government that something had been done so far. (Applause from all sections of the House.) He was the only Member, an oasis in a desert, just to acknowledge what has been done by the Government so far. Not one hon. Member spoke of what has been done so far. On that I congratulate Mr. Kosalram and for that sake at least I shall not spare any efforts to investigate the Giriyar Project and the Pumpai River Project. These are things where we have got to negotiate with another State Government. In his speech, Mr. Kosalram assured that every help would be forthcoming from the other State. Well, I am not very sanguine about it. We took up the hydro-electric scheme with the Travancore Government and with that experience I am not quite sanguine about their friendly attitude. However, we will try to negotiate and do the best possible by approaching that State.

5-30
p.m.

“ With regard to certain complaints made by the hon. Members from Malabar, though I did not understand what was pointed out by Mr. Gopalan Unni and Mr. Kunhirama Kidav, I cannot on that score avoid replying to them. I have got a translation of their speeches with the kind help of my colleague, the Hon. Sri Kuttikrishna Nair. All the things which were stated by me in respect of other districts are applicable to Malabar also. I think they are satisfied in a general way. But if they want to get things done quickly, I would request them to make individual representation with regard to immediate necessities so that we

22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

could further examine them and see whether they could be attended to most expeditiously. That is all I would like to say now. Then, Sir, I have to refer to speeches of Sri Vagheesam Pillai and Sri Govindasami Nayagar. They have spoken very reasonably and I concede their demands. I can assure them that we will set right things as early as possible.

“A suggestion has been made by the hon. Member, Sri K. T. Kosalram, that an investigating staff should be appointed. The Government machinery is already overburdened with staff. All that I can tell the hon. Member is that somehow or other we shall try to investigate the various suggestions.

“I wish to refer to one more subject. During the general discussion, when Sri P. T. Rajan spoke, he connected me with the water-works scheme for Cumbum and he said ‘My hon. Friend, the Raja of Ramanathapuram, is in charge’. Although I was taken aback, I did not want to contradict him then. But if the water-supply scheme for the Cumbum valley has got anything to do with the Vaigai scheme, then I may be dragged in. I therefore request the hon. Member to make representations to the proper quarters.

“I do not wish to take much of your time, Sir. I have tried to reply in a very hasty manner to all that has been said on the floor of this House. I would request the hon. Member to withdraw the cut motion and allow my demand to be passed.” (Applause.)

SRI S. RAMALINGAM :—“சனம் மந்திரி அவர்கள் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சொல்லிய விஷயங்களையும் கவனித்து எல்லோரும் சொல்லிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதாகவாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வரபீஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்.”

The motion of the hon. Member, Sri S. Ramalingam, was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation.’”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“I now adjourn the House to meet again at 9 a.m. on Wednesday, the 23rd December 1953.”

The House then adjourned.

[22nd December 1953]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

^a *Amendments to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953 [laid on the table under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Act XVI of 1952)]—*

(1) *Notification issued with G.O. No. 2023, Home, dated 23rd June 1953.*

(2) *Notification issued with G.O. No. 3097, Home, dated 3rd October 1953.*

^a Laid on the table on 19th December 1953.